

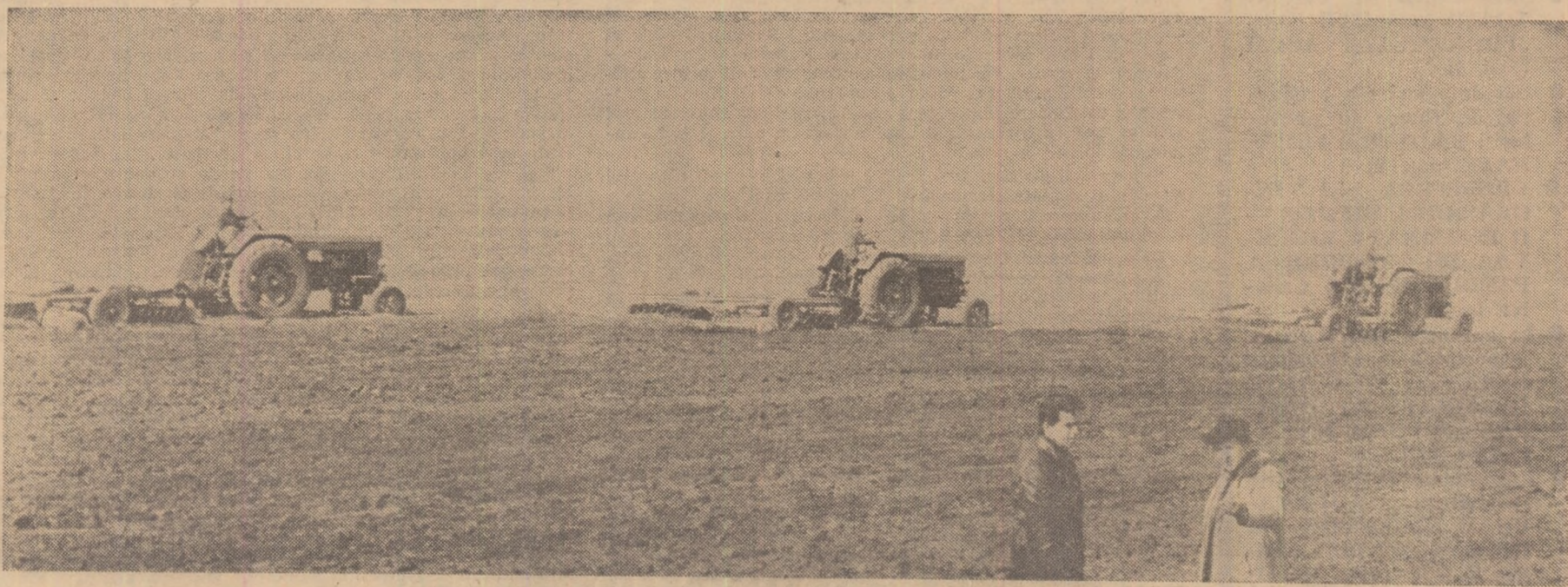
AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ ȘI GOSPODĂRIEA APELOR

RITM SUSTINUT LUCRĂRILOR AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ!

După îmbunătățirea vremii, lucrările agricole au fost reluate cu toate forțele. Imaginea a fost surprinsă pe terenurile întreprinderii agricole de stat Albești, Județul Prahova, unde pregătirea patului germinativ se desfășoară intens.

Foto : C. DUMITRU

PE SUPRAFETELE IRIGATE — PRODUȚII MAXIME, EFICIENTE

Ing. Ion TOMA

director general
al Centralei pentru exploatarea
și întreținerea lucrărilor
de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor

Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguirii și desecări și de combatere a eroziunii solului, se află în plină desfășurare. Prevederile lui, parte integrantă a planului cincinal se materializează pe zeci și sute de mii de hectare amenajate pentru irigații sau scoase de sub amenințarea inundațiilor, a bălților, a eroziunii. Mijloc modern și eficient de sporire a recoltelor, irigațiile permit micșorarea sau chiar ameliorarea influenței nefavorabile a unor factori climatici, fac posibilă deci dirijarea procesului de producție după parametri prestabiliți științific.

Unitățile agricole din țara noastră dispun acum de aproximativ 1 000 000 de ha amenajate pentru irigații. Fie că este vorba de marile sisteme, fie de amenajările din resurse locale de apă, toate aceste lucrări care au necesitat investiții considerabile din partea statului și a unităților agricole, trebuie utilizate în așa fel încât să se realizeze un nivel ridicat și stabil de producție și o eficiență maximă.

Implinirea acestui deziderat este pe deplin posibilă. Este nevoie doar să se înțeleagă, de către toți beneficiarii terenurilor irigate, că amenajarea propriu-zisă este doar primul pas, că apa devine un factor de producție eficient în măsura în care i se asociază, în raporturi optime, toate elementele care contribuie la constituirea unei recolte — o bună structură a culturilor, soiuri adecvate, îngrășăminte, erbicide etc.

O analiză a rezultatelor obținute anul trecut pe terenurile amenajate pentru irigații arată că acest lucru nu a fost suficient înțeles. Au existat, fără îndoială, unități care au depășit considerabil media : 7 200 kg/ha porumb-boabe

la C.A.P. „Înainte”-Poiana Mare (sistemul Calafat-Băilești), 65 000 kg/ha sfeclă de zahăr la C.A.P. Tudor Vladimirescu (sistemul Cazasu-Brâila) etc. Pe ansamblul suprafețelor irigate însă, rezultatele obținute anul trecut nu sînt mulțumitoare. În cele mai multe unități, pe terenuri irigate s-au obținut producții situate sub nivelul celor pre-

În județul Covasna

CREȘTE PONDEREA ZOOTEHNIEI ÎN ANSAMBLUL PRODUȚIEI AGRICOLE

Ing. Ladislau VEREȘ

director general
al Direcției generale județene Covasna
pentru agricultură, industrie alimentară și ape

Ca urmare a sprijinului permanent primit din partea partidului și statului și printr-o mai bună valorificare a condițiilor favorabile oferite de poziția geografică, anul 1971 a marcat o serie de importante succese în zootehnia județului Covasna. Toți indicatorii economici referitori la creșterea animalelor au fost îndepliniți. Valoarea producției globale în sectorul creșterii animalelor a crescut în anul 1971 cu 41% față de anul 1969 și putem afirma că, în general, ponderea zootehniei crește în ansamblul producției și veniturilor obținute din agricultură. Dacă această

văzute în studiile tehnico-economice și cu substanțiale depășiri de costuri.

O importantă sursă generatoare a unor asemenea situații a fost insuficiența folosire a capacității amenajărilor și instalațiilor. Chiar în sistemele mari au existat deficiențe, manifestate în special în nerespectarea programelor de udare stabilite de comun acord cu centrele de avertizare, în funcție de starea de aprovizionare cu apă a solului și de cerințele plantelor. Față de aceste necesități, prima udare s-a aplicat pe 73% din suprafața amenajată, cea de-a doua pe 51%, iar cea de-a treia pe numai 25% din ceea ce s-a prevăzut să se irige. Și mai concludente sînt cîteva exemple concrete. Astfel, în sistemul N. Bălcescu (Constanța) în perioada 20—26.VII.1971 se programase irigarea a 10 212 ha ; s-au irigat numai 5 030 ha. În sistemul Jegălia (Ialomița) între 1 și 6 iulie, din 1 100 ha s-au iri-

(Continuare în pag. a 4-a)

În pagina a 3-a:

Într-o zi de lucru pe ogoarele județului Ilfov

cine și 50% din ovine. În gospodăriile țărănești din zona necooperativizată și cele personale ale cooperativelor, față de efectivele existente în anul 1969, creșterile înregistrate anul trecut, ca urmare a măsurilor stimulative întreprinse de partid și de stat, sînt cît se poate de semnificative : la bovine cu 25%, iar la porcine cu 17%. Sporirea efectivelor dovedește, pe de o parte, rezervele existente în gospodăriile populației pentru extinderea creșterii animalelor iar, pe de altă parte, efectul firesc al sprijinului complex acordat de stat crescătorilor care valorifică carnea, laptele și lina la fondul central.

Unitățile agricole de stat datorită condițiilor create, au contribuit la dezvoltarea zootehniei județului și la obținerea unor producții cu putere de exemplu pentru celelalte sectoare. Totuși, aportul acestui sector la realizarea sarcinilor ce au revenit județului în anul 1971 a fost încă sub posibilitățile reale. De pildă, la lapte, față de 2 728 litri planificați pe vacă furajată, s-au realizat numai 2 453 litri. Una din cauzele principale care au contribuit la această situație a fost neasigurarea bazei furajere, nutrețurile existente fiind

(Continuare în pag. a 7-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industrii Alimentare și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 13 (477)

loi, 30 martie 1972

SUMAR:

- CERINȚE ALE CULTURII PORUMBULUI PE TERENURILE ÎN PANTĂ (pag. 4)
- STRUGURII SE CULEG TOAMNA, DAR SE „PROIECTEAZĂ” ACUM (pag. 5)
- Căi de sporire a producției de furaje pe podzoliuri: PAJIȘTILE SEMĂNATE (pag. 6)
- CREȘTEREA ȘI ÎNGRĂȘAREA MIEILOR — O ÎNSEMNATĂ REZERVĂ DE SPORIRE A PRODUCȚIEI DE CARNE (pag. 7)
- În apărarea unui bun de importanță națională: NIMĂNUI NU-I ESTE ÎNGĂDUIT SĂ RISIPEASCĂ FONDUL FUNCAR! (pag. 8)
- Răspundem la întrebările cititorilor: CUM STABILIM NECESARUL DE ÎNGRĂȘĂMINTE CHIMICE LA GRÂU ȘI PORUMB? (pag. 9)
- În stațiunile pentru mecanizarea agriculturii: CÂT CHELTUIT LA 1 000 LEI VENITURI? (pag. 10)
- La fabrica de produse zaharoase-Brașov: PE FLUXUL CALITĂȚII (pag. 11)
- Probleme sindicale: PERSERVERENT, PE DRUMUL EDUCĂRII SOCIALISTE A SALARIAȚILOR (pag. 12)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Ing. Marin CAPISIZU; Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU, (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Prof. dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMISAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științelor nr 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33 Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”, 40.000

Cronica săptămânii

Opinia publică din România, întregul popor român continuă să urmărească cu deosebit interes și legitimă satisfacție călătoria în țările africane a conducătorului partidului și statului nostru. Constituind un eveniment de largă rezonanță politică, vizitele întreprinse de secretarul general al partidului, președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu, într-o serie de țări africane își vădesc tot mai pregnant caracterul lor constructiv, atît pe planul imediat al relațiilor pe care România le dezvoltă cu țările respective, cit și în ansamblul vieții internaționale.

Este pentru noi, locuitorii României socialiste, un prilej de deosebită mulțumire sufletească să constatăm că, pretutindeni unde poposesc reprezentanții națiunii noastre sînt întîmpinați cu stimă, admirație și caldă prietenie. Entuziasma primire făcută de populația țărilor gazde, cordialitatea, respectul și considerația pe care șefii statelor africane vizitate le manifestă față de înalții soli ai poporului nostru, ilustrează în mod convingător sentimentele de prietenie nutrite de aceste popoare față de poporul român, prețuirea de care se bucură politica partidului și statului nostru, stîmă cu care este înconjurată personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru neobosită sa activitate pusă în slujba idealurilor de libertate, pace și prosperitate ale omenirii.

În această ambianță, s-a desfășurat în ultima săptămînă vizitele în Republica Zair și Republica Zambia. Rodnicele convorbiri purtate cu conducătorii acestor state — Mobutu Sese Seko, președintele Republicii Zair și Kenneth David Kaunda, președintele Republicii Zambia — cuvîntările rostite, documentele semnate prezintă o însemnătate deosebită pentru continua consolidare a relațiilor de prietenie și colaborare dintre țara noastră și țările continentului african, pentru instaurarea unui climat de pace și bună înțelegere între popoare.

Sub același auspiciu se desfășoară vizita conducătorului partidului și statului nostru și în Republica Unită Tanzania, cel mai mare stat din Africa Orientală, al cărui popor se află în plin efort de edificare a unei noi societăți.

Relevind însemnătatea, sub aspectul întăririi relațiilor politico-economice, a vizitei pe care conducătorul partidului și statului nostru o întreprinde în această țară, președintele Republicii Unite Tanzania, Julius K. Nyerere, remarcă, totodată, utilitatea pe care această vizită o prezintă în ceea ce privește schimbul de experiență pe tărîmul construcției sociale. „Prilejul oferit pentru realizarea unui schimb de idei și experiență — sublinia șeful statului tanzanian — amplifică și mai mult plăcerea noastră de a primi vizita prietenilor români”.

La rîndul său, șeful statului român, reafirmînd principiile care stau la baza politicii noastre externe, a scos încă o dată în evidență dorința fierbinte a României socialiste de a întări relațiile de prietenie și colaborare cu țările africane care s-au eliberat sau luptă să se elibereze de sub jugul colonial. „Considerăm, spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, că există reale posibilități ca între România și Tanzania să se dezvolte relații mult mai largi decît în prezent — și vă pot asigura că, în ce ne privește, dorim și vom face totul pentru

a obține în următorii cîțiva ani o dezvoltare radicală a relațiilor noastre”.

Nu încapă îndoială că evoluția pozitivă a raporturilor dintre cele două țări, întemeiate pe egalitate și respect reciproc, va cunoaște, în urma vizitei, un nou și puternic impuls, dezvoltarea acestor raporturi servind deopotrivă intereselor ambelor popoare, cauzei păcii și progresului în lume. Tocmai de aceea, poporul nostru, urmărind în continuare cu viu interes vizitele pe care secretarul general al partidului, președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarăsa Elena Ceaușescu le întreprinde în țări ale continentului african, își exprimă adevărată deplină față de rezultatele de pînă acum, avînd convingerea că asemenea acțiuni politice au darul să întărească spiritul de înțelegere și colaborare între state, să asigure apropierea între popoarele iubitoare de pace.

În țară, în ultimele zile a domnit atmosfera de muncă specifică sfîrșitului de trimestru. Ca urmare a eforturilor depuse, a valorificării superioare a resurselor materiale și umane, numeroase întreprinderi industriale din toate județele țării au reușit să realizeze înainte de termen și să depășească sarcinile de plan pe primul trimestru al acestui al doilea an al cincinalului. Presa centrală a publicat zi de zi știri despre asemenea succese obținute în muncă. De asemenea, zărele au inserat în ultima vreme telegramele unor colective de muncă, adresate conducerii partidului și statului, tovarășului Nicolae Ceaușescu personal, în cuprinsul cărora, relevînd rezultatele obținute în trimestrul întîi al anului, acestea se angajează ca, aplicînd cu consecvență în practică indicațiile și învățămintele izvorîte din lucrările Conferinței pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderile și centralele industriale și de construcții, să-și mărească eforturile în vederea sporirii și ieftinirii pe mai departe a producțiilor. Reducerea consumurilor specifice de materiale, materii prime și combustibil, atingerea înainte de termen a parametrilor proiectați pentru noile capacități de producție, îmbunătățirea continuă și diversificarea gamei produselor destinate consumului intern și exportului, sporirea productivității muncii, reducerea prețului de cost, sînt cîteva dintre obiectivele către care muncitorii, inginerii și tehnicienii își îndreaptă cu precădere atenția.

O vie activitate se desfășoară în aceste zile de sfîrșit de martie și pe ogoarele țării. Se ară, se discuieste, se seamănă, se fertilizează solul, se lucrează intens la amenajarea terenurilor pentru irigații. Într-un cuvînt, se pun baze trainice pentru obținerea unor recolte bogate în acest an. Datorită eforturilor depuse, pregătirii minuțioase și desfășurării cu toate forțele a campaniei de primăvară, în tot mai multe județe însămințarea culturilor din prima epocă a fost sau este în curs de încheiere. De asemenea, se lucrează intens în sectoarele legumicol și zootehnic ale unităților agricole, iar în zonele specifice s-au inițiat largi acțiuni pentru ameliorarea pajiștilor. Continuă, totodată, cu intensitate, în întreaga țară, activitatea de împădurire, acțiune în care sînt atrase mase tot mai mari de oameni ai muncii de la orașe și sate.

E primăvară și trîim cu toții din plin febra și bucuriile acestui anotimp al renașterii naturii.

BLOC-NOTES ● BLOC-NOTES ● BLOC-NOTES ● BLOC-NOTES ●

CONFĂTUIRE CU DIRECTORII CASELOR AGRONOMULUI

Marți 28 martie, la Casa agronomului a județului Covasna, din Arcus, s-au desfășurat lucrările unei consfătuiri cu directorii caselor agronomului din țară.

Cu acest prilej, s-a făcut o amplă analiză a cursurilor ce au avut loc în iarna trecută în cadrul învățămîntului agro-zootehnic de masă și s-au purtat discuții cu privire la căile de îmbunătățire continuă a acestei forme de ridicare a nivelului de cunoștințe ale lucrătorilor din unitățile agricole socialiste.

În partea a doua a consfătuirii, au fost dezbătute problemele perfecționării pregătirii profesionale a specialiștilor, lucrătorilor cu pregătire medie și a cadrelor de conducere din cooperativele agricole de producție, precum și unele măsuri în vederea ridicării eficienței unor acțiuni de propagandă agricolă.

În fotografie: aspect din timpul lucrărilor consfătuirii.

SESIUNI DE REFERATE ȘI COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE

În zilele de 27—28 martie a.c. s-a desfășurat, în Aula Academiei de Științe Agricole și Silvice, sesiunea anuală de referate și comunicări științifice a Institutului de studii, cercetări și proiectări pentru construcții hortivite.

Timp de două zile, participanții au audiat 27 de referate și comunicări și au purtat discuții referitoare la cercetările efectuate în direcția stabilirii sistemelor și tehnologiilor de păstrare și valorificare a cartofilor, cepei, merelor, perelor, strugurilor etc., creșterii eficienței economice a investițiilor în activitatea de tranzitare și depozitare a legumelor și fructelor, precum și la rezultatele obținute prin experimentarea unor instalații și utilaje necesare condiționării, transportului, depozitării, prelucrării și valorificării legumelor și fructelor.

★

Sesiunea anuală de referate și comunicări științifice a Institutului de cercetări pentru protecția plantelor s-a desfășurat, tot în aula Academiei de Științe Agricole și Silvice, în zilele de 29 și 30 martie. Au fost prezentate, cu acest prilej, cele mai importante rezultate obținute în domeniul fitopatologiei — 12 referate, entomologiei — 10 referate. Pe această cale au intrat în arsenalul protecției plantelor o serie de metode noi și eficiente de combatere a bolilor și dăunătorilor culturilor agricole, deci de preîntîmînare și reducere a pierderilor de recoltă.

PENTRU COMBATEREA SALINIZĂRII SOLULUI ȘI A EXCESULUI DE APĂ

Întreprinderile agricole de stat din județul Teleorman dispun de o suprafață irigată de peste 7 000 ha, de pe care realizează, an de an, recolte mari de cereale, floarea-soarelui și plante furajere. În vederea sporirii potențialului productiv al acestor terenuri, trustul județean I.A.S. și-a propus să organizeze, în zona Tralan-Vinători, o stație pilot cu ajutorul căreia

să studieze posibilitățile de combatere a procesului de salinizare a solului. Într-o altă zonă irigată — Răzmirești — ca și pe unele suprafețe ale I.A.S. situate în estul și nordul județului, unde terenurile sînt în mare parte emede se întreprind largi acțiuni de combatere a excesului de apă.

MOMENT POMICOL

Devenită tradițională pentru suceveni, „Săptămîna pomiculturii” s-a dovedit a fi și anul acesta o manifestare menită să contribuie la generalizarea în producție a celor mai bune metode de lucru în livezi. Ea a început printr-o sesiune de referate științifice, ținută la Stațiunea experimentală Fălticeni, continuînd apoi, pe măsura intensificării lucrărilor în sectorul pomicol, printr-o serie de lecții teoretice, demonstrații practice și schimburi de experiență desfășurate în cadrul principalelor unități cultivatoare de pomi fructiferi. De pe urma organizării unei asemenea acțiuni va avea de cîștigat, firește, producția.

APICULTORI, LA SFAT

În județul Dolj, începutul sezonului apicol a fost marcat de o interesantă și instructivă întrunire a pasionaților pentru albinărit. În cadrul consfătuirii, organizată de direcția generală județeană agricolă, în colaborare cu filiala județeană a Asociației crescătorilor de albine, și desfășurată la Ferma apicolă a I.A.S. Piscul Sadovei, „albinarii” au făcut bilanțul realizărilor de anul trecut, au stabilit măsuri pentru anul în curs, efectuînd, totodată, un valoros schimb de experiență.

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament pe 9 luni este de 39 lei. El vă asigură primirea revistei cu regularitate pînă la sfîrșitul anului.

actualitatea

IMPERATIVELE CAMPANIEI

• TERMINAREA ÎNSĂMÎNȚĂRII CULTURILOR DIN PRIMA EPOCĂ • RITM DE LUCRU MAI INTENS LA SEMĂNATUL SPECIEI DE ZAHĂR ȘI FLOAREA-SOARELUI • PREGĂTIREA TERENULUI PENTRU PORUMB • ATENȚIE LUCRĂRIILOR DIN LEGUMICULTURĂ • PLANTAREA NEÎNTÂRZIATĂ A POMILOR

Nimic nu a împiedicat în cursul săptămânii trecute desfășurarea lucrărilor agricole de primăvară. Lipsită de precipitații, cu temperaturi ridicate în timpul zilei, vremea a fost un aliat prețios pentru toți lucrătorii din agricultură. De altfel, această situație s-a oglindit și în ritmul intens care s-a înregistrat la aproape toate acțiunile. În numai patru zile, de pildă, (de la 24 la 28 martie) la cele mai multe lucrări realizările au marcat creșteri cuprinse între 15 și 25 de procente. Dar iată cum se prezintă situația în diferite județe, potrivit datelor înregistrate la minister la 28 martie.

Culturile din epoca I, au fost însămînțate în proporție de 72% în I.A.S. și 70% în C.A.P. Intreprinderile agricole de stat din județele Arad, Bihor, Argeș, Vâlcea, Caraș-Severin, Satu-Mare, Alba, Hunedoara și cooperativele agricole din județele Dimbovița, Argeș, Vâlcea, Gorj, Caraș-Severin, Alba și Hunedoara au realizat sau chiar au depășit suprafețele planificate. Ele sînt urmate îndeaproape de unitățile agricole din județele Tulcea, Timiș, Arad, Satu-Mare, Prahova.

O cultură la care semănatul se apropie de sfîrșit — realizările sînt de 96% — este mazărea. De altfel, județele din zona I practic au terminat lucrarea. Ea trebuie acum urgentată mai cu seamă în județul Suceava — unde nici nu a început, precum și în Sălaj, Cluj, Satu-Mare.

Sfeclă de zahăr s-a însămînțat pe suprafețe mai mari în județele din zona I.

în cooperativele agricole din Buzău, Ialomița, Teleorman, Ilfov, Timiș, Arad, lucrarea se apropie de sfîrșit. Ea poate fi intensificată și în celelalte zone.

Jumătate din suprafața planificată cu floarea-soarelui a fost însămînțată. Este o realizare la care au contribuit mai cu seamă județele Timiș, Arad, Bihor, (cu realizări între 80% și 90%), Argeș (91%). Satu-Mare (86%). Față de condițiile prielnice existente se înregistrează însă rămăneri în urmă în județele Dolj (26%) și Galați (9%).

În general se apreciază că, în comparație cu realizările din anul trecut, stadiul însămînțării este acum mai avansat cu circa o săptămînă. Ceea ce nu înseamnă că acțiunile pot fi tărăgănate ci, dimpotrivă, obligă la intensificarea lor.

Paralel cu însămînțarea culturilor din

prima epocă, în majoritatea unităților s-a trecut la pregătirea terenului pe suprafețele destinate porumbului. Este vorba, în primul rînd, de grăpărea ogoarelor de toamnă. Ținînd seama că fiecare zi de întîrziere poate duce la pierderea unor cantități mari de apă, această lucrare trebuie executată cu toate forțele de care dispun unitățile. Se impun măsuri de intensificare a grăpărilor în întreprinderile agricole de stat din județele Dolj, Olț, Botoșani, Neamț, Vâlcea, Gorj, Suceava, Harghita și în cooperativele agricole din județele Mehedinți, Gorj, Botoșani, Harghita, Maramureș, Suceava.

În legumicultura, accentul se pune acum pe plantatul cartofilor timpurii și de vară (acțiune încheiată în județele Olț, Caraș-Severin, Hunedoara, avansată în județele Galați, Satu-Mare, Timiș, Arad, Bihor,

dar rămasă în urmă în județele Ilfov, Buzău, Vâlcea, Vaslui) și plantatul legumelor de primă apariție. Dintre culturile specifice epocii I, — spanac, salată, ceapă verde — suprafețe mai mari au fost realizate în cooperativele agricole din județele Arad, Bihor, Tulcea, Brăila, Alba, Mureș și sub posibilități în județele Ilfov, Buzău, Constanța, Vâlcea.

Parte integrantă a acțiunilor de primăvară, plantarea pomilor trebuie să se afle în atenția unităților și a organelor agricole județene. Cu toate că suprafețele prevăzute în fiecare județ nu sînt mari, cu toate că nici în toamnă nu s-au realizat prevederile (deși era cel mai prielnic anotimp) nici acum nu se constată o suficiență precupată în acest domeniu. Suprafața realizată în acest domeniu — inclusiv plantările de toamnă — acoperă doar 36% din plan. Acțiunea se desfășoară nesatisfăcător în toate cooperativele agricole (în I.A.S. planul s-a îndeplinit din toamnă) dar mai ales în cele din județele Dolj, Dimbovița, Argeș, Vâlcea, Caraș-Severin, Suceava.

Încă o dovadă că primăvara a intrat deplin în drepturi: la C.A.P. Episcopia Bihorului, județul Bihor, au înflorit cereșii. Șeful fermei încearcă să deslușească, de pe acum, bogăția viitorului rod.

Controlul riguros al stării răsădurilor este înscris pe agenda zilnică. Aspect de la cooperativa agricolă Ștefănești, județul Vâlcea.

Foto: C. DUMITRU

O ultimă semnătură pe corespondența „la zi”, o ultimă indicație celor care pleacă pe teren pe diverse itinerarii ale județului și inginerul Dănilă Ripan, director general adjunct la Direcția generală Ilfov pentru agricultură, industrie alimentară și ape este și el gata de drum. Îl întovărășim. Ținta: zona de răsărit a județului.

EVIDENȚĂ, CONTROL, OPERATIVITATE. Primul pas: C.A.P. Fundulea. La sediu, „pe picior” de plecare, inginerul șef Ion Cărăușu. Îl întovărășim puțin, pentru a afla cîte ceva despre stadiul lucrărilor de primăvară. Informarea este deosebit de operativă. Inginerul Cărăușu dispune de o evidență clară și precisă: un dosar în care fiecare din cele cinci ferme este individualizată prin o schiță cu amplasarea culturilor (la ferma de semințe și cu amplasarea soiurilor), prin planul operativ al lucrărilor (volumul, mijloace de execuție, norme de lucru, viteza zilnică etc), prin planul de fertilizare, schemele de însămînțare, repartizarea hibridilor și soiurilor, repartizarea mecanizatorilor și a forței de muncă. Așa că am putut afla imediat că în acea zi (luni, 27 martie) se însămînțau ultimele din cele 250 ha cu coriandru, că se discuia terenul pentru ca a doua zi să se pornească la semănatul florii-soarelui, că începuse însămînțarea tomatelor direct în cîmp, în teren modelat, că din cele 1.250 ha cît totalizează culturile din prima epocă, pe 800 ha sămînța se află în pămînt.

Evidența nu exclude, ci dimpotrivă, impune controlul. Plecăm spre terenurile fermei nr. 2, specializată în producerea de semințe. Ne întîlnim șeful fermei, inginerul Mircea Lombotiu.

Văzînd la lucru un tractor urmat de plug, încercăm o „critică”: „mai aveți încă de arat?” Răspunsul este însă prompt: „renunțăm la o serie de drumuri inutile,

iar pe altele le rectificăm, scurtîndu-le. Așa am mărit suprafața arabilă a fermei, în această primăvară, cu 1,25 ha, care se adaugă celor 2 ha recuperate în toamnă pe seama viilor neproductive”. Comentariile au fost inutile.

Parcurgem o bună parte din teritoriul cooperativei, care se întinde pe o rază de 22 km. Inginerul Cărăușu ne călăuzește cu siguranța căpătată în cei 14 ani de cînd lucrează în această unitate. Înregistrăm și alte fapte din aceeași zi de lu-

DE AICI A PORNIC ÎNTRECEREA. Pe Dinu Danieliuc, președintele C.A.P. Gurbănești, inițiativa chemării la întrecere către toate cooperativele din județul Ilfov, l-am găsit supărat. Avusese tocmai o discuție cu un tractorist repartizat pentru remedierea unor canale, de la întreprinderea de întreținere și exploatare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, și care nu vroia să înceapă imediat activitatea. „Nu ne putem permite nici o amîinare, pămîntul

bili indicatorii de plan pe consiliu și nu pe unități a dat foarte bune rezultate: cooperativele și-au stabilit singure indicatorii, așa încît adunările generale au aprobat planuri de producție perfect corespunzătoare condițiilor locale.

Acum, la Gurbănești, în centrul atenției sînt pregătirile pentru irigații. Agregatele de pompare și aspersiune separate în atelierele cooperative sînt, după spusele președintelui, „scoase din vaselină”. Motopompiștii sînt asigurați. Sursa:

Valea Argovei. Recomandau tocmai mutarea aspersoarelor într-o nouă poziție, pentru ca întreaga suprafață de lucernă să primească apă la discreție. În aceeași zonă, dar dintr-o altă sursă — din Mostiștea — alte 5 pompe erau pregătite pentru irigarea prin brazde a celor 125 ha de legume.

Discuția cu reprezentantul județului a fost edificatoare, în multe privințe. Așa s-a precizat că sămînța de floarea-soarelui primită (din import) nu-și avea locul în ferma de semințe, fiind destinată consumului. Iată o confuzie creată de întreprinderea contractantă județeană, care putea duce la risipirea unei suprafețe — se asigurase și spațiu de izolare! — și a unor îngrozăminte, mai utile în alte direcții. Se lămuresc și alte probleme curente: mai este nevoie de sămînță de sfeclă (deși mașinile au fost bine reglate, sămînța fiind șlefuită, au căzut și două boabe la un loc); încărcătura pe tractor e încă prea mare — 145 ha.

Inginera Simona Neacșu, șefa fermei semincere, o adevărată expertă în cunoașterea legilor și instrucțiunilor care garantează drepturile bănești ale producătorilor de semințe, are și ea o nemulțumire: dacă anul trecut cooperativele au dovedit că pot produce sămînță elită de ricin, de o calitate deosebită, de ce acum li s-a repartizat o categorie biologică inferioară?

Și cei doi soți și ing. Constantin Stanciu, șeful fermei legumicole discută nu numai cu competență ci și cu multă pasiune. Doar înfățișarea îi trădează că nu au absolvit facultatea decît cu doi-trei ani în urmă! Apreciați în unitate, cunoscuți la „județ”, sesiunile lor sînt luate și cu această ocazie în considerație, pentru o soluționare eficientă. Deplasarea pe teren a unui membru al conducerii direcției generale se dovedește deci mai mult decît utilă!

Ing. S. DIRADURIAN

ÎNTR-O ZI DE LUCRU PE OGOARELE JUDEȚULUI ILFOV

cru intens. Într-un ritm febril se lucra la consolidarea stației de pompare a apei și la decolmatarea canalelor: la 1 aprilie, la toate agregatele care asigură irigarea suprafeței amenajate — 450 ha — începe proba de apă. Culturile prășitoare însămînțate pînă acum — plante medicinale, lucerna de sămînță etc — au fost repartizate pe formații de lucru, acord global — ne spune ing. Cărăușu, — a soluționat marea problemă a brațelor de muncă. Acum s-a terminat semnarea angajamentelor de către cei 500 de operatori care lucrează efectiv. S-au acoperit, astfel, aproape integral suprafețele diverselor culturi pe care urmează să se execute lucrări de întreținere. Cu o singură excepție: circa 40 ha de floarea-soarelui.

Cunoscută acum și de direcția generală, problema își va găsi, credem, o rezolvare rapidă și corespunzătoare, care nu trebuie să ducă, în nici un caz, așa cum se preconizează, la micșorarea suprafeței planificate cu floarea-soarelui.

are nevoie de apă și canalele trebuie curățate pe toate cele 650 ha amenajate pentru irigații”. Acțiunea a fost, bineînțeles, declanșată. Cu aceeași promptitudine cu care s-au rezolvat aici, la Gurbănești, și altele „probleme” ale campaniei de primăvară. Eficacitatea unei activități bine organizată o dovedește și stadiul lucrărilor: s-a fertilizat grîul, s-au semănat 100 ha cu inule, 85 ha cu mazăre, 120 ha cu sfeclă de zahăr, lucerna, borceașul, ceapa, cartofii timpurii și mai bine de 230 din cele 375 ha cu floarea-soarelui. Într-un cuvînt, se face totul pentru respectarea angajamentului: 4.500 kg/ha grîu și 6.000 kg/ha porumb (neirigați).

De la problemele Gurbăneștilor, Dinu Danieliuc trece ușor la cele ale Frăsinetului, Tăricenilor, Moștiștei, Siliștei sau Văii Argovei, adică la problemele întregului consiliu intercooperatist al cărui președinte este. Așa aflăm că măsura întreprinsă de direcția generală județeană de a sta-

cei 27 de operatori deveniți — prin școlarizare — mecanizatori. Paralel se lucrează la pregătirea terenului pe suprafețele destinate porumbului. Stimulați de rezultatele obținute anul trecut — primul an de aplicare a acordului global — operatorii au încheiat angajamente, acoperindu-se astfel, în întregime, nevoile unității. Oamenii sînt hotărîți să nu-și precupețască eforturile pentru a câștiga întrecerea. Este doar și în propriul lor interes.

LA VALEA ARGOVEI SE IRIGĂ. În urmă cu 7 ani, pe firul văii ce și-a imprumutat numele comunei, trei baraje de retenție au obligat apele de pe versanți să se adune în același scoc și așa s-a născut un lac. Un lac cu un luciu de apă de 25 de hectare din care se irigă, an de an, culturi prețioase, pe mai bine de 300 ha. Aci, lângă stația de pompare pusă în funcțiune, i-am găsit pe Vasile Zglobiu și pe Stelian Neacșu, președintele și, respectiv inginerul șef al cooperativei agricole din

Și la Iași s-a dovedit eficiență inițiativa conducerii Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, de a organiza, în acest an, consfătuirea porumbului în diferite zone din țară. Participanții din județele Moldovei au avut astfel posibilitatea de a aborda discuțiile de pe o bază comună, ținând seama de condițiile naturale specifice și, în primul rând, de existența terenurilor în pantă.

De la început trebuie arătat că, anul trecut, și în această parte a țării au fost obținute rezultate bune în cultura porumbului. Iată câteva exemple. Întreprinderile agricole de stat din județele Iași, Neamț și Galați au depășit producțiile medii planificate. Unele unități, ca I.A.S. Movileni-Iași, I.A.S. Panciu-Vrancea, I.A.S. Albești și Todirești din județul Botoșani au realizat între 4000—5000 kg de porumb-boabe la hectar. La I.A.S. Focșani (la ferma condusă de ing. Ion Neacșu) a fost obținută o producție medie de 4670 kg la hectar, cu un preț de cost de 436 lei pe tona de porumb. Din sectorul cooperatist merită a fi evidențiate C.A.P. Ciorăști-Vrancea (5414 kg/ha), C.A.P. Independența-Galați (5400 kg/ha), C.A.P. Movileni-Iași (5160 kg/ha), C.A.P. Moldoveni-Neamț (5006 kg/ha), C.A.P. Hemeiș-Bacău (4810 kg/ha) și altele.

Totodată, la consfătuire a reieșit că unele întreprinderi agricole de stat și cooperative agricole nu și-au realizat producțiile prevăzute la porumb, deși au avut condiții de climă și sol asemănătoare unităților amintite mai sus. Aproape în fiecare județ există diferențe de producție între unități de 1000—2000 sau chiar 3000 kg/ha. Această situație este o consecință a deficiențelor existente în organizarea producției și a muncii, în folosirea pământului și a bazei tehnico-materiale, în aplicarea regulilor agrotehnice.

Având în vedere sarcinile sporite prevăzute pentru acest an, participanții la consfătuire au dezbătut principalele elemente din tehnologia de cultură a porumbului: amplasarea, fertilizarea, lucrările solului, alegerea hibrizilor, asigurarea numărului de plante, întreținerea culturii pînă la recoltare. Fiecare din acești factori de producție a fost tratat în mod diferențiat, în funcție de condițiile specifice acestei primăveri și, bineînțeles, de cerințele culturii porumbului pe terenurile în pantă.

Din referatul cu privire la elementele noi ale tehnologiei culturii porumbului în anul

1972 — prezentat de ing. Dumitru Dornescu, cercetător la Stațiunea experimentală agricolă Podu-Iloaiei — a reieșit importanța deosebită a AMPLASĂRII CORECTE A CULTURII PORUMBULUI; pe terenurile în pantă nu se admite monocultura la porumb, deoarece aceasta duce la pierderea straturilor superioare ale solului prin eroziune și la sporirea cheltuielilor făcute pentru aplicarea unor doze din te în ce mai mari de îngrășăminte. Este indicată folosirea rotațiilor simple de 2—5 ani. Pe terenurile cu panta mare, s-au recomandat asolamente

scormonitorul, asigură afinaarea solului la peste 30 cm adâncime, ceea ce permite realizarea unui bun echilibru între sol-aer și apă.

Datorită faptului că porumbul oferă o slabă protecție antierozională a solului, se impune ca pe terenurile în pantă să se aplice întregul complex de măsuri antierozionale. Din rîndul acestora — spunea ing. Gh. Stoian, directorul Stațiunii experimentale Perieni — trebuie reținut faptul că toate lucrările solului trebuie executate pe curba de nivel, ceea ce nu prea se respectă peste tot. De exemplu,

baza rezultatelor obținute, pe cele 1000 de hectare destinate porumbului va cultiva trei hibrizi: nr. 208, 310 și 405 (pentru siloz). La consfătuire s-a indicat folosirea a 2—3 hibrizi, raionați în zona respectivă, dintre care unul să fie mai timpuriu pentru a se asigura eșalonarea recoltatului și eliberarea mai devreme a unor suprafețe, în vederea pregătirii terenului pentru semănatul griului de toamnă.

LUCRĂRILE DE SEMĂNAT ȘI DE ÎNTREȚINERE A CULTURILOR au fost și ele în atenția participanților la consfătuire. „Știind că realizarea

Prășila întâi este hotărâtoare pentru producția de porumb — sublinia ing. Vasile Zăuțiu, județul Bacău. Consemnând acest lucru intrucit — așa cum a reieșit și din cuvintele altor vorbitori — nu peste tot se acordă atenția cuvenită întreținerii culturilor.

În ultimii ani, pe măsura asigurării unor cantități sporite de erbicide, numeroase unități au trecut la combaterea buruienilor pe cale chimică. Anul trecut, de pildă, la C.A.P. Independența din județul Galați, la C.A.P. Bivolari din județul Iași și C.A.P. Ripiceni din județul Botoșani, au fost erbicidate suprafețe de peste 300 hectare cu porumb, fără a se mai aplica nici o prășilă manuală. Rezultatul: 4700—5500 kg/ha. Pentru a avea eficiență economică sporită, este însă necesar ca erbicidul să se aplice în doze corespunzătoare, în perioada optimă și, în același timp, lucrarea să fie combinată cu măsurile culturale de distrugere a buruienilor (dezmirișire, cultivație, prășit mecanic etc.).

Deși problema irigațiilor n-a constituit o temă majoră de discuție la consfătuire, din cauza suprafețelor încă restrinse care s-au amenajat pînă acum în Moldova, vom consemna faptul că și aici rezultatele sînt diferite de la o unitate la alta, după cum au fost aplicate lucrările de udare. Astfel, în timp ce cooperativa agricolă N. Bălcescu din județul Bacău a obținut 6800 kg de porumb-boabe la ha, C.A.P. Trifești din județul Iași realizează numai 3000 kg/ha (față de 5700 kg/ha prevăzute). S-a recomandat unităților care cultivă porumbul în sistem irigat folosirea cu prioritate a unor doze echilibrate de îngrășăminte chimice, conform analizelor agrochimice ale solului.

În programul de măsuri privind sporirea producției de porumb în anul 1972 — adoptat de participanții la consfătuire — se subliniază necesitatea definitivării angajamentelor între conducerea unității și membrii cooperatelor, în vederea aplicării retribuției muncii pe baza acordului global. S-a recomandat ca astfel de angajamente să se încheie și cu formațiile de mecanizatori care, pe bază de acord global, să ia în primire suprafețe de porumb pe care le vor lucra în acest an, de la pregătirea terenului, semănat, întreținere și pînă la recoltare.

Ing. Vasile CIAUȘU

CERINȚE TEHNOLOGICE ALE CULTURII PORUMBULUI PE TERENURILE ÎN PANTĂ

Cîteva concluzii de actualitate desprinse de la Consfătuirea zonală care a avut loc la Iași

speciale de protecție. În cadrul acestor rotații, culturile de porumb trebuie să alterneze cu cele de păioase, precum și cu benzi de ierburi perene, al căror rol este foarte important în asigurarea protecției antierozionale a solului.

FERTILIZAREA ȘI LUCRĂRILE SOLULUI trebuie făcute, de asemenea, cu mult discernămint. Așa cum sublinia ing. Ion Costache, directorul Stațiunii de la Podu Iloaiei, prin aplicarea de îngrășămintă chimice pe terenurile în pantă — erodate și sărăcite în materie fertilizantă — se pot asigura sporuri mari de recoltă: cîte 11—12 kg de porumb-boabe pentru fiecare kg de substanță activă. Eficiența fertilizării este și mai mare atunci cînd se aplică și îngrășămintele naturale, precum și amendamentele calcaroase. În ce privește adîncimea de mobilizare a solului — problemă mult discutată în cadrul consfătuirii — aceasta trebuie să difere după tipul de sol și grosimea straturilor arabil. Arătura de bază executată o dată cu

la C.A.P. Cetățuia din județul Vaslui și C.A.P. Pîrjol din județul Bacău se mai practică încă aratul terenului din deal în vale. În condițiile actuale, se recomandă ca lucrările de pregătire a solului să se facă cu cea mai mare grijă pentru a împiedica evaporarea apei acumulate în pămînt.

O problemă deosebit de importantă, cu implicații serioase în procesul de producție, este ALEGEREA CELOR MAI BUNI ȘI POTRIVIȚI HIBRIZI DE PORUMB PENTRU ZONA RESPECTIVĂ. Dispunem în prezent de un sortiment bogat de hibrizi, cu însușiri biologice valoroase. În cele șase centre de încercare a soiurilor din Moldova — arăta ing. Vasile Cîrlan, șeful C.I.S. Negrești — cei mai potriviți s-au dovedit hibrizii timpurii și semitimpurii, al căror potențial de producție este destul de mare dacă se aplică măsurile agrotehnice corespunzătoare. Ing. Adrian Ionel, de la C.A.P. Movileni, a prezentat o experiență valoroasă privind organizarea de loturi comparative cu hibrizi dubli de porumb. În

unor producții maxime de porumb este condiționată, în primul rînd, de realizarea unui pat germinativ bun și de asigurarea unui număr optim de plante recoltabile la hectar — relatează ing. Vasile Melinte de la C.A.P. Moljoveni — noi ne preocupăm de asigurarea desimii optime încă de la semănat, prin reglarea corectă a distanței între rînduri și a celei dintre boabe pe rînd; la prășit nu tăiem decît plantele alăturate. În felul acesta, asigurăm 50000—55000 de plante recoltabile la hectar. Atît cooperatarii noștri, cît și mecanizatorii care ne deservesc, cunosc bine ce au de făcut și nici o lucrare nu se recepționează dacă nu este executată corect. Din păcate, necesitatea asigurării unei desimi corespunzătoare de plante, în lanurile de porumb, nu este bine înțeleasă de către toți specialiștii din unități, prin aceasta reducîndu-se simțitor producția medie la hectar. Este un lucru dovedit că, fiecare mie de plante lipsă la hectar determină o pierdere de recoltă egală cu 100—300 kg/ha.

PE SUPRAFETELE IRIGATE

(Urmare din pag. 1)

gat 180 ha. În asemenea condiții, cînd apa s-a dat în cantități insuficiente față de cerințele unor culturi „proiectate” pentru irigații — cu desimi sporite, fertilizate cu cantități mai mari de îngrășămintă — rezultatele au fost chiar mai slabe decît pe terenurile neirigate.

Cauzele au fost, în totalitate, de ordin subiectiv, răspunderea revenind atît conducătorilor unităților agricole cît și colectivului din cadrul sistemului; au lipsit mecanicii motopompiști — în județele Constanța, Ialomița, Olt s-au asigurat doar în proporție de 50—60% — au lipsit udătorii și, ca urmare, agregatele au funcționat nu 20 de ore ci 8—12 ore zilnic. În același timp, foarte multe unități agricole au dus o lipsă aproape continuă de piese de schimb pentru menținerea în funcțiune a utilajului de irigat, precum și de carburanți. La neglijențele și lipsurile din unitățile agricole în folosirea întregii capacități a amenajărilor și instalațiilor s-au adăugat și lipsurile în funcționarea sistemelor, determinate de defecțiuni în funcționarea agregatelor. Întreruperea alimentării cu energie electrică etc.

Am reamintit toate aceste situații pentru că ne aflăm acum în preajma începerii unei noi și foarte importante campanii de irigare, care în condițiile specifice anului acesta ne impune să evităm repetarea unor greseli păgubitoare pentru economia țării. Dimpotrivă, este necesară o maximă concentrare de forțe și o preocupare permanentă

pentru un cît mai ridicat nivel tehnic al tuturor acțiunilor ce se întreprind pe terenurile amenajate pentru irigații.

Ținîndu-se seama de aceste cerințe, zilele trecute a fost întocmit și aprobat, de conducerea ministerului, programul de măsuri pentru organizarea campaniei de irigații în 1972. O primă obligație care revine lucrătorilor centralei noastre și întreprinderilor este de a verifica modul de realizare a programului de reparații în sistemele mari de irigații — acțiune care trebuie să se încheie pînă la 15 aprilie.

Acestor acțiuni trebuie însă să li se suprapună un ansamblu de măsuri în fiecare unitate. Una din acestea privește stabilirea unei cît mai juste structuri a culturilor amplasate pe suprafețele irigate. Pentru utilizarea eficientă a investițiilor este necesar să se aleagă culturile care răspund cel mai bine la irigație. Anul trecut, această cerință nu a fost suficient respectată: față de prevederile din studiile tehnico-economice, oorumbul a ocupat numai jumătate din suprafață. Anul acesta, așa cum s-a prevăzut și în programul de măsuri o atenție deosebită se va acorda respectării suprafețelor cultivate cu legume, porumb, sfeclă, precum și realizării în legărale a planului de cultură duble.

Cu toate eforturile făcute pentru a asigura în acest an o cotitură în modul în care se folosesc terenurile amenajate pentru irigat, se constată totuși că sînt numeroase unități care nu au rezolvat unele probleme de care depinde asigurarea programului de udări. Continuă

încă lipsa mecanicilor motopompiști și a forței de muncă pentru mișcarea aripiilor de udare în județele Constanța, Ialomița, Olt. Utilajele mai vechi — motopompe, conducte, aspersoare — sînt reparate în proporție de numai 40—80%, deși peste puțin timp trebuie să se iasă în cîmp la irigat. Pentru cooperativele agricole nu s-au asigurat carburanții și lubrifianții necesari funcționării instalațiilor de irigare decît în proporție de 50—60% din necesar, iar în județul Ialomița chiar sub 50%.

O atenție deosebită va trebuie acordată anul acesta modului în care se aplică efectiv udările. De aceea, acțiunilor de pregătire a cadrelor, desfășurate în timpul iernii, trebuie să li se adauge acum, pînă începe perioada de udare, o serie de instruirii practice, pe teren, cu instalațiile în funcțiune. Este necesar să la parte atît specialiștii cît și toți muncitorii, cooperatarii, precum și întregul personal al sistemelor de irigare.

Condițiile de umiditate în sol existente anul acesta impun mai mult ca oricînd o grijă deosebită pentru respectarea întocmai a programelor de irigare. Este absolut necesar să se înțeleagă de fiecare specialist, conducător de unitate, mai cu seamă din sistemele mari de irigații, că activitatea fiecăruia în folosirea eficientă a apei influențează atît producția proprie cît și a celorlalte unități, care fac parte din același sistem.

Apa, bine utilizată, ridică la maximum eficiența celorlalți factori de producție, cu condiția însă ca și aceștia să fie asigurați în mod corespunzător. O serie de rezultate bune s-au obținut în

asigurarea unor soiuri valoroase care să răspundă condițiilor de irigare. Sînt însă probleme în modul de aplicare a îngrășămintelor. Programul de măsuri întocmit prevede asigurarea în totalitate și cu prioritate a cantităților necesare pe terenuri irigate. Rămîne ca unitățile să le aplice cu pricepere. De asemenea, este necesar ca și erbicidele de care dispun unitățile să fie utilizate cu prioritate la culturile irigate. Sarcini mari revin mecanizatorilor, atît din I.A.S. cît și din S.M.A. De la stabilirea sistemelor de mașini, la încărcăturii de lucrări pe mașini și pînă la asigurarea unei perioade cît mai scurte de executare a lucrărilor, trebuie găsite soluții care să ducă la sprijinirea efectivă a unităților agricole.

În zonele cu mari suprafețe irigate și desfășoară activitatea stațiunile experimentale Constanța, Brăila, Mărculești, Băneasa-Giurgiu, Caracal, Bechet și Institutul Fundulea. Facem și pe această cale apel la cercetători și cadrele tehnice din aceste unități să desfășoare o muncă mai susținută în rîndul unităților agricole, a sistemelor de irigații, pentru ca acestea să-și însușească toate elementele de tehnologie a culturilor irigate. Producția însăși a stațiunilor experimentale să devină un exemplu al potențialului agriculturii la irigat.

Prin eforturile conjugate ale tuturor factorilor răspunzători, prin muncă efektivă, prin înțelegerea faptului că investițiile făcute pentru amenajare se recuperează numai prin aplicarea cu toată strictețea a întregului complex de măsuri impuse de caracterul agriculturii practicate în condiții de irigare, se pot realiza producții deosebit de mari și stabile.

Tempul favorabil din luna martie a determinat declanșarea din plin a lucrărilor de sezon din viticultură. În prezent, se lucrează intens la efectuarea dezgropatului, tăierilor în uscat, revizuirii și instalării mijloacelor de susținere, circuitului, aratului și sapei mari, la altoitul și forțatul butașilor de vită precum și la înființarea noilor plantații. Din situația operativă rezultă că până la 25 martie dezgropatul se apropia de sfârșit, tăiatul s-a efectuat în proporție de 35%, circuitul 11%, aratul + sapa mare 16%, iar fertilizarea s-a făcut pe circa 22.000 ha.

Pentru realizarea sarcinilor planificate în această primăvară, trebuie să se acorde o atenție maximă tuturor lucrărilor cuprinse în tehnologia viticolă.

Lucrările de tăiat în uscat impun o atenție sporită, deoarece înghețurile din această iarnă au afectat mugurii într-un grad destul de mare, îndeosebi la soiurile de struguri de masă. Este necesară acum efectuarea unor lucrări de corecție cu sarcini de ochi compensate la nivelul pierderilor înregistrate.

Deși pe această linie Centrala viei și vinului, împreună cu specialiștii din cercetare au organizat din timp verificarea stării plantațiilor la ieșirea din iarnă și au efectuat instruirea temeinică a inginerilor și tehnicienilor din unități, acțiune continuată până la nivelul fiecărei cooperative cu membrii acestora și cu șefii de echipă, totuși, înainte de efectuarea tăierilor, este necesar să aibă loc o nouă verificare a stării ochilor. Numai după aceea se va porni la declanșarea tăierilor, întâi la soiurile afectate mai puțin de îngheț și apoi la cele cu pierderi mari pentru a face o compensare corectă. În acest moment hotărâtor pentru producția acestui an se im-

STRUGURII SE CULEG TOAMNA DAR SE „PROIECTEAZĂ” ACUM

În actualul cincinal sint prevăzute a se realiza producții de struguri și de vin superioare, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ. Numai în acest an sarcinile ce revin unităților cooperatiste sint cu 50—70% mai mari decît realizările medii din perioada ultimilor cinci ani.

Îndeplinirea acestor obiective reclamă un efort și o atenție sporită din partea tuturor factorilor care concură la realizarea lor exemplară, în special acum cînd se pun bazele producției ce se va culege la toamnă. În acest scop, ne-am adresat ing. FLOREA GEORGESCU, director în Centrala viei și vinului, pentru a reliefa principalele acțiuni care trebuie întreprinse, urmărite și realizate în această primăvară.

pune ca specialiștii din cadrul întreprinderilor județene ale viei și vinului, stațiilor experimentale și din unități să stea în mijlocul cooperativelor și să-i sprijine efectiv pentru ca tăierile să se facă diferențiat, în funcție de pierderile de ochi.

Altoitul butașilor este o altă lucrare de care depinde realizarea programului de dezvoltare și refacere a patrimoniului viticol. Avînd în vedere adîncirea acțiunii de concentrare și specializare a producției viticole, potrivit sarcinilor izvorite din documentele de partid și de stat, în planul de înmulțire s-a prevăzut un număr restrîns de soiuri valoroase, prioritate acordîndu-se celor pentru vinuri roșii, vinuri aromatice și vinuri albe superioare. Este însă cunoscut faptul că nu în toate unitățile s-au asigurat coardele altoit încă din toamnă. De aceea, trebuie ca specialiștii

din unitățile de producție să urmărească îndeaproape modul de realizare a planurilor de altoire și să nu irosească nici un altoi în special din soiurile Merlot, Fetească Regală, Tămioasă Românească, Muscat Ottonel etc.

Pentru ca altoitul să fie terminat cel mai tîrziu la 5 aprilie trebuie urmărite riguros condițiile în care se execută forțarea butașilor altoiți, astfel încît plantarea în bilon să nu depășească data de 5 mai, iar cea fără bilon, 10 mai.

La înființarea noilor plantații o atenție deosebită trebuie acordată pregătirii din timp și în mod corespunzător a terenului. De asemenea, o maximă exigență se cere manifestată pentru calitatea vițelilor altoite. În acest scop, este nevoie ca, înainte de plantare, vițele să fie supuse unei trieri atente. La plantare să se administreze obligatoriu gunoi

de grajd la fiecare groapă, respectîndu-se tehnologia de plantare.

În vederea asigurării condițiilor pentru executarea mecanizată a lucrărilor, plantarea să fie făcută la cel puțin 2,20 m între rînduri și la 1,20—1,60 m (în funcție de vigoarea soiului) pe rînd. Plantatul trebuie efectuat în așa fel încît pînă la sfîrșitul lunii aprilie să fie încheiat.

La instalarea mijloacelor de susținere este necesar ca atât la spalierii noi, cât și la cei vechi, sîrma să fie bine întinsă și ridicată la 60—65 cm pentru soiurile de vin și 65—75 cm pentru soiurile de masă. Pentru ușurarea muncii și reducerea consumului de forță de muncă trebuie folosit procedeul de dublare a sîrmei a doua și a treia. În acest fel, lăstarii sint dirijați, pe măsura creșterii lor, printre sîrme, putîndu-se astfel înlocui legatul.

La arat și sapa mare pirul să fie greblat și scos din plantație, iar arătura să fie mărunțită prin discuire sau grăpare. Totodată, pentru stimularea creșterilor vegetative, cu ocazia arăturilor și a sapei mari, trebuie administrate cite 60 kg/ha azot, substanță activă.

Circuitul trebuie executat corect pentru a se evita reducerea spațiului între rînduri, ceea ce face dificilă mecanizarea lucrărilor.

În condițiile acestei primăveri, se impune ca în plantațiile cu posibilități de irigare să se aplice irigarea de aprovizionare.

Apreciem că prin aplicarea riguroasă a acestor lucrări sint condiții pentru realizarea unor producții de struguri normale, chiar și în plantațiile afectate în iarnă de îngheț.

E. GORCEA

FORME ÎNALTE ÎN VIILE „DEALURILE BUJORULUI — BEREȘTI”

Vechi specialist viticultor, ing. V. NICOLAU a conceput și aplicat în cîteva loturi experimentale, din județul Galați, un sistem de conducere a viței de vie, cu port înalt, pretabil la mecanizare. Prezentăm în cele ce urmează observațiile sale și rezultatele obținute.

Pentru experimentare a fost organizat, încă din 1966, un lot demonstrativ, în cadrul cooperativei agricole Berești, județul Galați. Via, plantată din 1960, se afla în plin rod. Este amplasată pe un teren cu pantă de 15%, cu expoziție S—V. Soiul — Muscat Ottonel, altoit pe Berlandier x Riparia Kober 5 BB. S-au studiat comparativ, trei forme de conducere: sistemul, așa numit, „Dealurile Bujorului-Berești” (conceput de autor), sistemul Royat mixt — recomandat de Stațiunea experimentală Odobești (cu 4 cordoane așezate pe o singură tulpină în formă de evantai și un sistem cu boltă peste taluzuri (italiană), formată din două rînduri de butuci (butucul avînd o singură tulpină înaltă—la 1,8m)

Primul sistem a fost încercat cu 4 tulpini ieșite la suprafața solului. Butucul, viguros, poartă pe cele 4 tulpini cîte un cordon, fiecare avînd 4—12 verigi de rod și cepi de înlocuire. În primul an s-a făcut o palisare în plan vertical, apoi cordoanele au fost aduse orizontal pe spalier de sîrmă, la 1 și 1,5 m înălțime, ajungînd pînă la 2,20 m, pe plan vertical.

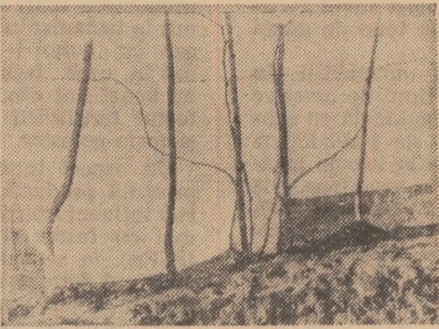
Între cele trei variante s-au înregistrat diferențe substanțiale de producție: sistemul „Dealurile Bujorului-Berești” — 140—150 ochi și 6,7 kg struguri/butuc — 23 600 kg/ha; sistemul Odobești — 130—140 ochi și 4 kg struguri/butuc — 18 568 kg/ha; sistemul boltă Italiană — 130—140 ochi și 2,64 kg struguri/butuc — 11 618 kg/ha. Primele două sisteme au asigurat, evident, cele mai bune rezultate.

S-a mai constatat că în anii cu înghețuri puternice, în via condusă în mod obișnuit, în formă joasă, pierderile de ochi s-au ridicat la 80% în timp

ce în cazul formelor înalte ele au fost doar de 25%.

În zona în care s-a experimentat, se propune extinderea acestui sistem de conducere în formă înaltă, pe 15—30% din suprafață, pentru soiurile viguroase, în viile amplasate pe soluri cu umiditate freatică asigurată.

Pentru generalizarea sistemului în Dealurile Bujorului-Berești se poate încerca un mijloc practic și economic. Astfel, în primul an, trecerea de la forma joasă la cea înaltă se poate face numai la un rînd din două, spalierul instalîndu-se numai pe aceste rînduri. Pentru transformarea butucilor, se poate face o tă-

iere de regenerare, lăsîndu-se 4 coarde pornite din partea de jos a butucului, suficient de viguroase, lungi de peste 2 m care se dirijează pe spalier: cele două coarde exterioare butucului, la 90 cm înălțime, iar cele din interiorul butucului, pe sîrma a doua, la 1,5 m. Lăstarii porniți pe coarde, pînă la locul curburii se înlătură imediat ce apar. Celelalte rînduri de vie se lasă în formă joasă, pe araci. Se obține, astfel, o alternanță de rînduri joase cu rînduri înalte, ceea ce împiedică înăbușirea butucilor.

În primăvara anului următor, cînd pe rîndurile înalte butucii își dublează sau triplează producția, butucii cu forme joase se scot. Numărul butucilor se reduce la jumătate dar producția este dublă față de situația anterioară, iar între rînduri se realizează distanța de 3 m care permite mecanizarea lucrărilor de întreținere.

La formele cu port înalt tăierile s-au făcut scurtînd coardele de 1 an cu lungimea de 2 m, la 18—24 ochi. Pe văi și la piciorul pantei, timp de trei ani, la tăiere se lasă cite un cep de siguranță; între rînduri se realizează distanța de 3 m care permite mecanizarea lucrărilor de întreținere.

Din nou despre inul de ulei

Experiența centrului pentru încercarea soiurilor Albești-Botoșani

Deși sub aspect ecologic nord-estul Moldovei este caracterizat ca zonă de cultură cu favorabilitate mijlocie pentru inul de ulei, producțiile obținute în ultimii ani, atât în experiențe cit și în unitățile agricole, sint încurajatoare.

Rezultatele privind încercarea soiurilor de in pentru ulei au evidențiat soiul românesc I.C.A. 44/53: în medie pe anii 1969—1971 a dat o producție medie la hectar de 2 073 kg de semințe și 827 kg de ulei. A avut o comportare bună noul soi de in Fundulea-Azur, care a dat, în medie, 2 065 kg de semințe/ha, din care a rezultat o producție de 854 kg de ulei.

În asolamentul adoptat în culturile comparative de concurs și sola de uniformizare, inul de ulei urmează după grîul de toamnă, fapt ce permite o bună pregătire a solului și aplicarea corectă a îngrășămintelor. Terenul este pregătit din toamnă, așa încît în majoritatea anilor, primăvara, este necesară o sin-

gură lucrare cu grapa reglabilă. Prin acest mod de lucru evităm tasarea terenului prin repetarea unor lucrări în condiții de umiditate ridicată, prevenită de regulă în sol la desprimăvărare. Se obțin, în același timp, rezultate foarte bune în privința uniformității răsării plantelor.

Ca îngrășămintă se aplică, cu ocazia arăturii de vară, 200 kg de superfosfat și 100—150 kg azotat de amoniu la hectar, ținînd seama că urmează după grîul de toamnă, care a primit cantități mai ridicate de îngrășămintă.

Sămînța a avut, în majori-

tatea anilor, valoarea culturală între 90—94%, dar foarte importantă s-a dovedit a fi M.M.B. (masa 1000 boabe). Soiul I.C.A. 44/53 trebuie să aibă M.M.B. peste 7,5—8 g, iar Azur peste 7 g. Sint necesare semințe mari, cu energie germinativă și putere de străbateră ridicată, deoarece cernoziomurile din această zonă, soluri grele, dar bine structurate, nu permit o însămînțare la 2—3 cm, intrucît pe această adîncime terenul fiind deja uscat la semănat, semințele nu mai germinează. În consecință, se însămînțează la 3—4 cm. În cazul unei situații inverse, cu ploii și tasare, crustă, semințele cu M.M.B. de 5—6 g răsăr neuniform și nu se obține desimea scontată prin cantitatea de sămînță dată la hectar.

Cel mai potrivit timp pentru semănat este în primele zile care permit intrarea în cîmp. Culturile însămînțate după 15 aprilie înregistrează scăderi de producție, deoarece sint, ade-

sea, afectate de unele perioade de arșiță care apar în luna iunie, în perioada înfloririi.

Desimea culturii se stabilește în primul rînd în funcție de gradul de aprovizionare cu apă a solului. La aprovizionare slabă, numai pe adîncimea de 60—80 cm, — 600 de boabe germinabile/m²; la aprovizionare medie, pe adîncimea de 100—120 cm — 800 de boabe germinabile pe m², iar la o aprovizionare bună și foarte bună, — pe adîncimea de peste 140 cm — între 800—1 000 de boabe/m². Experiențe efectuate special cu desimi au evidențiat o mai bună constanță a producției la desimea de 800 de boabe germinabile/m². Adoptarea unei desimi mai ridicate în anii cu umiditate favorabilă prezintă avantajul de a putea folosi producția secundară în industria textilă.

Combaterea buruienilor se face prin două stropiri cu produsul 2,4 D, în cantitate de 0,4—0,6 kg/ha, în 300—400 li-

tri de apă. Primul stropit se face în faza de brăduț, cînd plantele au înălțimea de 10 cm, iar al doilea, la 10—14 zile după primul. Înaintea fazei de îmbobocire se mai efectuează un plivit manual.

Este foarte indicat ca, înainte cu 2—3 zile de aplicarea erbicidării să se facă proba pentru toleranța concentrației soluției pe suprafețe mici, de 2—4 ari. Se poate examina după 24—32 ore efectul erbicidului asupra buruienilor, dar mai ales asupra plantelor de in. În anul 1970, bunăoară, în condițiile unei umidități a aerului mai ridicate, chiar doza de 0,4 kg/ha a fost dăunătoare plantelor. O altă lucrare obligatorie este combaterea puricilor (Aphthona euforbiae) cu Dextox 3 sau Duplitox 3+5, în cantități de 25—15 kg/ha. Prima prăfuire chiar din zilele răsării se face numai pe marginile parcelei pe o adîncime, în lan, de 10—15 m. La nevoie se efectuează a doua prăfuire peste întreaga parcelă.

Prezentăm în tabelul alăturat rezultatele înregistrate pe suprafețe mai mari, în sola de uniformizare (15 ha) și în culturile comparative de concurs pentru soiul I.C.A. 44/53 în medie pe anii 1969—1971.

Dr. ing. Viorel PEȘTEANU șeful C.I.S. Albești — Botoșani

Specificoare	Sola de uniformizare Media 1969—1971	Cultura comparativă de concurs Media 1969—1971
Producția de semințe kg/ha	1 406	2 073
Valoarea producției în lei la ha	7 104	11 736

Este vorba de comportarea a patru tipuri de amestecuri de graminee și leguminoase, diferite procentual sub raportul alcătuirii amestecului, semănate sub plantă protectoare (ovăz cu 50% normă), pe fond amendat cu 6 tone de spumă de defecare la hectar și neamendat, cu diferite nivele de fertilizare.

Din rezultatele obținute în anul însămînțării (1969) s-a constatat că cea mai mare producție, de 36 340 kg de masă verde la hectar, s-a obținut pe fond amendat, la tratamentul fertilizant cu doza maximă de $N_{240}P_{60}K_{60}$, pe seama amestecului alcătuit din 75% graminee și 25% leguminoase, ponderea plantei protectoare în recolta totală fiind de 77% iar restul de 23% pe seama otăvii.

Având în vedere că participarea plantei protectoare la realizarea recoltei totale din anul însămînțării a fost de 82—87% pe fond neamendat și de 70—84% pe fond amendat, nu ne vom ocupa în mod detaliat de variația producției celor patru amestecuri, componența lor pe specii de plante neavând o influență clar exprimată în anul însămînțării. Merită să subliniem însă că între amestecul alcătuit numai din graminee și celelalte 3 amestecuri în care au intrat și leguminoase în procente crescînde, se pun totuși în evidență sporuri de producție datorită producțiilor mai mari obținute la otava acestor amestecuri, leguminoasele fiind mai grele și mai bine reprezentate în masa otavei.

Influența amendării, mai puțin evidentă la recolta plantei protectoare și mult mai clar exprimată la otavă, se situează la nivelul unor sporuri de 2 560—5 330 kg la hectar, mai mici la amestecul alcătuit numai din graminee și mult mai mari la amestecul cu procent ridicat de leguminoase (75%). Aceasta confirmă corelația pozitivă dintre amendare și leguminoasele furajere perene care, după cum se știe, avînd cerințe mari pentru calciu, reacționează puternic la amendare. În ce privește interacțiunea dintre fertilizare și amendare se constată că efectul amendării a fost mult mai mare la martor (nefertilizat) și la varianta $P_{60}K_{60}$ cum și la tratamentul cu gunoi, sporurile pe seama amendării la aceste tratamente fiind de 4 120 kg la hectar pe fond de gunoi și de 6 290—6 370 kg pe fondul variantei $P_{60}K_{60}$.

În anul al doilea de la însămînțare (1970), adică în primul an de folosire propriu-zisă a pajiștilor semănate nou înființate, producțiile maxime de masă verde atinse pe fondul amendat au fost de: 50 300 kg la hectar la amestecul alcătuit numai din graminee pe nivelul fertilizant de $N_{240}P_{60}K_{60}$, 54 990 kg la hectar la amestecul alcătuit din 75% graminee și 25%

Fără a neglija măsurile de sporire a producției pajiștilor naturale care, în zona solurilor acide ocupă suprafețe întinse, putînd asigura mari cantități de furaje, pajiștile semănate reprezintă o verigă, în plus, pentru obținerea unor producții sporite, cu valoare furajeră deosebită.

Potrivit sarcinilor cuprinse în Programul național de dezvoltare a zootehniei, pentru actualul cincinal s-a prevăzut sporirea suprafețelor de pajiști semănate cu peste 250 000 ha în 1975 față de 1971. În acest an, sînt prevăzute a se realiza noi pajiști semănate pe o suprafață de 40 000 ha. Și producția medie pe aceste pajiști semănate va trebui să crească, de la 24 tone la hectar, cit a fost în 1971 la 28 tone în 1975 și la 32 tone la hectar în 1968. Aceste producții vor putea fi ușor realizate, mai ales în condițiile extinderii irigațiilor în zona de cîmpie și, respectiv, a folosirii unor cantități sporite de îngrășăminte chimice.

În zona solurilor acide unde, în general, regimul de umiditate este favorabil creșterii și dezvoltării speciilor de graminee și leguminoase perene — bune furajere, realizarea de pajiști semănate, atît prin destelenirea unora din suprafețele ocupate cu pajiști naturale degradate cit și prin extinderea lor în terenurile arabile devine un imperativ mai ales în fermele mari crescătoare de taurine și ovine.

Reamintînd că în țara noastră s-au experimentat și s-au realizat pajiști semănate de mare productivitate care în regim irigat au dat 80 tone de masă verde la hectar, iar pe terenuri neirigate, dar cu o agrotehnică superioară — producții de pînă la 60 tone de masă verde la hectar, vă prezentăm unele rezultate ale dr. ing. ZAHARIA SAMOILA, cercetător principal la Stațiunea experimentală Lovrin, județul Timiș, privind tehnologia înființării de pajiști semănate pe solul brun podzolat pseudogleizat de la cooperativa agricolă din Găvojdia, județul Timiș.

Căi de sporire a producției de furaje pe podzoluri

PAJIȘTILE SEMĂNATE

leguminoase pe nivelul fertilizant de 40 tone gunoi și $N_{120}P_{60}K_{60}$ la hectar, 61 690 kg la hectar la amestecul alcătuit din 50% graminee și 50% leguminoase pe nivelul fertilizant de 40 tone de gunoi la hectar și 64 320 kg la hectar la amestecul alcătuit din 75% leguminoase și 25% graminee, pe același nivel fertilizant, de 40 tone de gunoi la hectar.

Influența amendării în funcție de tipul de amestec se pune în evidență cu sporuri medii de 4 120 kg de masă verde la hectar la amestecul din graminee, de 11 150 kg la amestecul 75% graminee și 25% leguminoase, de 13 320 kg la amestecul 50% graminee și 50% leguminoase și de 12 190 kg la amestecul de 25% graminee și 75% leguminoase, ceea ce înseamnă că pe măsură ce procentul de leguminoase din amestec și din recoltă crește, efectul amendării este mai mare, așa cum de altfel s-a constatat și la producțiile din primul an.

În ce privește tipul de amestec reiese clar că, amestecul alcătuit numai din graminee a dat producțiile cele mai mici, iar din cele trei amestecuri de graminee cu leguminoase, proporția cea mai bună s-a dovedit cea de 50% graminee și 50% leguminoase. În

funcție de fertilizare, amestecul alcătuit numai din graminee a dat producția maximă la tratamentul cu doza de $N_{240}P_{90}K_{90}$, adică acolo unde azotul a fost în doza cea mai mare, gramineele fiind mari consumatoare de azot. Dimpotrivă, la amestecurile cu proporție mare de leguminoase (75%) producțiile mari s-au obținut la tratamentul cu gunoi, sau cu gunoi + $N_{120}P_{60}K_{60}$, caz în care leguminoasele au beneficiat din plin de efectul fertilizării organice și fosfo-potasice.

Un aspect interesant îl prezintă producția obținută sub influența fertilizării numai cu fosfor și potasiu ($P_{60}K_{60}$), în sensul că la amestecul format numai din graminee nu s-a obținut, față de martor, spor de producție.

De remarcat că la un amestec judicios proporționat, în cazul nostru amestecul alcătuit din 50% graminee și 50% leguminoase, se obțin, în condițiile soluției acid de la Găvojdia, producții de 51 270 kg de masă verde la hectar, chiar fără îngrășăminte, numai cu amendamente.

În funcție de fertilizare, procentul leguminoaselor este mai mic la tratamentele cu azot singur sau cu îngrășăminte chimice complexe și mai mare la cele

cu gunoi sau la cele fără azot (tratamentul $P_{60}K_{60}$).

Cu privire la economicitatea pajiștilor semănate, producțiile obținute în condițiile de la Găvojdia, de peste 60 tone de masă verde la hectar, contabilizate la prețul convențional de 80 lei/tona, asigură venituri certe, comparabile cu cele mai rentabile culturi din zona podzolorilor cu exces de umiditate.

Față de rezultatele convingătoare înregistrate pe linia extinderii în cultură a pajiștilor semănate, consemnăm următoarele concluzii.

● În zona solurilor acide, cu exces de umiditate, gramineele și leguminoasele perene se comportă foarte bine pentru pajiști semănate în amestecuri la proporția de 50% și 50%.

● Principalele specii de graminee și leguminoase proprii zonei cu soluri acide s-au dovedit a fi: *Dactylis glomerata* (golomăț), *Festuca pratensis* (păiuș de livezi), *Phleum pratense* (timoftică), *Lolium perenne* (raigras) și chiar *Arrhenatherum elatius* (ovăscior) iar din leguminoase: *Trifolium pratense* (trifoi roșu), *Trifolium repens* (trifoi alb) și *Lotus corniculatus* (ghizdei).

● Tehnologia înființării pajiștilor semănate pe soluri cu exces de umiditate comportă o pregătire riguroasă a terenului cu o arătură de toamnă executată în spinări înclinate de cite 25—30 m lățime și o arătură superficială, în primăvară, urmată de discuire și grapă nivelatoare. Semănatul amestecului se face la o normă majorată cu 50% din norma calculată la valoarea utilă a semințelor sub ovăz, cu plantă protectoare, cu normă redusă (40—50 kg/ha) recoltat în verde, la inspicare.

● Avînd în vedere că pe solurile acide pajiștile semănate trebuie să fie alcătuite neapărat din amestecuri de graminee și leguminoase, amendarea cu calciu este obligatorie; fondul fertilizant solicitat, la înființare, gunoi de grajd în doză de 40—60 tone la hectar și, anual, îngrășăminte chimice complexe la nivele de 100—120 kg de azot, 40—60 kg de fosfor și 60—80 kg de potasiu — substanță activă la hectar.

● Pajiștile semănate trebuie folosite în regim mixt, ca fineață și pășune, în cadrul unui sistem parcelat care să evite bătorirea excesivă a solului, prin rotație anuală și pe cicluri de folosire pentru fin, pentru siloz și pășunat — proporționat cu gard electric.

● Intrucît extinderea în cultură a pajiștilor semănate pe soluri acide este mai mult decît necesară, se impune organizarea de unități specializate pentru producerea de sămînță la principalele specii de graminee.

NE SCRIU CORESPONDENȚII

Unde pasc animalele ?

Inițiativa revistei „AGRICULTURA” de a deschide o discuție pe teme de zootehnie, la care să la parte specialiști din teren, este lăudabilă. Ca medic veterinar, mi-am dat seama nu o dată că acolo unde apare boala sînt prezente și carențe pe linie de microclimat, adăpostire, alimentație etc. Imi amintesc și acum de numărul mare de mortalități care se înregistrau la C.A.P. Cucerdea, județul Mureș, unde am lucrat în urmă cu cîțiva ani. Numai într-un an au murit peste 60 de bovine și 180 de ovine. Care era cauza? Aveam s-o aflui mai tîrziu. Terenurile pe care pășteau turmele de vaci și oi erau puternic infestate de fascioză. Erau terenuri joase, cu exces de umiditate, unde parazitul se simțea ca la el acasă. Cu toate că acele locuri erau prohibite pentru păscut, totuși unii îngrijitori nu respectau indicațiile noastre. Deși am efectuat tratamente masive cu Vitolin nu am obținut rezultatele scontate, tocmai datorită reintrării animalelor în zona infestată. Am procedat, în scurt timp, la acțiuni de desecări, cu draglina primită de la Tg. Mureș. În al doilea an, rezultatele au fost mult mai bune. Mortalitățile au fost cu totul sporadice, sacrificările de necesitate, de asemenea. Fascioza și strongiloza au devenit rarități, aceasta mulțumită desecărilor și unei mai stricte respectări a pășunatului în zonele permise.

Și la C.A.P. Suatu (Cluj) se înregistrau mortalități și sacrificări, fără să știm care era cauza. Apărea strongiloza la viței. Animalele slăbeau și, în final, erau pierdute. De aici, pierderi notabile pentru unitate. Împreună cu medicul de circumscripție am căutat cauzele: viței care pășteau pe pășunea „Simbocarului” se infestau masiv. Aici erau multe bălți, unde parazitul se conserva bine, iar animalele, o dată cu iarba, înghițeau și strongili. Am interzis pășunatul și am tratat pășunea cu sulfat de cupru, executînd în același timp și lucrări de desecări. Timp de un an nu s-a mai pășunat. În al doilea an, animalele puteau paște în voie.

O dată cu aceste exemple, un call apel către colegii din teren: să respecte zootehnia ca principal factor de prevenire a bolilor

Dr. Mihai MITEA

Furajare rațională — producții sporite

Legea privind organizarea producției și folosirii raționale a resurselor de nutrețuri, adoptată în anul 1971 de Marea Adunare Națională, a creat o concepție nouă, unitară, privind producerea și utilizarea furajelor și la ferma zootehnică Tămășeu a I.A.S. Biharia, județul Bihor. O preocupare susținută există în prezent pentru folosirea rațională a furajelor existente, asigurate în cantități și proporții corespunzătoare prin grija lucrătorilor, îndrumați de șeful fermei, dr. Nicolae Damian. În acest scop, în fermă, s-a organizat măcinarea cocenilor de porumb, a palelor de griu și de secară, a vrejilor de soia și a spîrturilor ce se livrează fermei de către bazele de recepție.

Structura rației reflectă o utilizare deplină a furajelor de volum. Astfel, o vacă primește zilnic 30 kg de borhot lichid, 30 kg de porumb-siloz, la care se adaugă grosiere tocate și saramurate, la discreție. Această rație de bază se completează, pentru fiecare 100 litri de lapte, cu 15 kg de tărîțe. Deci, fiecare vacă primește zilnic 9,5 unități nutritive, iar un litru de lapte se obține cu un consum de 0,16 U. N. Rația amintită a permis menținerea nivelului producției, în această perioadă, la 8,6 litri de lapte de la fiecare vacă furajată, producție superioară perioadei corespunzătoare a anului trecut, cînd se utilizau cantități mai mari de furaje concentrate.

Pentru producția de furaje a acestui an, suprafața destinată culturilor de nutreț va spori la 280 ha, din care 100 ha vor fi cultivate cu trifoi, iar 80 ha cu lucernă, depășindu-se prevederile art. 5, alin. c, al legii respective, prin care se stabilește ca suprafața cultivată cu leguminoase și graminee perene să ocupe minimum 60% din terenul arabil afectat bazelor furajere în fiecare unitate agricolă.

Andrei BANDUROVSKI

Curînd, pe pajiștile maramureșene se va redeschide sezonul mult așteptat!

Prilej de trecere în revistă a rezultatelor obținute în munca de cercetare, sesiunea științifică de referate organizată recent de Stațiunea centrală de cercetări pentru creșterea ovinelor Palas-Constanța a schimbat, în același timp, un valoros statut de expereianță între specialiștii care lucrează în diferite domenii de activitate. La sesiune, în afara cercetătorilor de la Palas și din stațiunile experimentale zonale, au luat parte specialiștii din Ministerul Agriculturii, Industrii Alimentare și Apelor, Academia de științe agricole și silvice și din direcțiile generale județene, cadre didactice din institutele de învățământ superior, specialiștii din complexe de îngrășare a mieilor și alte mari unități crescătoare de ovine, reprezentanți ai Ministerului Industriei Ușoare, beneficiari ai materiei prime asigurate de ovine. Au luat parte, de asemenea, tovarășul Vasile Vilcu, prim secretar al Comitetului județean Constanța al P.C.R., președintele Comitetului executiv al consiliului popular județean, cadre din conducerea locală de partid și de stat.

Integrată în procesul general de modernizare a agriculturii, de concentrare și specializare a producției, creșterea ovinelor, îndeletnicire cu tradiții pe meleagurile patriei noastre, constituie o importantă sursă de venituri pentru unitățile agricole socialiste și pentru gospodăriile populației, asigurând obținerea unor însemnate cantități de lână, lapte și carne. În desfășurarea acestui proces se manifestă tot mai evident tendința de generalizare a metodelor intensive de creștere și exploatarea a efectivelor de ovine, în special în direcția producerii țării au luat ființă complexe de îngrășare intensivă a mieilor, unități care, an de an, realizează însemnate beneficii în urma creșterii și îngrășării mieilor până la greutatea de 30—35 kg. De asemenea, un număr tot mai mare de crescători, încurajați de măsurile stimulante luate de partid și de stat, atrași de experiența pozitivă și exemplul dat de fermele întreprinderilor agricole de stat și ale cooperativelor agricole renunță la sacrificarea timpurii a mieilor, convinși că valorificarea acestora la greutatea mai mare le aduce venituri sporite, contribuie la aprovizionarea populației cu carne de bună calitate.

Este meritoriu faptul că, fără a neglija celelalte laturi ale activității specifice creșterii ovine, sesiunea de referate de la Constanța și-a rezervat o însemnată parte din lucrări creșterii și îngrășării mieilor, oferind practicii o serie de rezultate valoroase — rod al cercetării științifice.

În condiții similare de hrănire, față de oile spancă, Merinos de Transilvania, Tîgaie și Țurcană, la îngrășare, cel mai bine reacționează Merinosul de Palas. Deficiența cea mai mare o constituie dezvoltarea insuficientă a trenului mijlociu și posterior, ceea ce atrage proeminența mai redusă a carcasei în carcasă. De aceea, prin ameliorare, trebuie să se acționeze asupra acestor părți corporale, cu contribuția cea mai mare de carne de bună calitate. Pentru evitarea unei stări de îngrășare avan-

In centrul dezbaterilor la sesiunea de referate științifice a Stațiunii centrale de cercetări pentru creșterea ovinelor Palas-Constanța

Creșterea și îngrășarea mieilor — o însemnată rezervă de sporire a producției de carne

sată, mieii se introduc în îngrășătorii la vârsta de 60—70 de zile și la greutatea de 14—15 kg, iar durata optimă a îngrășării este de 100—110 zile.

În urma încrucișării diferitelor rase de ovine din import, pentru carne, cu oi Spancă, cele mai bune rezultate le-au dat metișii obținuți cu berbeci Ile de France și Suffolk. La acești metiși, indicii privind sporul de creștere, consumul lor, dezvoltarea musculaturii și randamentul la tăiere fiind net îmbunătățiți, se recomandă practicarea unor asemenea încrucișări în zonele în care se crește Spancă. În ce privește Merinosul de Transilvania, cea mai eficientă încrucișare este cea cu berbeci din rasa Merinofleisch. Incrucișarea cu berbeci Suffolk și Berrichonne dă rezultate destul de bune la îngrășare; aduce în schimb prejudicii finetii, uniformității și chiar culorii lînii, care poate reprezenta 14—19 la sută din veniturile la valorificarea mielului.

În urma diferitelor variante privind vârsta de întărcare a mieilor, s-a ajuns la concluzia că, în condiții de producție cel mai ușor se aplică întărcarea la 30 de zile, față de practica tradițională de 90 de zile. Pentru ca tehnologia întărcării la această vîrstă să poată fi aplicată cu succes în producție, oile mame trebuie să aibă o producție bună de lapte; de asemenea, pentru ca la 30 de zile mieii să poată realiza o greutate de 10—13 kg, începînd de la a 5—7-a zi de viață ei trebuie să primească suplimente de concentrate și fin de lucernă de bună calitate.

În cadrul cercetărilor efectuate în vederea reducerii cantităților de nutrețuri concentrate din rația mieilor supuși îngrășării, cerința impusă prin însăși specificul fiziologiei digestiei la această specie, s-au făcut experiențe cu două loturi omogene și analoage de miei Spancă. Unul din loturi a fost îngrășat cu rații formate din fin de lucernă, paie de grâu, tăiței de sfeclă uscați și nutreț verde, iar al doilea, lotul martor, a fost hrănit, comparativ, cu o rație bazată pe nutrețuri concentrate. După o perioadă de 116 zile, din care 25 de zile de finisare, s-a constatat că la primul lot s-au realizat sporuri medii zilnice de 190 g, 165 g și 132 g. Față de rezultatele obținute, autorii experiențelor recomandă îngrășarea mieilor în complexe industriale, cu rații formate din tăiței de

sfeclă uscați și fin de lucernă, iar în îngrășătoriile gospodărești, cu nutreț verde.

Așa cum este stabilit în Programul național de dezvoltare a zootehniei, pînă în anul 1975 creșterea ovinelor va trebui să asigure, față de anul 1970, o sporire a producției de carne cu 64 la sută și a producției de lînă cu 19 la sută. Pe lângă aceste măsuri, una din căile principale de realizare a sarcinilor stabilite o constituie numărul de produși viabili obținuți de la fiecare oaie, element în strînsă concordanță cu frecvența fătării și cu prolificitatea. În acest sens, se întreprinde o largă acțiune în vederea obținerii a două fătări într-un an sau a cel puțin 3 fătări în doi ani. În județul Constanța, în anul 1971, s-a organizat monta timpurie la un efectiv

din 20 000 de ovine. Din cei 15 881 de miei obținuți din fătările contra-sezon, 1 500 de miei au fost fătați în lunile septembrie-octombrie, iar restul, în noiembrie-decembrie 1971. S-a putut deci obține un însemnat număr de miei în urma montelor efectuate în același an. Dintre aceștia, 5 000 de berbecuți se află în complexul de îngrășare de la Oituz, care vor putea fi livrați în lunile mai-iunie, perioadă cu solicitări mari. Ca urmare a rezultatelor bune obținute, în județul Constanța vor fi montate, contra-sezon, 56 000 de ovine, din care 10 000 în perioada 1 ianuarie—30 aprilie, 18 000 de ovine în perioada 1 mai—30 iunie și 28 000 de ovine în perioada 1—31 iulie. Rezultatele obținute de unitățile care au aplicat această metodă atestă rezervele mari existente în creșterea producției de carne și posibilitățile realizării unor venituri suplimentare în fiecare an.

Concluzii interesante au oferit și celelalte referate prezentate cu ocazia sesiunii.

La sesiunea de referate științifice organizate la Constanța de către Stațiunea centrală de cercetări pentru creșterea ovinelor am putut urmări traducerea în viață a unuia din indicațiile recente date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, aceea de atragere în munca de cercetare științifică a unui număr cât mai mare de specialiști care lucrează în producție. A fost poate unul din elementele esențiale care, spre deosebire de alți ani, a contribuit efectiv la caracterul practic aplicativ, definitoriu, al lucrărilor sesiunii.

Ing. Lucian ROȘCA

Deținători de oi!

In întreaga țară se desfășoară acțiunea de contractare a lînii.

Incheiați contracte cu unitățile sau cu delegații DCA pentru producția de lînă de pe toate oile ce le dețineți.

Valorificînd producția de lînă prin contracte obțineți: 45% arună din valoarea contractului și prețuri avantajoase.

Totodată contribuiți la sporirea producției de bunuri de larg consum.

Personalul de contractare DCA se deplasează în fiecare comună și sat.

PONDEREA ZOOTEHNEI

(Urmare din pag. 1)

insuficiente, de calitate proastă și obținute cu un preț de cost ridicat.

În cooperativele agricole, sectorul zootehnic este în plină dezvoltare, de la un an la altul cresc efectivele, sporesc producțiile, contribuind la obținerea unor venituri sigure, ritmice, a unor rezultate favorabile. Dar, trebuie să recunoaștem că de la această linie ascendentă, conformă cu prevederile stabilite pentru acest cincinal în Programul național de dezvoltare a zootehniei se mai manifestă încă o serie de abateri. De aceea, întrucît de la un efectiv mai mare de animale se pot obține cantități sporite de carne, lapte, lînă precum și venituri importante, am considerat că una din sarcinile de bază o constituie majorarea numărului animalelor în toate cele 50 de cooperative agricole din județ. Și, pe ansamblu, efectivele au crescut constant, multe cooperative evidențindu-se pentru modul în care au acționat. De exemplu, la cooperativa agricolă din Mărtineni, în trei ani, efectivele de bovine au sporit cu 27%, la Brateș cu 20%, la Băcau cu 15% etc. În alte cooperative însă, ca cele din Aita Seacă, Arcuș, Bățanii Mari, Hăghig, Valea Crișului, Bodoc, Ilieni, Reci, Căpeni etc., efectivele au scăzut în mod nejustificat. Se reflectă aici o preocupare insuficientă nu numai din partea specialiștilor din cooperative, dar și a celor de la Direcția generală județeană. Efectivele, în creștere, la unele coo-

perative agricole se explică, în primul rând, prin organizarea judicioasă a producției, ceea ce a dus la ridicarea indicelui de natalitate pînă la 80—87% în multe unități cooperatiste. Dar, rezultatele obținute în domeniul reproducției, pe lângă modul de organizare, sînt influențate de hrana și de îngrijirea animalelor. În balanța furajeră a cooperativelor, finurile nu sînt încă asigurate, cu toate că producția pajiștilor este în general bună. Parțial situația se explică prin gradul redus de mecanizare, din care cauză s-au înregistrat multe întârzieri la recoltarea finurilor sau chiar suprafețe necosite.

Este locul să vorbim despre imensele resurse furajere ce pot fi asigurate de cele peste 65 000 hectare de pășuni și fînețe existente în județ, neexploatare încă la întreaga lor capacitate. Va trebui ca și în viitor să deschidem campania agricolă de primăvară — așa cum s-a făcut în acest an pe 12 000 ha de pajiști — cu fertilizarea și curățirea pășunilor. Pentru aceasta, întreprinderea județeană pentru pajiști, cu importante responsabilități în acest domeniu, în colaborare cu consiliile de conducere ale cooperativelor agricole și consiliile populare comunale, va trebui să mobilizeze și mai activ toate forțele pentru ameliorarea pajiștilor.

Ou comenzi pentru întinsificarea producției animaliere este și asigurarea unei zoohigiene corespunzătoare. Tocmai de aceea, fondurile de investiții s-au orientat în direcția realizării

unor construcții care să asigure toate normele de zoohigienă. Adăposturile existente vor fi modernizate, treptat, prin aplicarea unor soluții eficiente și prin valorificarea maximă a posibilităților locale (materiale, forța de muncă, fonduri etc.). Executarea noilor construcții zootehnice a fost concepută la nivel de consiliu intercooperatist, constituind principala mijloc prin care vom realiza profilarea, concentrarea și specializarea producției animaliere ca factori primordiali în vederea intensificării creșterii animalelor. Pe lângă noile ferme intercooperatiste de la Ghidfalău, Chichiș și Mărtineni s-a prevăzut construirea a 16 grajduri pentru vaci și tineret taurin, 5 îngrășătorii și maternități pentru porci, 7 saivane pentru oi și diferite alte construcții în valoare de peste 5,6 milioane de lei. Deși urmau să fie date în exploatare la începutul anului în curs, din cauza unor lipsuri manifestate în perioada de execuție mai ales în ce privește asigurarea cu forță de muncă calificată, prefabricate, azbociment, în întocmirea documentației etc. — intrarea în funcțiunea a unora a fost amînată. Ținînd seama că la investițiile planificate pentru acest an se adaugă și restanțele din anul 1971, specialiștii din direcția generală județeană au primit sarcina să mențină active, în tot cursul anului, eforturile depuse în cooperativele agricole, să le sprijine efectiv în executarea lucrărilor.

Considerăm important să apreciem activitatea cooperativelor agricole și prin prisma rezultatelor financiare. Este pozitiv faptul că ritmul de creștere a producției globale zootehnice devan-

sează ritmul de creștere a mijloacelor fixe sau, cu alte cuvinte, datorită unor modernizări, extinderi de capacități, acțiuni de dotare și utilizare, producția animalieră sporește considerabil. Pe de altă parte însă, creșterea cheltuielilor materiale reflectă o gospodărire nerațională a mijloacelor de producție, constituie un aspect negativ. De aici și un alt fenomen, o consecință firească a modului cum este gospodărită averea obștească: veniturile în zootehnie cresc mai lent decît ritmul de creștere a producției globale. Astfel, deși în 1971 producția globală a fost cu 41% mai mare față de 1969, veniturile în aceeași perioadă au crescut cu numai 28%. Pentru înlăturarea acestei tendințe va trebui să acționăm energic atît în momentul întocmirii planurilor de producție, cit, mai ales, pe parcursul realizării lor.

În actualul cincinal, valoarea producției animaliere va trebui să crească cu 34%, cu 91% în sectorul cooperatist și cu 41% în unitățile agricole de stat. Această creștere are la bază atît sporirea numerică a efectivelor de animale, cit și intensificarea exploatarei lor.

În încheiere, aș vrea să arăt că multe concluzii și învățăminte hotărîtoare pentru activitatea noastră de viitor s-au desprins și din ocazia recentei consfățuirii organizate în orașul Sfîntu Gheorghe cu toți lucrătorii din zootehnia județului. Cuvîntul multora dintre participanții la discuții — români, maghiari și de alte naționalități — a evidențiat potențialul național care dispune locuitorii acestor meleaguri înfrățiți în cooperativele agricole, voința și hotărîrea lor de a dezvolta și înflori munca obștească.

Toți cetățenii patriei noastre sînt convinși că, prin politica sa agrară, partidul nostru militează activ și pentru crearea premiselor necesare ridicării continue a gradului de folosință intensivă a fondului funciar al țării. Astfel, în cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu rostită la cel de-al doilea Congres al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, precum și în rezoluția Congresului s-a pus un accent deosebit pe gospodărirea cît mai rațională a pămîntului, pe conservarea și păstrarea lui.

Pentru a traduce în fapt aceste deziderate, anual se cheltuiesc importante fonduri bănești pentru a reda circuitului agricol terenuri supuse eroziunii, inundațiilor, sau altor fenomene asemănătoare. Cu toate acestea, în bazinul Dornelor, din județul Suceava, de exemplu, se întîlnesc încă situații care demonstrează dezinteres față de întregirea sau apărarea fondului funciar. Unii cetățeni, particulari sau chiar conducători de întreprinderi economice, nu numai că nu acționează în sensul mai bune gospodării a fondului funciar, dar îl degradează sau îl diminuează pe fiecare an ce trece. Să explicăm.

Prin modernizarea unei vaste rețele de drumuri au fost abandonate vechi trasee cu pante și curbe necorespunzătoare. Dar nu peste tot se procedea astfel. La trecerea peste Mestecăniș, bunăoară, sînt circa 3 km. de drum vechi, cu o lățime de 7 m, reprezentînd o suprafață de 2,10 ha teren, care n-a fost redată nici acum circuitului agricol. Aceeași situație se

În apărarea unui bun de importanță națională

Nimănui nu-i este îngăduit să risipească fondul funciar!

întîlnește și în localitățile Dorna Arini, Iacobeni, Nepomiceni și altele. Ca atare, se impune depistarea tuturor acestor drumuri, cît și a altora ce nu-și justifică existența, și înțelenirea naturală a suprafețelor respective.

În continuare, mă voi referi la fenomenul ce persistă încă și azi, de a se diminua mereu suprafețele de pășune și fînețe. De mult, din lipsa brațelor de muncă, numeroase terenuri pășunabile, fiind invadate de jnepeni și ienuperi, au fost trecute, automat, în patrimoniul silvic, așa cum s-a întîmplat la Șerba, Călimani, Ascuța, Obcioara, Pietrosul Bistriței ș.a. Pentru a remedia o astfel de situație, care stîngherește creșterea efectivelor de animale, este necesară defrișarea de arborete dăunător a acestor suprafețe și redarea lor pășunatului.

O anomalie întîlnită în județul Suceava, și cred că nu numai aici, este aceea a modului în care unii topografi angajați de organele silvice stabilesc, la fiecare zece ani, amenajamentele silvice. Se știe că ei sînt plătiți după numărul de hectare măsurate într-o

campanie. De regulă, topografii silvici în loc să urce pe lingă fiecare limită silvică, în grabă și.. fiindu-le mai ușor, stabilesc limita pe firul văii! Așa se explică de ce, după asemenea amenajamente, sînt chemați în judecată numeroși crescători de vite care, în instanță, află că terenul lor, deși izlaz sau fîneță, este trecut sub bornele silvice.

Găsesc, și acest lucru l-au exprimat de nenumărate ori crescătorii de animale din zona de munte, că cel mai echitabil ar fi ca, atunci cînd se stabilesc amenajamente silvice, comisia care va lucra să aibă în componența sa și organele locale de stat cît și reprezentanți ai țărănimii. În acest fel, vor fi și păduri suficiente (printr-o mai rațională exploatare și regenerare) și izlazarile necesare creșterii unui număr sporit de animale.

O altă cale prin care se face anual risipă de teren agricol, de cea mai bună calitate, este și eroziunea solului de către apele de munte. Amintesc în acest context faptul că, atunci cînd se plutărea, malurile rîurilor de munte

erau legate trainic cu diguri din căsoaie, unde se puteau adăposti și numeroși pești. Astăzi, aceste diguri au putrezit. Este necesar, după aprecierea mea, ca fiecare comună să construiască praguri pentru micșorarea vitezei apelor și adăpostirea peștilor, iar malurile să fie legate cu înlocuitori de lemn, diguri din pari și împletituri de fascine de salcie și bolovani, materiale care se găsesc din abundență pe malurile și în rîurile de munte.

În strînsă legătură cu risipa de teren se află și ocuparea de către întreprinderile forestiere a unor suprafețe de terenuri agricole exagerat de mari, așa cum este cazul depozitului aparținînd I.F. Iacobeni, din gara Argeștru. Se pune întrebarea: nu s-ar putea limita suprafața ocupată de aceste întreprinderi astfel încît să se depoziteze doar cantități de lemne livrate în decurs de o lună, două, iar restul masei lemnoase să fie stocată în depozitele din pădure? În felul acesta, n-ar mai fi sustrase circuitului agricol suprafețe însemnate de teren, conservîndu-se în condiții corespunzătoare întregul patrimoniu funciar.

Am relatat cîteva aspecte privind mai buna gospodărire a fondului funciar, cu scopul ca deficiențele semnalate să poată fi înlăturate, evitîndu-se astfel risipa acestui bun de importanță națională.

Ioan PANTELESCU
Vatra Dornel,
județul Suceava

Pădurile țării, comori admirate de mii de vizitatori autohtoni sau străini, au căpătat în zilele noastre noi simboluri. În trecut, codrul a însemnat doar o sursă ieftină de lemn, de îmbogățire rapidă a claselor exploatare. Astăzi, în cadrul economiei socialiste, planificate, pădurile sînt gospodărite din ce în ce mai științific, în interesul întregului popor, ele fiind chemate să joace roluri multiple; unul dintre acestea, și nu de cea mai mică importanță, este protejarea și conservarea solului împotriva vitregiilor naturii. Căci, trebuie s-o spunem, există încă destule vestigii ale sălbaticii exploatări la care au fost supuse pădurile de către burghezo-moșierime: terenuri dezgolite de vegetație, mîncate de ploii și vînturi, degradate.

Datorită grijii partidului și statului nostru, aceste urme ale trecutului sînt înlăturate, mărindu-se totodată patrimoniul forestier. Oricine vizitează astăzi ținutul Vrancei, bunăoară, renumit altădată pentru sărăcia și terenurile sale degradate, poate admira noile plantații forestiere întinse pe sute și sute de hectare. Pădurea intră din nou în drepturile sale, recucerind pămînturile sterpe, neproductive. Așa s-a întîmplat și în perimetrul de la Putreda, de pe raza Ocolului silvic Rîmnicu-Sărat, pe care l-am străbătut în aceste zile de sfîrșit de martie. De pe culmea dealului, imaginea de ansamblu este de-a dreptul fasci-

Vlăstarele viitoarelor păduri buzoiene.

Împăduriri '72

Silvicultorii vindecă pămînturi bolnave

nantă. De-o parte, teren aproape sterp, cu răni adînci produse de șiroirile de apă, care au ajuns pînă la roca mamă. Alături, pădurea — cenușul salcîmului și stejarului, încă nefînfrunzite, este înviorat de verdele închis al pinilor — a acoperit solul, ocrotindu-l. Ravene, care înainte de acțiunile ameliorative atingeau adîncimi de peste 10—15 m sînt acum stinse, iar pămîntul consolidat.

„Ne amintim cu plăcere de primele zile — ne spune inginerul Teodor Tăicușu, șeful ocolului silvic — cînd împreună cu cercetătorii am pornit acțiunea aici, la Putreda. Pe lingă împăduriri s-au efectuat, în complex, lucrări de corectare a torenților (baraje, cleionaje, praguri, gîrdulețe etc). Acest perimetru, la început în suprafață de 42 hectare, a constituit pentru noi, cei din producție, o adevărată școală unde am putut deprinde cele mai noi mijloace de lucru. A fost aplicată o varietate de formule și scheme de împăduriri, urmărindu-se evoluția diferitelor amestecuri de specii forestiere pe terenul respectiv. Nici nu se putea un prilej mai bun pentru noi de a trage învățămintele convenite pentru munca viitoare. Iată cîteva exemple. Am încercat cultura pinului — ca specie de bază, în amestec cu foioase — în diferite procente: de la 40—60%, alegînd proporția cea mai potrivită. De asemenea, în urma experimentărilor făcute am putut determina scheme de împăduriri potrivite, mergînd pe un număr mai redus de puiet la hectar, spre a micșora cheltufelile de producție, bineînțeles, ținînd seama de condițiile staționale, de panta terenurilor etc. Acum, cu prilejul împăduririlor de primăvară, extindem și pe alte suprafețe procedeele aplicate la Putreda”.

„Pe teren, în perimetrele vecine, ne-am convins de adevărul cuvîntelor interlocutorului nostru. În aceste zile au fost deschise șantiere de împăduriri unde se lucrează

în ritm alert. Sîntem la Murgești, unde 433 de hectare de teren frămîntat, impropriu agriculturii, așteaptă vlăstarele viitorilor codri. Împădurirea a început în 1971 și se continuă cu intensitate în primăvara aceasta. De sus, totul pare aidoma unui furnicar; pe terasele amenajate, în scopul prevenirii eroziunii solului, cîteva sute de muncitori plantează salcîm și alte specii forestiere. Brigadierul Ion Badiu, tehnicienii silvici Titu Porumb, Nicolae Predescu și ceilalți specialiști ai ocolului, prezenți permanent printre oameni, urmăresc calitatea lucrărilor, spre a se asigura un procent cît mai ridicat de prindere. Îndrumările lor sînt aplicate cu strictete de muncitorii de pe șantier. Majoritatea lor, locuitori din satele Murgești, Racovițeni, Livada și alte așezări, care au simțit deseori din plin vitregia stihțiilor naturii, muncesc cu sîrg știind că viitoarele păduri vor ajuta nu numai la înfrumusețarea acestor locuri ci și la apărarea bunurilor lor de furia apelor sau de alunecările de teren.

La despărțire, am mai aflat un amănunt care merită consemnat. Se prevede ca o suprafață însemnată de terenuri degradate să fie împădurită prin muncă patriotică. În acest scop, ocolul silvic a întocmit, împreună cu consiliile populare, planuri de acțiune. Vor participa cadre didactice, elevi, țărani cooperatori. Silvicultorii asigură materialul săditor și asistența tehnică. Chemarea „**FIECARE OM SĂ SĂDEASCĂ UN POM**” însuflețește mase din ce în ce mai largi de locuitori ai acestor așezări buzoiene, care răspund cu dragă inimă îndemnului adresat. Se naște astfel nucleul viitoarelor păduri de frămîntata Vale a Buzăului, care vor vindeca pămînturile bolnave, imprimînd noi valențe de frumusețe și bogăție acestui colț de țară.

Ing. N. FLORIAN

Buletin agro - meteorologic

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ:

În ultima săptămînă a lunii martie vremea a fost în general frumoasă și călduroasă, cu deosebire în jumătatea de sud a țării. Sub acțiunea unor mase de aer rece, ce au traversat țara noastră între 24 și 26 martie, vremea s-a răcit și a devenit instabilă. În aceste zile, s-au semnalat precipitații slabe (mai mici de 5 mm) sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare în jumătatea de nord a țării și local în Bărăgan și Dobrogea.

Temperaturile minime din aer au coborît sub 0° în toate zonele agricole, valorile cele mai scăzute (-4° la -7°) înregistrîndu-se în Banat, Podișul Tirnavelor și local în Bărăgan. În ultimele zile, temperaturile au început din nou să crească, astfel că la 27 martie s-au produs maxime mai mari de 20° în majoritatea zonelor (valoarea cea mai ridicată înregistrîndu-se la Iași: 26°). În stratul arabil al solului temperaturile medii oscilau în ultima zi între 6° și 10°.

Predominarea zilelor însorite și călduroase au determinat intensificarea proceselor de creștere la culturile de toamnă și celelalte plante aflate în vegetație. Pentru lucrările de sezon condițiile meteorologice au fost prielnice în toate zonele agricole.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 30 MARTIE — 6 APRILIE:

Vremea va fi, în general, instabilă, cu cerul temporar noros. Vor cădea ploii, mai ales sub formă de averse, mai frecvente în jumătatea de nord a țării. Temperaturile minime vor fi cuprinse între -2° și 8°, iar maximele între 6° și 16°, local mai ridicate în sudul țării.

ORGANIZAREA TRUSTURILOR JUDEȚENE ALE S.M.A.

Printr-o recentă hotărâre a Consiliului de Miniștri s-au adus unele îmbunătățiri în organizarea și funcționarea stațiilor pentru mecanizarea agriculturii. În locul fostelor întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, hotărârea prevede organizarea de trusturi județene ale stațiilor pentru mecanizarea agriculturii. Ele își desfășoară activitatea pe principiul gestiunii economice, cu personalitate juridică, având în subordine stațiile pentru mecanizarea agriculturii din județ. În colaborare cu trustul de întreprinderi agricole de stat, stabilesc necesarul de tractoare și ma-

șini agricole pentru toate sectoarele din agricultura județului, inclusiv pentru zonele necooperativizate, programul de mecanizare a lucrărilor agricole și urmăresc realizarea lui în practică.

Stațiile de mecanizare sunt titulare de plan pentru indicatorii repartizați; ele au ca obiect executarea mecanizată a lucrărilor agricole din sectorul vegetal și de creștere a animalelor, din silvicultură, a lucrărilor de electrificare a proceselor de producție, de hidroameliorații de întreprinderi funciare, efectuarea de transporturi, întreținerea și

repararea utilajelor proprii și a celor ale cooperativelor agricole, precum și orice alte lucrări necesare cooperativelor agricole de producție și gospodăriilor populației, care pot fi efectuate cu utilajele de care dispun.

În vederea folosirii cât mai complete a forței de muncă și a utilajelor din dotare, în perioadele în care volumul lucrărilor agricole este restrâns, stațiile pentru mecanizarea agriculturii pot executa și alte prestații, în afara cooperativelor agricole deservite.

Stațiile pentru mecanizarea agriculturii au în structura lor secții care se organizează în funcție de necesități în fiecare cooperativă agricolă și ateliere mecanice pentru deservirea acestora. Ele sunt unități de producție cu plan propriu de lucrări, de venituri și cheltuieli — parte integrantă din planul

stațiilor. Secțiile organizează exploatarea și întreținerea atât a mijloacelor mecanice proprii, cât și ale celor care aparțin cooperativei deservite. Hotărârea prevede ca stațiile pentru mecanizarea agriculturii care au ateliere mecanice bine dotate și dispun de forța de muncă calificată să organizeze, după necesități, centre de reparații. În perioadele când volumul de reparații nu acoperă capacitatea, centrele de reparații pot executa, atât pentru unitățile deservite cât și pentru alți beneficiari, lucrări mecanice; montaje și orice alte prestații de servicii specifice profilului lor de activitate.

În hotărâre sunt nominalizate trusturile și stațiile de mecanizare a agriculturii, precum și sarcinile amănunțite ce revin fiecărei categorii de unități.

SESIUNEA JUBILIARĂ A I. C. M. A.

Dedicată împlinirii a două decenii de la înființare, sesiunea festivă de rețerare științifică a Institutului de cercetări pentru mecanizarea agriculturii și-a deslășurat lucrările în zilele de 24-25 martie a.c., sub titlul semnificativ: „Aportul mecanizării la dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii”.

Au participat ing. Angelo Miculescu, ministru-secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, prof. Nicolae Giosan, președintele Academiei de științe agricole și silvice, și alte cadre de conducere din ministere și academii. La această importantă reuniune, cercetătorii de la I.C.M.A. au mai avut ca oaspeți colegii din institute de cercetări, cadre universitare de profil, specialiști din diferite instituții centrale, din uzinele constructoare de tractoare și mașini agricole, precum și din unități de producție — I.A.S. și S.M.A.

Împreună cu dr. doc. ing. Dragoș Toma, directorul I.C.M.A., la masa prezidiului au luat loc, Eroul Muncii Socialiste Ilie Trandafirescu, primul director al institutului și prof. ing. Gh. Cristali, succesorul său în această funcție.

Cele 24 de comunicări prezentate cu acest prilej au stîrnit un viu interes, concretizat în luările de cuvînt care le-au urmat. Dintre ele amintim câteva: „Mecanizarea lucrărilor agricole pe terenurile în pantă”, „Tehnologiile de mecanizare pe culturi și specii de animale — factor hotărîtor în creșterea producției agricole și reducerea prețului de cost” — lucrare realizată de un colectiv al Institutului împreună cu specialiști din institute ale Academiei de științe agricole și silvice, din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor și din unitățile de producție, „Agregate complexe cu mare capacitate de lucru pentru semănat cerealele păioase, prașitoare și legume”. „Management în activitatea de mecanizarea agriculturii” — Utilaje și tehnologii perfecționate pentru irigația prin aspersiune și altele.

Oaspeții au rămas, de asemenea, plăcut impresionati vizitînd expoziția organizată de institut cu prilejul sesiunii festive. În afară de grilele care ilustrează dezvoltarea activității de cercetare științifică în domeniul mecanizării agriculturii, au fost expuse numeroase utilaje, organe de mașini și aparate concepute și realizate în institut.

ACTIVITATEA MECANIZATORILOR ÎN ACORD GLOBAL

Recent, conducerea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor a stabilit — în scopul îmbunătățirii activității mecanizatorilor din S.M.A., pentru creșterea răspunderilor de producție și cointeresarea materială în funcție de rezultate — ca stațiile, împreună cu secțiile de mecanizare și cooperativele agricole de producție, să organizeze activitatea mecanizatorilor după sistemul retribuiri muncii în acord global. În executarea acestei măsuri, fiecare secție de mecanizare și cooperativă deservită va trebui să repartizeze suprafețele agricole contractate să fie lucrate cu mijloace mecanice, pe grupe de mecanizatori sau individual, pe fiecare mecanizator, după condițiile și posibilitățile pe care le are cooperativa și după preferințele mecanizatorilor. Mecanizatorii își vor organiza munca pentru executarea lucrărilor mecanice angajate, pe terenul luat în primire, pentru în-

tregul ciclului de lucrări, de la pregătirea terenului, pînă la recoltare și depozitarea produselor.

În repartizarea suprafețelor pe mecanicii agricoli, se va ține seama de modul de organizare a muncii din fiecare cooperativă, astfel încît un mecanizator sau o grupă de mecanizatori să deservescă o formație de cooperatori, o brigadă sau o fermă.

La repartizarea suprafețelor, se vor cuprinde toți mecanicii agricoli din secții, astfel încît să se asigure o cointereseare a tuturor acestora pentru realizarea și depășirea planului de producție, prin aplicarea salariizării proporționale și a retribuiri suplimentare. Totodată, inginerii șefi din cooperativele agricole de producție sint obligați să stabilească tehnologiile de lucru ce vor fi aplicate pe aceste suprafețe, precum și celelalte măsuri de ordin tehnic și organizatoric, obligatoriu, atât pentru mecanizatori, cît și pentru membrii coope-

ratori, care lucrează în acord pe aceleași suprafețe. Mecanicii agricoli vor răspunde de executarea volumului de lucrări stabilit, de calitatea acestora, precum și de obținerea producțiilor planificate, pe suprafețele de teren angajate în acord.

Corespunzător tehnologiilor de lucru celorlalte măsuri ce se vor aplica și condițiilor de fertilizare și de lucru pe care le oferă terenul, se vor stabili, în mod diferențiat producțiile ce trebuie obținute, pe suprafețele repartizate pe fiecare mecanizator sau pe grupul de mecanizatori. Producțiile diferențiate de conducerea cooperativei la repartizarea sarcinilor de plan pe ferme sau brigăzi, care au fost stabilite la angajarea în acord a lucrărilor cu membrii cooperatori, vor fi inserate și în angajamentul de lucru în acord al fiecărui mecanizator. Mecanicii agricoli și membrii cooperatori vor putea organiza împreună formații mixte, cu care să

angajeze în acord anumite suprafețe, de producțiile cărora vor răspunde, beneficiind direct de drepturile de retribuire suplimentară.

Mecanicii agricoli din stațiile pentru mecanizarea agriculturii, angajați în sistemul de lucru în acord global, vor primi, în cursul anului, 80 la sută din salariile cvenite pentru executarea lucrărilor în cîmp. Sumele reținute lunar se vor restitui integral sau se vor diminua, corespunzător gradului de realizare a producției planificate, la cooperativele agricole de producție, pentru culturile la care s-au executat lucrări.

Pentru depășirea producțiilor planificate la cooperativele agricole de producție, acestea vor acorda o retribuire suplimentară, dintr-un fond constituit în limita unei cote de pînă la 20 la sută din volumul producției obținute peste plan, la fiecare cultură, la care stațiunea pentru mecanizarea agriculturii a executat lucrări.

Răspundem la întrebările cititorilor

CUM STABILIM NECESARUL DE ÎNGRĂȘĂMINTE CHIMICE LA GRÎU ȘI PORUMB ?

În sporirea producției agricole un rol important revine fertilizării bazate pe criterii științifice. Fiecărui kilogram de substanță activă trebuie să-i corespundă un spor maxim de producție. Iată de ce ne-am adresat specialiștilor Institutului de cercetări pentru cultura cerealelor și plantelor tehnice — FUNDULEA, solicitîndu-le un model de calcul pentru stabilirea dozelor și a timpului optim pentru administrare a îngrășămintelor chimice.

Răspunzînd mai multor cititori ai revistei noastre, dr. ing. CRISTIAN HERA, director științific al institutului, prezintă azi un model de calcul pentru stabilirea necesarului de îngrășămintă la culturile de grîu și porumb.

rat, dozele optime de azot calculate pe baza relațiilor (1) și (2).

Dozele de azot rezultate din aceste relații sint valabile pentru porumb și grîul cultivat în rotația porumb-grîu, pe terenuri fertilizate anual cu doze corespunzătoare de azot și fosfor, pentru culturi normale (grîu bine răsărit din toamnă), cu densitate normală și pentru condiții asemănătoare cu cele de la Fundulea. De aceea, pentru terenurile nefertilizate sistematic, cu fertilitate scăzută sau stare culturală slabă, doza de azot rezultată din calcul tre-

buie majorată, atît la grîu cît și la porumb, cu circa 15—20%; o majorare cu circa 20—25% sau uneori, chiar 30% trebuie acordată culturilor de grîu rare sau slab dezvoltate în primăvară. Cînd grîul urmează după grîu, sau după o cultură reușită de mazăre, dozele de azot rezultate din calcul trebuie reduse cu 20—25 și respectiv 30—35 kg/ha.

La porumb, dozele calculate se reduc cu circa 25—30 kg/ha cînd cultura urmează după mazăre, cu 25—35 kg/ha cînd urmează după porumb, majorarea fiind în numărul de culturi de porumb care s-au succedat pe aceleași terenuri în anii precedenți.

Pe baza rezultatelor experimentale obținute și a relațiilor matematice stabilite se recomandă următorul mod de fertilizare cu azot, în rotația porumb-grîu.

— La porumb se aplică întreaga doză de azot în primăvară (calculată pe baza relațiilor matematice stabilite). Dacă iarna și primăvara (aprill—mai) sint mai umede decît în mod normal, se mai pot administra, o dată cu primele prașile, circa 30—50 kg/ha azot. La grîu se administrează din toamnă circa 30—40 kg azot la hectar (la pregătirea terenului pentru semănat), iar în primăvară, pe baza ecuației amintite,

Cercetările efectuate la I.C.C.P.T. — Fundulea au condus la concluzia că doza de azot, atît la grîu cît și la porumb, este puternic influențată de precipitațiile căzute în cursul sezonului rece (toamnă-iarnă); aceste precipitații pot fi folosite drept criteriu de stabilire a dozei de azot în primăvară.

Pe baza experiențelor efectuate și a precipitațiilor căzute în sezonul rece, la stația agrometeorologică de la Fundulea s-au stabilit următoarele relații matematice pentru rotația porumb-grîu:

$$\text{— pentru porumb: } N_{optim} = -134,4 + 1,463 \times P - 0,00226 \times P^2 \quad (1)$$

$$\text{— pentru grîu: } N_{optim} = -139,6 + 1,932 \times P - 0,00381 \times P^2 \quad (2)$$

unde: N_{optim} = doza optimă de azot substanță activă (kg/ha) \times = precipitații de iarnă — suma octombrie-februarie pentru porumb și septembrie — februarie pentru grîu (mm).

Încuind în relațiile de mai sus valorile „ \times ” cunoscute în fiecare an și efectuînd calculele respective se obține doza totală de azot, probabil optimă.

Un exemplu de calcul Să se calculeze doza optimă de azot (N_{optim}) pentru porumb, știind că în perioada octombrie—februarie au căzut în total 230 mm precipitații. $N_{optim} = -134,4 + (1,463 \times 230) - (0,00226 \times 230^2) = -134,4 + 336,5 - 119,0 = 83$ kg N/ha (3)

Deci, pentru anul respectiv doza optimă de azot pentru porumbul cultivat după grîu este de 83 kg azot substanță activă la hectar (adică aproximativ 245 kg/ha azotat de amoniu sau 180 kg/ha uree).

Pentru orientare dăm în tabelul alături-

Dozele optime de azot (kg ha substanță activă) în funcție de suma precipitațiilor din perioada octombrie—februarie, la porumb, și septembrie—februarie, la grîu:

Cultura	Precipitații (mm)							
	130	160	190	210	240	270	300	330
Porumb	18	42	62	73	87	96	101	102
Grîu	47	72	90	97	105	104	97	83

se calculează doza totală optimă, se scade doza din toamnă, și se aplică diferența. Dacă după o iarnă ploioasă, primăvara continuă să fie mai umedă decît de obicei, se recomandă aplicarea unei a 3-a reprize de circa 30—40 kg N/ha pînă în faza de împăiere.

În ceea ce privește administrarea fosforului, trebuie menționat că efectul acestor îngrășăminte este strîns corelat cu intensitatea fertilizării anterioare în primul rînd cu cea fosfatică și apoi cu cea azotată.

Gradul de aprovizionare a solului cu fosfor mobil poate fi determinat prin analize de laborator.

Cercetările efectuate la Fundulea au evidențiat că, pentru obținerea unor recolte mari pe unitatea de suprafață, pe parcelele fertilizate anterior cu cantități de 32—64 kg/ha P_2O_5 și 48—96 kg/ha N, doza de îngrășămintă cu fosfor ce trebuie aplicată în anul care variază între 27—63 kg P_2O_5 /ha. Această doză s-a calculat după ecuația generală:

$$y = 31,48 + 0,1183 F_p - 0,0463 F_N + 0,164 P - 0,00026 F_p^2 + 0,00018 F_N^2 - 0,00159 P F_p \quad (4)$$

unde: y = producția în q/ha F_p = doza de P_2O_5 aplicată în perioada 1960—1969 F_N = doza de N aplicată în perioada 1960—1967 P = doza de P_2O_5 aplicată în 1971

Doza de întreținere (DI), necesară pentru obținerea producției maxime, pe solele fertilizate anterior, se calculează după relația:

$$\frac{dy}{dP} = 0,1646 - 0,00318 P - 0,00124 F_p + 0,00036 F_N - 0,000002 F_p F_N = 0 \quad (5)$$

de unde: $P = 51,76 - 0,39 F_p + 0,143 F_N - 0,00063 F_p F_N$

Înginerii agronomi din fiecare unitate de producție, cunoscînd cantitățile de precipitații căzute în perioada toamnă-iarnă, pot calcula, pe baza ecuațiilor 1, 2 și a exemplului de calcul 3, dozele de îngrășămintă cu azot. De asemenea, cunoscînd cantitățile de îngrășămintă cu azot și fosfor aplicate în anii anteriori, pot calcula pe baza ecuațiilor 4 și 5, dozele necesare de îngrășămintă cu fosfor, ce urmează a fi aplicate, pentru obținerea unor producții economice.

Aportul stațiilor pentru mecanizarea agriculturii la creșterea producției agricole este, de la an la an, tot mai substanțial. Dispunind de un parc de tractoare și mașini agricole în continuă diversificare, ele sînt în măsură să asigure un grad tot mai înalt de mecanizare a diferitelor lucrări, o productivitate sistematic ridicată. Puterea energetică pe care o au este menită să servească consolidării neîncetate a cooperativelor agricole, pe calea introducerii consecvente a tehnologiilor moderne, capabile să determine o sporire rapidă a producției globale agricole. Aceasta este o sarcină fundamentală pe care conducerea de partid și de stat o pune în fața S.M.A.

Concomitent, activitatea stațiilor pentru mecanizarea agriculturii trebuie să se desfășoare pe principiul gospodăririi economice, adică să se acopere cheltuielile din veniturile realizate.

Unul din indicatorii sintetici care arată cât de eficient se gospodăresc aceste unități este nivelul cheltuielilor la 1 000 de lei venituri. Care este evoluția acestora, ce se poate face pentru continuă micșorare a lor — sînt probleme pe care trebuie să și le pună permanent fiecare factor de conducere din stațiile pentru mecanizarea agriculturii, în scopul de a se acționa preventiv, prompt, cu efectul economic scontat.

În activitatea stațiilor pentru mecanizarea agriculturii s-a înregistrat, anul trecut, o însemnată depășire a volumului total de lucrări, sporul valoric, față de plan, fiind de 8%. Creșterea are la bază organizarea mai bună a muncii mecanizatorilor din majoritatea unităților, stăruința pentru continuă diversificare a lucrărilor, pentru utilizarea rațională a tractoarelor, mașinilor agricole și forței de muncă. Dovada ridicării

În stațiile pentru mecanizarea agriculturii

CÎT CHELTUIȚI LA 1 000 LEI VENITURI?

brifanți; nu s-au depășit, de asemenea, cheltuielile prevăzute nici la repararea tractoarelor și mașinilor, nici la capitolul salarizarea personalului din secțiile de mecanizare și nici la cheltuielile generale ale întreprinderii. Ca urmare a activității rodnice depuse, stațiile pentru mecanizarea agriculturii din județul Constanța n-au depășit nivelul cheltuielilor planificate la 1 000 de lei venituri, au obținut, în anul trecut, un beneficiu peste plan de 2 920 000 de lei. O încadrare în limita cheltuielilor la 1 000 de lei venituri s-a realizat și în unitățile din județul Arad, rezultatele cele mai bune fiind obținute în S.M.A. Curtici, Pecica, Nădlac, Sintana, Vinga, Șiria, Felnac și altele.

Un grad mai înalt de folosire a utilajelor

Esențială pentru desfășurarea unei activități cit mai eficiente este utilizarea la întreaga capacitate a fiecărui tractor sau mașină agricolă. Cu cit acestea sînt mai intens utilizate, cu cit recoltele obținute pe terenurile lucrate vor fi mai ridicate, cu atît nivelul veniturilor va fi mai mare.

Comparativ cu anul 1970, volumul de lucrări agricole realizate pe total S.M.A.

rențe mari între unități cu condiții similare și în ceea ce privește gradul de utilizare a tractoarelor. Sigur, se întîmpină destule impedimente, unele într-adevăr de natură obiectivă. Dar, adeseori, conducerile unităților care nu reușesc încă să se înscrie în plan, în limitele unor cheltuieli raționale, invocă doar aceste argumente, carentele organizatorice fiind, deseori, estompate. Să ne adresăm faptelor. Anul trecut, S.M.A. cum sînt cele din Gălățeni, Crîngeni, Salcia, Siliștea și altele din județul Teleorman nu și-au îndeplinit planul. Pe județ, prevederile valorice au fost depășite, iar cheltuielile la 1 000 de lei venituri au fost reduse. Este indiscutabil că dacă și în stațiile amintite s-ar fi organizat mai bine activitatea, pentru a se realiza o mai bună încărcare a mașinilor cu lucrări, și pentru diversificarea mecanizării, reducerea cheltuielilor la 1 000 de lei venituri ar fi fost mult mai substanțială.

Realmente, au existat unele greutăți cauzate de natură (ploi) sau de către inșiși beneficiarii de lucrări (nu s-au asigurat la timp toate cantitățile de îngrășăminte chimice), dar a le vedea numai pe acestea înseamnă a nu sesiza rezervele reale de utilizare mai deplină a parcului de mașini și tractoare. **Asemenea rezerve există deosebi în domeniul gospodăririi utilajelor destinate legumiculturii.** La o serie de lucrări — nivelat, modelat solul, plantat răsăduri, prașit, stropit, prăfuit etc. — în numeroase unități, nu s-au realizat suprafețele prevăzute a se lucra mecanizat. Acest lucru este valabil și pentru județul Teleorman, în care legumicultura are o pondere importantă, și pentru altele. În S.M.A. din județul Suceava, bunăoară, s-a reușit să se folosească din plin utilajele la cultura cartofilor dar la legume, încărcătura pe diferitele tipuri de mașini este departe de a fi satisfăcătoare. Pe scurt s-au plătit amortismente, fără a se obține valorile prevăzute. Pe această linie este necesar să se revadă mărimea suprafețelor ce se cultivă cu legume, să se insiste mai mult, împreună cu specialiștii din cooperativele servite, pentru ca fiecare utilaj din dotarea S.M.A. să fie folosit cel puțin la nivelul planificat.

pectiv 11% din timpul de lucru. Traduse în valori ele înseamnă milioane de lei, care puteau fi, în bună parte, cîștigate. Imobilizarea cit mai redusă a utilajelor în atelierele de reparații sau la secții, depanarea operativă, în teren, asigurarea promptă a pieselor de schimb necesare, folosirea forței de muncă la alte lucrări în perioadele nefavorabile lucrului în cîmp, extinderea continuă a mecanizării în zootehnie și a serviciilor la diverșii beneficiari sînt doar cîteva din modalitățile prin care stațiile pot să obțină economii, respectiv venituri considerabil sporite.

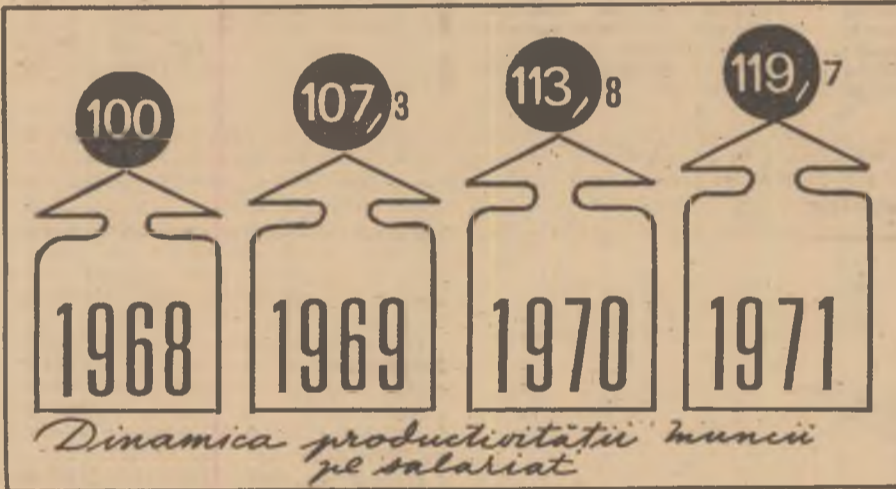
Optică economică la toate nivelele!

A produce mai mult în unitatea de timp este o cerință pentru oricare întreprindere socialistă. Trebuie însă ca producția să se realizeze în mod economic. A vedea doar aspectele tehnice, tehnologice, a urmări cantitatea fără a cerceta cu grijă cit ne costă, fără a studia ce posibilități există pentru a realiza un venit cit mai mare cu cheltuieli minime, înseamnă a vedea lucrurile unilateral. **O activitate eficientă este realizabilă oriunde există o optică economică pe toată filiera.**

Sînt mari posibilitățile de economisire a fondurilor materiale și financiare. Să ne referim, de pildă, la capitolul reparații, care are o pondere mare în totalul cheltuielilor, și la capitolul carburanți. Să luăm tot județul Teleorman. Și aici, ca și în alte părți, datorită neglijenței și reparații de slabă calitate a unor utilaje, consumului ridicat de piese de schimb, într-o serie de unități s-au depășit cheltuielile prevăzute, în anul 1971 la S.M.A. Gălățeni, Botroaga, Piatra și altele, din același județ, s-au depășit consumurile de carburanți și lubrifianti. Este evident că dacă și în aceste unități simțul răspunderii pentru gospodărirea mijloacelor materiale și financiare ar fi fost la înălțimea cuvenită, S.M.A. din județul Teleorman ar fi înregistrat un beneficiu nu doar de 2 milioane, ci cu mult mai mare.

Pentru reducerea cheltuielilor la 1 000 de lei venituri este necesar să se acționeze pe toate planurile. Avem în vedere, între altele, dezvoltarea preocupărilor pentru eliminarea dobînzilor la creditele restante, a stocurilor supra-normative, a imobilizărilor în debitori și debite neincasate etc. Micșorarea cheltuielilor generale se va reflecta pozitiv în activitatea oricărei unități.

În anul curent, în S.M.A. trebuie să se realizeze o importantă reducere a cheltuielilor la 1 000 de lei venituri — cu 32 de lei față de 1971. O simplă soțoteală arată că o asemenea diminu-

nivelului de gospodărire se reflectă în dinamica ascendentă a productivității muncii (graficul 1).

Evoluția veniturilor raportate la numărul mediu de tractoare arată, de asemenea, o tendință pozitivă. În comparație cu 1968, venitul mediu pe tractor a sporit, așa cum se vede în graficul 2.

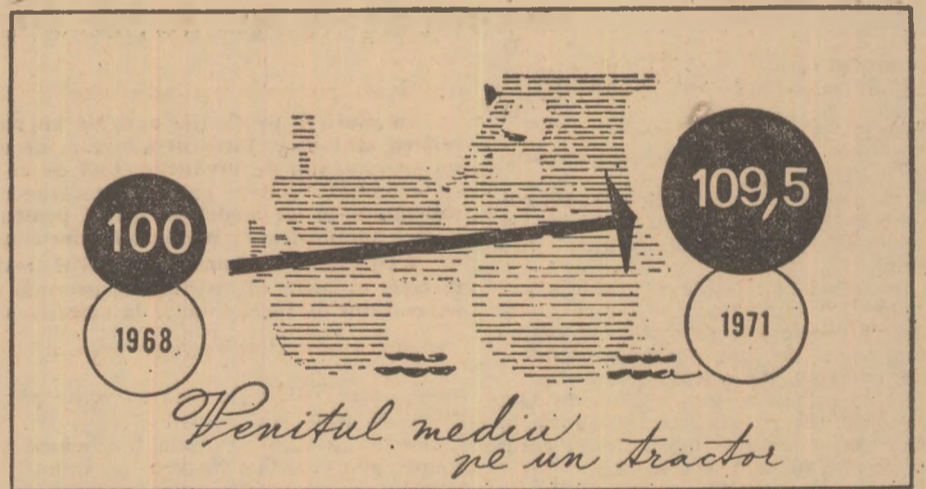
Cît s-a cheltuit însă pentru a se realiza 1 000 de lei venituri? Analiza datelor arată că, în anul trecut, nivelul cheltuielilor prevăzute a fost depășit cu 1,1%. În comparație cu anul 1970, ele sînt mai mici cu aproximativ 0,6%. Fapt este însă că, în perioada 1968—1971, exceptînd anul 1969, cheltuielile la 1 000 de lei venituri au avut tendință de creștere. Fără a face abstracție de gradul de uzură destul de ridicat al unor utilaje, care determină, desigur, cheltuieli mai mari pentru reparații trebuie spus că este posibil ca, printr-o organizare mai atentă a activității în unități, să se reducă nivelul acestor cheltuieli.

Experiența multor S.M.A. este concludentă. Să ne referim, bunăoară, la județul Constanța. În anul trecut, aici, cu excepția a două unități, toate celelalte și-au îndeplinit și depășit planul anual de lucrări. În S.M.A. Băneasa, Ostrov, Remus Opreanu, Castelu etc., sporul valoric a fost substanțial. În acest județ, timpul productiv pentru lucrări realizat de un mecanizator a fost, în anul trecut, de 210 zile, față de 176 de zile în 1970. Valoarea lucrărilor realizate cu un tractor, în 1971, a fost mai mare cu 2 000 de lei față de prevederi și cu peste 65% superioară mediei pe total S.M.A.

În unitățile din județul Constanța s-a acordat, în același timp, o mult mai mare atenție încărcării în limita consumurilor stabilite la carburanți și lu-

prezintă o creștere remarcabilă. Prașitul mecanic s-a extins cu 21,5%, recoltatul porumbului cu combina a sporit cu 17,7%, iar al plantelor furajere (recoltate tot cu combina) cu 29,8%. Față de 1970, ponderea lucrărilor mecanice la cultura cartofului s-a mărit cu 95%, la sfecla de zahăr cu 60%, în legumicultură cu 173%, în pomicultură cu 51%, în viticultură cu 80%, iar în silvicultură cu 40%. Au sporit, de asemenea, veniturile S.M.A. provenite din mecanizarea lucrărilor în zootehnie, sporul față de prevederile pe 1971 fiind de 7%. Dar posibilitățile nu sînt nici pe departe epuizate.

Practica arată că deși dispunem de un parc de utilaje în continuă dezvoltare, modernizare și diversificare, nu peste tot se acționează cu energia necesară pentru ca efortul deosebit pe care îl face statul să-și găsească întreaga eficiență preconizată. Actualmente, aproximativ 93% din planul valoric pe total S.M.A. revin lucrărilor agricole comune la culturile de cîmp și doar ceva mai mult de 7% revin lucrărilor specifice culturii cartofului, sfeclei de zahăr, viticulturii, pomiculturii, legumiculturii etc. Aceasta arată că de mari sînt posibilitățile de diversificare a mecanizării. Cifrele relevă, de asemenea, necesitatea înzestrării consecvente, mai rapide a unităților cu seturile complete de mașini, pentru a se putea introduce larg tehnologiile moderne. Pînă atunci, important este să gospodărim bine ceea ce avem în dotare. Trebuie spus că în 1971, pe o serie de utilaje — nivelatoare, mașini de plantat sau de recoltat cartofi, combine de recoltat cartofi, mașini de plantat răsăduri, combinatoare, freze legumicole, grape cu disc, cositori etc. — nu s-a realizat încărcătura de lucrări planificată. Există, de asemenea, dife-

O rezervă deosebită de creștere a veniturilor în S.M.A., respectiv de micșorare a cheltuielilor la 1 000 de lei venituri este utilizarea completă a timpului efectiv de lucru. În ultimii ani, în activitatea S.M.A. este evidentă preocuparea pentru mai raționala gospodărire a fondului de timp, a forței de muncă, pentru reducerea timpului neproductiv, a cheltuielilor neeconomice. În 1971, staționarea tractoarelor în S.M.A. datorită reparațiilor a însumat 23% din timpul total de lucru. Este un procent ridicat determinat, între altele, de neasigurarea la timp de către întreprinderile de aprovizionare a tuturor reperelor necesare reparațiilor, de slabă calitate a unor piese, de lipsa unor condiții tehnice de lucru în unitățile nou înființate etc., dar și datorită nerespectării în toate unitățile a graficelor de îngrijiri tehnice și periodice la tractoare. Din „alte cauze“, mai exact datorită unor defecțiuni organizatorice, au fost pierdute, de asemenea, multe ore, res-

re înseamnă, la totalul cheltuielilor pe S.M.A., o sumă echivalentă cu costul a circa 2 800 de tractoare noi de 65 CP.

Pentru a realiza acest obiectiv, recent, a fost perfecționat cadrul organizatoric, s-a îmbunătățit sistemul de retribuire a muncii mecanizatorilor. Ceea ce se cere acum este ca peste tot, de la nivelul Direcției Generale sau al trusturilor S.M.A. și pînă la ultimul mecanizator să se acționeze cu toată răspunderea pentru ridicarea nivelului de organizare a muncii, pentru gospodărirea chibzuită a carburanților, lubrifiantilor și pieselor de schimb, pentru diversificarea mecanizării, îngrijirea atentă și folosirea la întreaga capacitate a fiecărui utilaj, astfel ca fiecare leu cheltuit să-și găsească corespondent într-un spor de venituri cit mai substanțial.

industrie alimentară

La Fabrica de produse zaharoase — Braşov

PE FLUXUL CALITĂȚII

Impresia dominantă cu care rămîne cel ce vizitează Fabrica de produse zaharoase din Braşov este aceea a grijii deosebite ce se acordă aici calității produselor. Grija aceasta se manifestă în fel și chip: în curățenia desăvîrșită a halelor de fabricație și a utilajelor, în exigența fiecărui lucrător care elimină orice produs necorespunzător încă de pe circuitul tehnologic, în diversificarea și modernizarea continuă a mărfurilor fabricate aici, în îmbunătățirea ciclică a tehnologiilor de fabricație și a utilajelor, mereu perfecționate prin inteligența oamenilor.

Am citit o scrisoare venită pe adresa fabricii de la întreprinderea de comerț exterior „Prolexport”, al cărei conținut îl redăm din memorie și care este, în fond, un fel de certificat pentru munca celor de aici: fabrica exportă de un deceniu și jumătate bomboane și produse din ciocolată în 25 de țări: de la primele exporturi — care constau în bomboane ambalate în cutii de tablă de cîte 3 kg — și pînă la cele de azi, cînd se livrează peste 200 de sortimente de bomboane și specialități din ciocolată prezentate în cutii și ambalaje care mai de care mai atrăgătoare, din cellofan, polietilenă ori staniol —, în tot acest răstimp nu s-a înregistrat nici un refuz sau obiecție asupra mărfurilor purtînd marca CIBO.

O rugăm pe ing. Maria Aldica, directoarea fabricii, să ne vorbească pe scurt despre trecutul, prezentul și viitorul acestei unități prestigioase a industriei noastre alimentare.

Aflăm că aici a ființat încă din 1889, prima fabrică de produse zaharoase din Transilvania. După naționalizare, producția a crescut vertiginos; o simplă comparație edifică: în 1971 producția fabricii a crescut de aproape 12 ori față de cea a anului 1938. Au fost construite noi spații productive, printre care și noua secție de produse din ciocolată, au fost sistematizate și modernizate toate vechile hale de producție, in-

roducîndu-se în procesul tehnologic mașini și utilaje moderne. Se fac acum noi construcții, ce va dezvolta capacitatea de producție cu alte cîteva sute de tone de produse zaharoase.

Meritoriu este și faptul că o bună parte din acțiunea de modernizare a producției se bazează pe inteligența proprie a celor de aici, sau pe puterea lor de creativitate. Recent, s-au construit benzile de răcire a bomboanelor, necesare mașinilor de format de la secția de caramelaj. În prezent se lucrează la un alt proiect de autoutilare, o lucrare a cărei valoare depășește 300 000 de lei. Este vorba de un conveier care va transporta cutiile goale de bomboane de-a lungul secțiilor. Proiectul acestui transportor, ce economisește un mare volum de muncă manuală, este realizat în fabrică de inginerii Dumitru Ștefan și Sandu Ionescu, iar construcția lui se desfășoară în atelierul mecanic, de o mină de oameni harnici și inventivi, printre care Gheorghe Mihai, Constantin Pecheanu, Iosif Török, Andrei Nichifor, Gh. Constantinescu, Ioan Matel, înfăptuitorii multor altor îmbunătățiri aduse mijloacelor tehnice ale fabricii, precum și ai unui program de autodotare cu piese de schimb, care asigură o perfectă funcționare a utilajelor.

„Asistăm la un colocviu tehnic la care iau parte ingineri și tehnicieni, muncitori din toate secțiile și economiști din fabrică. Sînt supuse competenței lor cîteva dintre noile produse ce vor fi introduse în fabricație în acest an. Au fost create prin contribuția multora dintre cei de față. S-au stabilit rețete noi, tehnologii, prețuri, denumiri — fiecare din comisia prezentă a muncit într-un fel sau altul la elaborarea noilor produse. Dar acum, cînd fiecare este un exigent judecător al calității, observațiile, propunerile și ideile noi de perfecționare a sortimentelor „în fașă” curg cu duimul.

— Noi considerăm diversificarea producției strîns legată de noțiunea de calitate — ne spune directoarea fabricii.

Anual extindem catalogul de produse cu 10—12 sortimente. După ce se elaborează și se omologhează noile produse, le supunem confruntării cu publicul, în fiecare an. Organizăm standuri-expoziție cu vânzare și facem, totodată, cu mijloace moderne un sondaj asupra părerilor despre noile noastre preparate. În acest an, bunăoară, pregătim încă 12 noi mărci de bomboane și preparate din ciocolată: bomboane umplute cu gem de măceșe sau cu pralină din lapte, cu sirop mentolat, drajeuri cu cremă de banane sau portocale, bomboane din ciocolată cu frișcă și aromă de zmeură, diferite alte specialități de ciocolată cu cremă de lapte, coji de portocale etc.

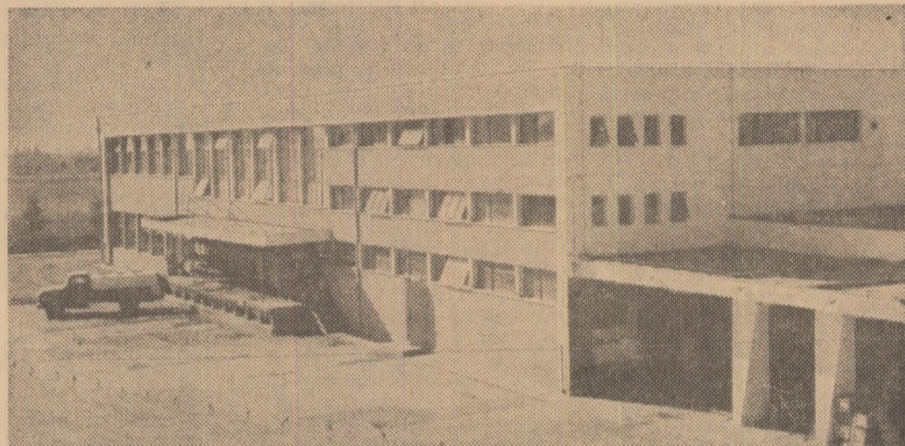
„Îndeplinindu-și cu amabilitate funcția de gazdă, ingenera Gheorghe Anghel, ne arată, pe indelete, secțiile de producție, ne prezintă oameni și realități. Mergem pe fluxul tehnologic, care este un flux al calității.

Peste 85 la sută dintre creatorii zecilor și sutelor de sortimente de delicatose ce se prepară aici din zahăr, arome și ciocolată sînt femei. În halate albe, ele mînuiesc cu îndeminare mașinile și nesfîrșitele fluvii de pastă dulce de toate culorile. Iar ochiul lor de muncitoare atente la prestigiul calității nu scapă nimic. Am văzut peste tot mici vitrine în care erau expuse rebuturile zilei: cîteva bomboane prost formate sau ambalate. Orice abatere de la tehnologie e supusă opiniei colectivului. De

aceea, autoexigența urcă la cote superioare.

L-am cunoscut aici și pe tehnicianul Ioan Bercan. E șeful celei mai moderne secții, cea de ciocolată și mi s-a părut prea tînr pentru răspunderea ce i s-a dat. Dar cînd mi-a prezentat uriașele instalații comandate de la tablouri centralizate, care transformă boabele de cacao — sosite în saci de iută purtînd încă mirosul îmbătător al junglilor tropicale — în diafane și gingașe cofeturi de ciocolată, după ce mi-a arătat cu cită atenție se prelucrează cacaoa — „pe care noi o considerăm prețioasă ca aurul, pentru că e plătită cu bani grei” — după ce acest tînr șef de secție mi-a vorbit despre chimia complicată a rețetelor de fabricație și despre felul în care a reușit să instaureze un climat de muncă bazat pe autoexigență și autocontrol, care a dat roade deosebite în privința unei desăvîrșite calități a produselor, l-am privit dintr-o dată cu alți ochi pe Ioan Bercan. Și am văzut în el un harnic și bun gospodar, care a urcat treaptă cu treaptă urcușul profesiei; am văzut în el un comunist care s-a apropiat de înaltele exigențe ale zilelor de azi și care a știut să ridice la acest nivel întregul colectiv al secției pe care o conduce. Asemenea lui am cunoscut mulți oameni destoinici, care lucrează, zi de zi, cu aceeași pasiune, răspundere și exigență

I. TOMESCU

O parte a investițiilor alocate de stat pentru dezvoltarea industriei alimentare se materializează în noi obiective consacrate industrializării laptelui. În fotografie: Fabrica de produse lactate din județul Bistrița — Năsăud.

Cu prilejul analizelor privind realizarea investițiilor, o serie de reprezentanți ai unor întreprinderi din industria alimentară au arătat că întîmpină dificultăți din partea întreprinderii pentru construcții și montaj pentru industria alimentară. În scopul explicării unor rămîineri în urmă s-au invocat relațiile nu dintre cele mai bune pe care le are această întreprindere cu beneficiarii lucrărilor sale. Pentru a face un test cît mai obiectiv în legătură cu modul cum își respectă întreprinderea respectivă obligațiile contractuale, am cerut părerea unor cadre din trei centrale din industria alimentară. Am adresat șefilor serviciilor de investiții aceleași întrebări: **Ce părere aveți despre lucrările pe care le execută I.C.M.I.A. și despre calitatea lor? Cum apreciați relațiile cu această unitate constructoare?**

— Noi sîntem mulțumiți, în general, de felul în care conlucrăm cu I.C.M.I.A. — declară ing. Ion Tihon, de la Centrala industrializării laptelui. Ba, o preferăm altor întreprinderi similare, mai ales pentru calitatea lucrărilor pe care le execută. Ne-a predat, în ultimii ani, obiective întregi chiar înainte de termen, cum a fost cazul fabricilor de produse lactate din Tîrgoviște și Tulcea. În ultima vreme, însă, I.C.M.I.A. a stricat buna tradiție a relațiilor cu noi: ne-a întîrziat cu luni de zile darea în funcțiune a fabricii de produse lactate din Oltenița. Se pare că, acum, la I.C.M.I.A., scadențele nu prea mai contează...

— Nu putem spune că I.C.M.I.A. nu face treabă bună — ne spune ing. Dan Seceleanu din Centrala car-

Noile investiții trebuie să intre cit mai repede în funcțiune:

La I.C.M.I.A. scadențele nu contează?

nii. Dar pentru ca să fie așa, această întreprindere trebuie să fie ținută „sub presiune”. La frigiferul din Galați și la abatorul din Tr. Severin a lucrat cu mare rapiditate, pentru că factorii de răspundere din Departamentul industriei alimentare le-a pretins această. Dar la alte lucrări... Abatorul din Rm. Sărat, de exemplu, a fost început în 1970 și trebuia terminat în 1971. Dar la Rm. Sărat, în timp ce I.C.M.I.A. a executat alte lucrări în afara industriei alimentare, nouă ne-a cerut amînări; i le-am acordat, dar iată, abatorul nu e gata nici acum, lucrarea fiind executată doar în proporție de 80%. Banca a retras creditul, a acționat I.C.M.I.A. pentru plata unor penalizări.

— Centrala berei, spiritului și amidonului are în țară multe lucrări de investiții; peste 27% din valoarea lor le execută I.C.M.I.A. — ne spune ing. Valentin Covali. Nici unul dintre cei 20 de antreprenori, din toată țara, nu ne dă atîta bătaie de cap ca această întreprindere. Patru mari obiective avînd termene de punere în funcțiune de mult trecute, nu sînt nici acum gata: dezvoltarea fabricii de bere Sibiu (termen — trimestrul III 1971), dezvoltarea fabricii de bere „Grivița” (aceiași termen), stația de epurare Ghidigeni (primul ter-

men 1970, al doilea trimestrul III 1971), extinderea secției de imbuteliere de la fabrica de bere Azuga (termen — trimestrul IV 1971). La opt mari șantiere, unde I.C.M.I.A. lucrează pentru centrala noastră, nu s-a realizat planul pe 1971. În ce ne privește, ne-am respectat obligațiile contractuale; am oferit, la timp, toate proiectele, toată documentația, finanțarea s-a deschis normal. Cu această întreprindere noi am avut mereu o colaborare greoaie, neeficientă. Chiar în perfectarea obligațiilor contractuale I.C.M.I.A. nu respectă toate regulile: contractele de lucrări pe 1971 nu le-a semnat nici măcar acum, tocmai pentru a nu fi trasă la răspundere în cazul nerespectării lor.

Oricine își dă seama că nepredarea la termen planificat a unor noi capacități de producție aduce mari pagube economiei naționale. Numai la Sibiu, datorită nepredării la timp a noilor capacități s-a creat un mare gol de producție. Se întîmplă așa, pentru că pe șantierele I.C.M.I.A. există deficiențe serioase în organizarea muncii, lipsă de forță de muncă, de materiale și asistență tehnică de înaltă calificare. Pe scurt, lipsă de răspundere...

Am adus aceste răspunsuri la cunoștința factorilor competenți de la I.C.M.I.A.

care ne-au furnizat, pentru fiecare caz în parte, un noian de explicații, punînd în evidență, mai ales... vina beneficiarilor. S-a recunoscut faptul că toate aceste lucrări au termenele de dare în folosință depășite cu mult, dar nu numai din vina întreprinderii constructoare. Bunăoară, la fabrica de produse lactate din Oltenița nu s-au asigurat la timp, de către beneficiar, utilaje și instalații; la abatorul de la Rm. Sărat documentațiile erau în neregulă, iar la fabrica de bere din Sibiu, după cum ni s-a spus, nu s-ar fi creat la timp front de lucru. Spuse pe care beneficiarii nu le resping. Desigur că nu vrem să stabilim un vinovat, ci numai să scoatem în evidență situația creată: toate aceste obiective (și în industria alimentară sînt încă multe alte investiții întîrziate) nu au intrat în producție la termenele prevăzute în planul de stat — lege pentru toți.

Îndeplinirea sarcinii trasate de conducerea de partid și de stat de realizare, în timpul prevăzut, a noilor obiective obligă constructorii de la I.C.M.I.A. și beneficiarii lucrărilor de investiții să-și reconsidere, fără întîrzieri, stilul lor de muncă. Ei trebuie să înțeleagă că onorarea contractelor încheiate nu este o chestiune facultativă, că întîrzierile, oricare ar fi explicațiile, provoacă pagube importante pentru economia națională. Îmbunătățirea activității în domeniul investițiilor este o cerință expresă, de ea depinzînd îmbunătățirea continuă a aprovizionării populației cu produse alimentare.

Ion PREDA

CU PLANUL TRIMESTRIAL

DEPĂȘIT

INTREPRINDEREA DE INDUSTRIALIZARE A LAPTELUI — SIMERIA

După cum ne-a relatat într-o convorbire telefonică ing. Corneliu Stircescu, directorul întreprinderii, planul de producție pe primul trimestru al anului a fost realizat încă de la 20 martie. S-a creat astfel posibilitatea ca întreprinderea să livreze peste plan 1 200 hl de lapte pentru consum, 75 000 kg de brînzetur, precum și mari cantități de produse lactate proaspete, echivalînd cu 3 000 hl. lapte. O atenție deosebită s-a acordat aprovizionării cu materie primă. Au fost organizate în județ 12 noi puncte de preluare a laptelui din gospodăriile proprii ale populației, sector în care planul s-a realizat încă de la 19 februarie și din care se vor prelua, pentru industrializare, un plus de 2 000 hl de lapte. Planul de preluare a laptelui pe județ a fost îndeplinit încă la 10 martie.

FABRICA DE ZAHAR BOD

Planul pe primele trei luni ale anului în curs a fost îndeplinit în prima decadă a lui martie — ne declară ing. Miha. Popa, directorul acestei vechi fabrici din industria zahărului. Harnicul colectiv de muncă de aici a realizat, peste sarcinile de plan, o producție globală și marfă de 1,7 milioane lei, care se concretizează în 1 650 tone de zahăr, 400 tone cosete de ciocolată și 100 000 sticle de ulei imbuteliat (fabrica are și secții de imbuteliere a uleiului comestibil și de producere a ciocărei), precum și 200 tone de var.

FABRICA DE CONSERVE BĂICULEȘTI

Iată ce ne transmite Niculina Sorescu, șefa serviciului producție, despre realizările de muncă pe care le-a dobîndit colectivul fabricii argeșene: la 15 martie, valoarea producției globale pe întreg trimestrul era realizată în proporție de 101%, iar producția marfă — 109%. Se produc, astfel, peste plan conserve de 3 700 000 lei și se obțin beneficii suplimentare de 650 000 lei.

Indeplinirea și depășirea sarcinilor de producție ce revin salariaților nu sînt determinate, așa cum ne-a demonstrat propria experiență, numai de asigurarea bazei materiale și de buna organizare a muncii. Omul nou presupune și un profil moral nou Crearea acestuia este condiționată strîns de dezvoltarea conștiinței socialiste, de ridicarea continuă a nivelului ideologic și politic al oamenilor. Inițiativa creatoare, creșterea exigenței față de calitatea produselor, nu sînt de conceput în prezent fără un înalt entuziasm al întrecerii.

Iată de ce și în unitatea noastră, comitetul sindicatului, a înțeles să treacă la o serie de inițiative, utilizînd metode variate de muncă educativă.

Comitetul sindicatului - îndrumat permanent de comitetul de partid - a pornit în această privință de la pretioasa indicație a tovarășului Nicolae Ceaușescu care, în Expunerea cu privire la Programul P.C.R. pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educația socialistă a masei, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste, a arătat că „La oaza întregului proces educativ de formare a omului nou trebuie să așezăm munca, învățămîntul, știința, ca factori primordiali ai activității umane, ai progresului societății omenestii”.

Cred că e nevoie să precizăm în primul rînd, că uzina noastră și-a extins și diversificat mult aria de activitate în ultimul timp. E destul să menționez că, pe lângă reparații de tractoare și realizarea a numeroase reparații necesare utilajelor agricole, în prezent executăm solarii și sere, deplumatoare pentru abatoarele de păsări, mașini pentru depularea chimică a fructelor și legumelor în fabricile de conserve, pompe pentru injectat saramură în cărnuri, bene pentru transportat furaje, mașini de recoltat mazăre și multe altele.

probleme sindicale

Perseverent, pe drumul educării socialiste a salariaților

Înainte de a mă opri la acțiunile inițiate de sindicat, în scopul educării socialiste a oamenilor, cred că se impune a nota că noi am deplasat întreaga activitate la nivelul grupelor sindicale. Aici se prezintă informări operative în problemele principale ale producției, aici se dezbate aspectele pe care le ridică munca de fiecare zi.

Pentru a-i atrage pe salariați să participe la manifestările organizate de comitetul sindicatului pe linie politico-educativă, în grupele sindicale sînt popularizate pe larg, din timp, toate aceste acțiuni.

Folosim, de exemplu, cu foarte bune rezultate conferințele și expunerile. De la începutul anului pînă de curînd, de pildă s-au ținut conferințe cum sînt: „Bazele economice și social-politice ale apariției și dezvoltării gândirii socialiste în România” - susținută de inginerul șef al uzinei, **Gheorghe Șandor**; „Contribuția partidului nostru la dezvoltarea experienței mișcării comuniste și muncitorești internaționale, tezaurul teoretic și practic al marxism-leninismului” - ținută de inginerul proiectant **Leonid Paicu**, responsabilul comisiei culturale în comitetul sindicatului; „Patria și patriotismul” - susținută de **ing. Emil Moldovan**, directorul uzinei; „Semnificația zilei de 8 Martie” - de **Hildegard Schwab**, desenatoare tehnică și secretara comitetului sindicatului; „Apărarea proprietății obștești, sarcină

principală a fiecărui om al muncii” - ținută de șeful contabil al uzinei **Ladislau Krausz** etc.

La aceste conferințe participă cu interes sute de muncitori și specialiști, ei înșiși interesîndu-se despre viitoarele conferințe. De altfel, sînt prevăzute, în continuare alte conferințe cum sînt: „Constituirea Partidului Comunist Român” - pe care o va prezenta strungarul **Emil Țăranu**, „Unitatea indisolubilă între individ și colectivitate, morala întrajutorării tovarășești” - de **ing. Emil Moldovan** etc.

Totodată, comitetul sindicatului inițiază numeroase simpozioane cu teme vizînd problemele echității socialiste, responsabilității sociale, respectării normelor de conduită în relațiile sociale, a legalității socialiste etc. La aceste conferințe și simpozioane - ca și la expunerile lunare denumite „Dicționarul juridic”, sînt antrenați ingineri cum sînt **Vasile Băcescu** și **Ioan Mincea**, președintele comisiei de judecată din uzină **Gheorghe Cipleu**, sau consilierul juridic **Gheorghe Liuba**.

Între altele, comitetul sindicatului a prevăzut o serie de mese rotunde în cadrul diferitelor sectoare, pe teme ce evocă pagini glorioase din istoria României, înaintași ai culturii românești și subliniază colaborarea deplină cu minoritățile naționale.

Merită remarcat faptul că la susținerea acestor „mese rotunde” sînt mobilizați atît specialiști din uzină cît și maeștri și mun-

citori (**Nicolae Mițu**, maeștru, **Iosif Luminosu**, turnător, **Maria Flambach** ingineră proiectantă etc).

În uzina noastră, prin grija comitetului sindicatului, acționează și o valoroasă brigadă de agitație artistică. În sprijinul dezbaterii unor probleme de disciplină, de vigilență în respectarea avutului obștesc, grupuri din brigadă oferă uneori scurte programe în pauze, în secțiile mai mari, la locul de muncă, ori spectacole în cadrul sălii culturale a unității noastre.

Tot în același scop, se prezintă lunar filme artistice și documentare, se oferă consistente programe la stațiile de radioamplificare, se desfășoară o vie activitate cu cartea de către biblioteca noastră - care organizează și standuri de cărți cu vînzare.

În scopul ridicării nivelului profesional al salariaților, comitetul sindicatului organizează și expunerii cu teme tehnice. Așa au fost, de exemplu cele referitoare la deplumatorul executat în uzină, ori la modificările aduse vindroverului.

Nu sînt omise nici dezbaterile economice, în fața graficelor, în legătură cu prețul de cost, creșterea productivității muncii, aprovizionarea cu materiale, economiile de metal, calitatea producției.

Dacă la cele de mai sus vom mai adăuga concursurile în diferite meserii - lăcătușerie, strungărie, sudură - măsurile și acțiunile în sprijinul protecției muncii, se poate ajunge la concluzia că sprijinul comitetului sindicatului, multilateral, susținut, este menit să contribuie în cît mai mare măsură la atragerea salariaților către perfecționare, către consolidarea „mărcii” uzinei, printr-o activitate dinamică și rodnică.

Petru DRAGUȚA

președintele comitetului sindicatului de la Uzina de fabricații, reparații și montaj în agricultură din Timișoara

BREVIAR JURIDIC

Noul normativ republican pentru echipament de protecție și de lucru

Recent, prin Ordinul nr. 9 din 21 ianuarie 1972 al Ministerului Muncii, s-a aprobat Normativul republican pentru acordarea echipamentului de protecție și a echipamentului de lucru precum și Instrucțiunile de aplicare a normativului, intrat în vigoare cu începere de la 1 ianuarie 1972. În cele ce urmează, ne vom referi la câteva caracteristici ale acestui normativ, răspunzînd în felul acesta și unor întrebări cuprinse în scrisorile primite la redacție.

De la început trebuie arătat că, datorită noului normativ republican, s-a ajuns la aplicarea unui principiu fundamental unic în acest domeniu, și anume dotarea egală pentru meserii și condiții de muncă similare. Existența pînă la sfîrșitul anului 1970 a mai multor normative departamentale pentru acordarea echipamentului a dus la încălcarea acestui principiu, ajungîndu-se, în practică, ca nivelul dotării cu echipament pentru aceeași meserie, executată în condiții similare, să varieze de la un normativ la altul. În plus, nomenclatura utilizată era lipsită de omogenitate, denumirile de meserii fiind confundate cu cele ale produselor, proceselor tehnologice, utilajelor etc.

Noul normativ republican permite dotarea cu echipament în raport de condițiile ce se ivesc în procesul de muncă, unitățile socialiste fiind obligate să utilizeze echipamentul, care are o importanță deosebită pentru prevenirea accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale. Normativul asigură așadar, dotarea unitară cu echipament a fiecărei meserii, specialității sau funcții, diferențierea făcîndu-se în raport cu condițiile specifice de la locul de muncă, existînd posibilitatea acordării unor sortimente în plus, sau care să le înlocuiască pe cele prevăzute prin dotarea generală, pentru condiții particulare de muncă (de exemplu, substanțe nocive, igrasie, mediu umed sau cu frig, intemperii etc.).

După cum se știe, tențiunile actuale spre politicizare, determină existența în unitățile socialiste a numeroase situații cînd un salariat execută mai multe meserii. În acest caz, instrucțiunile prevăd că salariații respectivi vor fi dotați, conform nomenclatorului, cu echipamentul prevăzut la meseria de bază și li se vor acorda eventuale sortimente suplimentare, prevăzute la cealaltă meserie.

O situație, de asemenea, nouă care s-a creat, este aceea că, prin instrucțiunile date, s-a acordat conducătorilor de unități responsabilitatea stabilirii și acordării echipamentului necesar pentru lucrări intimplătoare sau intervenții. Ele mai pot hotărî dotarea suplimentară a angajaților care execută permanent două meserii în condiții de muncă diferite, schimbarea în cazuri determinate a unor sortimente cu altele, avînd aceleași funcțiuni, acordarea a două bucăți din același sortiment de echipament pentru condiții de muncă unde există necesitatea denocivizării sau curățirii repetate a echipamentului (cu dublarea duratei normale pentru o singură bucată) etc.

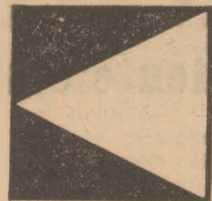
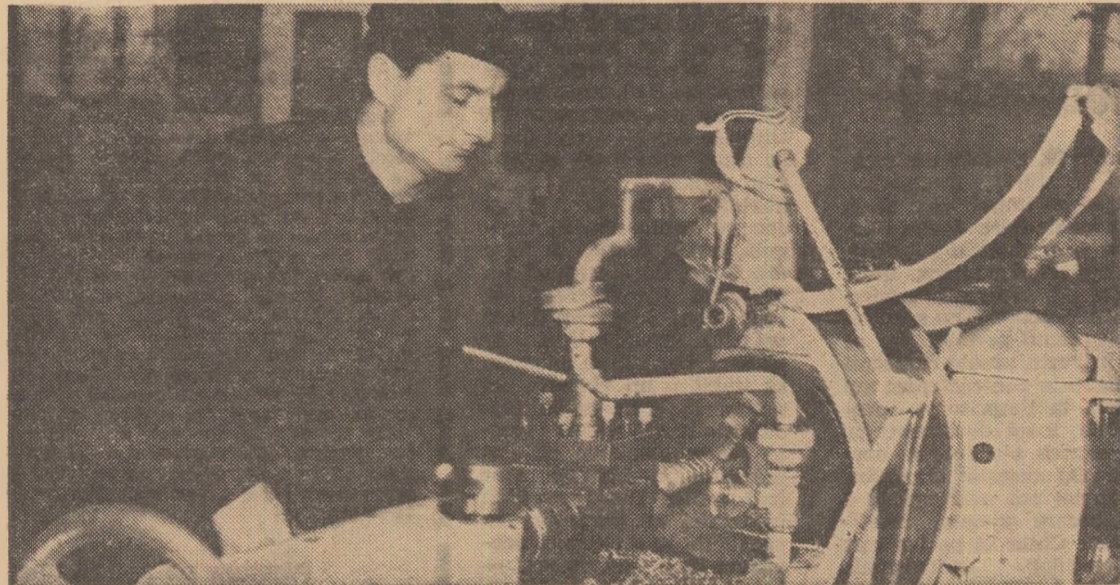
O întrebare a unui cititor se referea la durata de utilizare pentru sortimentele de îmbrăcăminte și încălțăminte.

Este cunoscut, firește, că durata de utilizare a acestora este condiționată de o serie întregă de factori, printre care particularitățile locului de muncă al angajatului și modul în care se face întreținerea echipamentului.

Instrucțiunile prevăd că, pentru a se evita pericolul de accidente sau îmbolnăviri, în cazul deteriorării înainte de termen a echipamentului de protecție, se poate înlocui imediat cel care nu mai asigură protecția necesară. Și pentru echipamentul de lucru durata normală este de multe ori viciată de timpul efectiv de prestare. Se intimplă, de multe ori, ca folosirea abuzivă a acestui echipament - mai ales în anumite sectoare cum ar fi agricultura, construcții etc. - să influențeze într-o măsură mare asupra deteriorării sale înainte de termen. Tocmai de aceea, prin dispozițiile legale în vigoare, se prevede obligativitatea ca echipamentul de lucru, ca și cel de protecție, să fie utilizat numai în cadrul întreprinderii și pe durata programului de lucru.

În incheiere, am dori să atragem atenția asupra îndatoririlor ce revin organelor sindicale de a veghea ca în unitățile socialiste să se acorde grija necesară respectării prevederilor pe care noul Normativ republican pentru acordarea echipamentului de protecție și a echipamentului de lucru le cuprinde.

Vasile BRAILOIU
consilier juridic șef

Înzestrat cu aparatura necesară, atelierul mecanic al S.M.A. Bărcănești, județul Prahova, oferă mecanicilor agricoli condiții de lucru dintre cele mai bune.

Foto: C. DUMITRU

PREOCUPĂRI, INIȚIATIVE

● La Zăbala, județul Covasna, din inițiativa unui grup de mecanizatori a fost constituit, de curînd, în cadrul căminului cultural, un cineclub. Fondatorii cineclubului sătesc au și realizat primul lor film documentar. Pelicula, a cărei prezentare durează o oră, surprinde aspecte din viața nouă a locuitorilor comunei, țărani români și maghiari.

● Iată și o nouă acțiune întreprinsă de cercetătorii de la Stațiunea experimentală agricolă din Secueni, județul Neamț: „sfatul științific”. Este vorba de constituirea unui „forum de lucru” - alcătuit din cercetători și unii specialiști din unitățile agricole ale județelor Neamț, Bacău și Vrancea - care își propune să acționeze în vederea introducerii și generalizării în producția agricolă a rezultatelor cercetă-

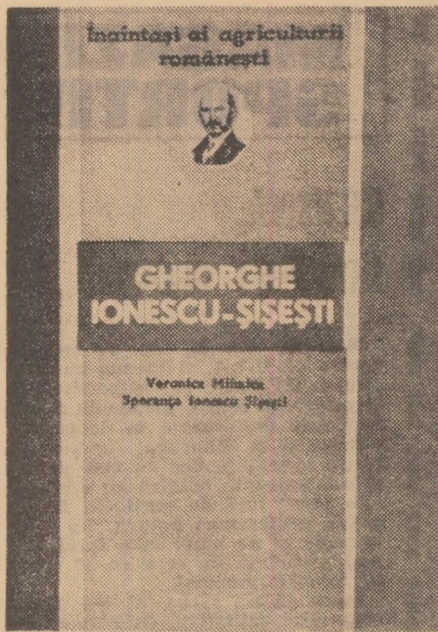
rii științifice. La prima intîlnire a „sfatului științific” au fost prezentate anumite concluzii desprinse din activitatea de cercetare, care pot fi valorificate în actuala campanie agricolă de primăvară.

● „Fiecare pionier - un pom, o floare.” Acesta este îndemnul sub care, în județul Prahova s-a declanșat recent o amplă acțiune menită să asigure înfrumusețarea localităților și, totodată, să contribuie la lupta împotriva poluării atmosferice. La plantarea pomilor, arbuștilor și florilor au fost atrași pînă acum peste 70 000 de pionieri din așezările rurale și urbane.

● Consemnăm și una din inițiativele mecanizatorilor de la S.M.A. Strunga, județul Iași. Este vorba de hotărîrea pe care au luat-o aceștia ca, în timpul liber, prin muncă voluntar-patriotică, să contribuie la

construirea sediului unității și a atelierelor de secții. Așa se face că, în ultima vreme, tractoriști ca Mihai Postolache, Vasile Ciobanu ori mecanici ca Nicolae Olaru puteau fi văzuți lucrînd de zor în poștă de... zidari sau betonisti. Harnicii mecanizatori de la această unitate s-au angajat ca, prin lucrările ce le vor efectua, să aducă stățiunii economii în valoare de circa două sute de mii de lei.

● O bogată activitate editorială, pusă în slujba promovării noului în agricultură, se desfășoară în ultima vreme la Timișoara. Cu ajutorul organelor agricole și al Casei agronomului, aici au fost tipărite, sub titlul generic „În sprijinul propagandei agricole”, o seamă de lucrări care prezintă experiența unităților agricole din județul Timiș în ceea ce privește sporirea producțiilor la culturile de griu, porumb, sfeclă, legume, fructe, în domeniul creșterii animalelor, ca și metodele bune folosite în organizarea și retribuirea muncii.

Recenzie

„G. IONESCU - ȘIȘEȘTI”

Răspunzând unei pioase datorii, dar mai ales unui imperativ istoric-educativ, Editura „Ceres” s-a dovedit fericit inspirată publicând, de curind, în colecția „Inaintași ai agriculturii românești”, o interesantă și instructivă lucrare despre viața și opera lui G. Ionescu-Sișești, ctitor al științei experimentale agricole românești, farul care a răspândit cu dărnicie, mai bine de jumătate de secol, lumina științei agronomice în rîndurile tineretului studios și ale celor ce muncesc pe ogoarele țării.

Autorii acestei cărți sînt Speranța G. Ionescu-Sișești, soția marelui agronom, și Veronica Mihalca, colaboratoarea apropiată a sa, care, într-un stil limpede și atrăgător reușesc să redea cu fidelitate momentele principale din viața și opera ilustrului savant.

Într-un colorit viu și sugestiv, lucrarea înfățișează tabloul copilului născut într-un umil sat al Olteniei — Șișești de Jos — care, cu dirzenie, dar și cu înțelepciune, izbuteste să înfrîngă victrigia vremurilor și a condițiilor sociale nedrepte din trecut și să urce pe cele mai înalte trepte ale ierarhiei științifice și sociale, fără să uite o clipă satul natal și poporul din mijlocul căruia a plecat.

În primul capitol ni se istorisește cum, printr-o intimplare fericită, în loc să devină elev al Seminarului teologic din Rîmnicu-Vilcea, cum doreau părinții, G. Ionescu a ajuns elev al Liceului „Traian” din Turnu-Severin, unde se distinge în așa măsură încît, la absolvire, direcția școlii hotărăște să i se scrie numele cu litere de aur pe placa de marmură din aulă.

Deși în anii de școală făcuse dovada unui apreciabil talent literar și absolvisese liceul cu media maximă, în mo-

mentul cînd a trebuit să-și aleagă cariera, spre surprinderea profesorilor și a colegilor săi, a îmbrățișat profesia de agronom. În acest gest temerar pentru acele vremuri, a tras în cumpănă dragostea lui nesfîrșită pentru lumea obidită a satelor și patriotismul curat al tînarului care vedea în agricultura îndrumată științific principala cale de ridicare a bunăstării țărănimii și de redresare a țării din marasmul economic și social în care fusese adusă de regimul burghezo-moșieresc.

Cum la acea vreme România, „țara eminentamente agricolă”, nu avea un învățămînt agricol superior, G. Ionescu-Sișești pleacă în străinătate pentru a-și face studiile. Iată-l student al Academiei de înalte studii agronomice de la „Hohenheim”, luptînd cu greutate materiale de neînchipuit, dar reușind totuși să impresioneze pe profesori prin munca și capacitățile sale intelectuale și să obțină diploma cu calificativul maxim. Înarmat cu o tenacitate inegalabilă, răzbate mai departe, luîndu-și titlul de doctor al Universității din Iena, în 1911 — cu tema „Agricultura

țărănească în România” — cu calificativul „excepțional”.

Reîntors în țară, l se oferă conducerea fermei de stat Spanțov-Ilfov, situată în zona inundabilă a Dunării. Aici trăiește din plin primele bucurii ale muncii conștiincios îndeplinite și se convinge de rolul imens pe care îl are aplicarea științei în gospodărirea pămîntului l se încredințează apoi funcțiilor tot mai importante, în care calitate, învingînd rezistența cercurilor conducătoare ale vremii, contribuie la dezvoltarea agriculturii românești. În carte se relevă, între altele, eforturile sale pentru dezvoltarea învățămîntului agricol de toate gradele, și îndeosebi pentru organizarea activității de cercetare științifică în agricultură. Pasiunea sa cea mai mare — cercetarea științifică a problemelor agriculturii și găsirea soluțiilor practice cele mai eficiente pentru economia țării românești — o vedea realizată prin crearea unui institut de cercetări agricole. În 1928, reușește să obțină aprobarea înființării Institutului de cercetări agronomice, înzestrat cu laboratoare centrale pentru ramurile principale agricole și cu o serie de stațiuni experimentale amplasate în zonele agricole principale ale țării. Ca director al acestui important institut desfășoară o imensă activitate. Prin ceea ce a realizat în calitate de conducător și organizator al rețelei experimentale, el pune bazele cercetării științifice românești. În acest institut, de care rămîne legat pentru tot restul vieții, G. Ionescu-Sișești și-a zidit propriul său suflet. De aici a pornit, la 6 iunie 1967, pe ultimul său drum.

Om de înaltă ținută, înzestrat cu însușiri intelectuale excepționale și cu o

putere de muncă neegalată, G. Ionescu-Sișești, a lăsat urme nepieritoare în patrimoniul științei românești. Opera sa științifică este prodigioasă și multilaterală. Ea se concretizează în numeroase cercetări originale, în lucrări de sinteză, în nenumărate publicații de popularizare a științei, la care se adaugă un număr însemnat de articole la reviste și ziare, conferințe, prelegeri, participări la congrese internaționale ca reprezentant al științei românești etc. În opera sa științifică și-au găsit loc probleme ale agriculturii din cele mai variate ramuri: pedologie, fitotehnie, ameliorarea plantelor, protecția plantelor, mecanizare, zootehnie, îmbunătățiri funciare, economie agrară, politică agrară și altele — toate fiind expuse cu o desăvîrșită competență. De numele său, de exemplu, se leagă primele cercetări asupra fertilității diferitelor tipuri de sol din țara noastră, cercetări expuse în mai multe comunicări și sintetizate în lucrările „Cercetări asupra solurilor României prin metoda fiziologic vegetală” și „Cercetări asupra stării de fertilitate a solurilor României. Rezultatele experiențelor cu îngrășăminte”. O foarte cuprinzătoare sinteză a rezultatelor experimentale, dobîndită după o îndelungată activitate de cercetare, este tratatul de „Agrotehnică”, apărut în prima ediție în 1943, și în ultima ediție, în 2 volume, numărînd peste 2000 de pagini, în 1958, lucrare care a fost distinsă cu Premiul de Stat.

O foarte valoroasă lucrare este monografia „Cultura griului cu privire la condițiile speciale din România” în care, după ce este prezentată această importantă plantă agricolă din punct de vedere biologic, chimic și al cerințelor față de mediu, este expusă latura practică: tehnologia culturii.

O bună parte din activitatea sa științifică este consacrată problemelor economice ale agriculturii.

G. Ionescu-Sișești este, totodată, acela care a tras pentru prima oară semnalul de alarmă asupra problemelor de distrugere a solului prin eroziune, frecventă pe o mare întindere din teritoriul agricol al țării. El este, în același timp, un pionier al irigației ca mijloc de combatere a secetei și de sporire a producției agricole.

Autorii cărții scot în evidență, de asemenea, realizările savantului din domeniul ameliorării plantelor. Printr-o muncă susținută și sistematică a reușit să creeze soiul de griu A-15, cultivat, începînd cu anul 1933, timp de aproape trei decenii, pe o mare parte din suprafața rezervată acestei plante în țara noastră.

Opera științifică a ilustrului om de știință a fost recunoscută prin alegerea sa în cadrul Academiei Republicii Socialiste România, în funcția de conducere, prin acordarea titlului de „Om de știință emerit”, fiind distins, totodată, cu înalte ordine. Viața și opera sa îl așază în rîndurile marilor înaintași ai neamului nostru, exemplu de patriotism și muncă neobosită pusă în slujba propășirii țării.

Dr. doc. N. ZAMFIRESCU
profesor universitar emerit

POSTA REDACȚIEI

Gheorghe D. GHEORGHE — S.M.A. Lehlu, județul Ialomița:

Într-adevăr, hibridul producător direct de struguri de masă Dattier, recomandat în revista noastră de acad. Gherasim Constantinescu, este foarte potrivit pentru plantațiile de pe lângă casă. Așa cum ne-a informat domnia-sa, pentru a vă procura material săditor din acest hibrid este necesar să vă adresați Stațiunii experimentale viticole Ștefănești, județul Argeș.

Cornelia CICU — I.A.S. Hațeg, județul Hunedoara:

Impozitul pe salariu este cel stabilit de indicator pentru cîștigul realizat în luna respectivă. În cazul relatat de dumneavoastră, cîștigul lunar fiind sub minimumul impozabil, nu se percepe nici un impozit.

În altă ordine de idei, vă comunicăm că, potrivit regulamentului de salarizare, aprobat conform normativelor în vigoare, procentul de reținere pentru îndeplinirea planului, în cazul economisului de fermă cu studii medii, este de 10%, iar pentru economisul de fermă cu studii superioare (inclusiv cel numit cu derogare) este de 15% din salariul de încadrare.

Lucian CRIȘU — cooperativa agricolă Lețcani, județul Iași:

Așa cum se precizează prin instrucțiunile privind organizarea producției și a muncii în cooperativele agricole de producție, din ianuarie 1970, ferma este forma de bază în care se poate organiza producția și munca în instrucțiunile mai sus amintite, se arată că activitatea de producție se organizează pe baza gestiunii economice interne. De asemenea, sînt stabilite principiile de organizare, sarcinile șefului de fermă și ale economisului, relațiile între ferme și celelalte activități.

Retribuirea diferențiată, în funcție de rezultatele muncii, se realizează în prezent prin aplicarea corectă a sistemului de retribuire în acord global.

Regimul de lucru în agricultură este reglementat astfel încît se are în vedere randamentul muncii și timpul de odihnă. În îndrumarul legislativ în problemele de drepturi de personal, state de funcțiuni și cheltuieli gospodărești (pag. 255) sînt subliniate îndatoririle la care vă referiți.

Celelalte probleme ridicate în scrisoarea adresată redacției pot fi soluționate de comun acord cu organele de conducere ale cooperativei și cu organele agricole județene, care cunosc condițiile de lucru specifice ale unității în care lucrați.

Ion KULESAR, comuna Viile Satu Mare, județul Satu Mare:

În ce privește folosirea la deratizare a „cepei de mare” (Scilla), vă facem cunoscut următoarele:

Ceapa de mare este o plantă din familia Liliaceae, care crește în țările din apropierea Mării Mediterane.

Se cunosc două specii: ceapa albă, care se găsește în Grecia și Malta, și ceapa roșie, care crește în Italia, Libia și Sicilia. Se folosește numai bulbul, care poate ajunge la 2—3 kg greutate. El este întrebuintat în combaterea soarecilor și sobolanilor, fiind plăcut ingerat de animal. Nu este toxică pentru animale de casă și oameni.

Ceapa roșie, spre deosebire de cea albă, conține mai multe principii active (Scillaperina și Scillaloxina).

Dacă sînt păstrați la un loc uscat și acoperiți cu nisip, bulbul de Scilla își păstrează multă vreme toxicitatea.

Momelile se prepară din ceapă roșie sau albă, tocată și amestecată cu făină, grăsimi, lapte, carne tocată sau zahăr pulbere. Cantitatea de ceapă tocată, în momeală, este de 5%.

Momelile cu Scilla în stare proaspătă sînt foarte eficiente cînd sînt bine preparate și substanța activă este bine înglobată. Dezavantajul este că animalele devin prevăzătoare la o repetare a tratamentului. Toxicul produce soarecilor și sobolanilor nefrite, care le provoacă moartea în 10—12 zile.

Florea Gh. DAN — comuna Izvoarele, județul Teleorman:

În conformitate cu reglementările în vigoare, în perioadele de lucru în cîmp, mecanicii de întreținere sînt salarizați cu media cîștigului realizat de mecanicii agricoli din secția respectivă. În acest caz restituirea sumelor reținute lunar se face pe baza mediei restituirii reținuturilor din salariu ale mecanicilor agricoli din secția respectivă. Restituirea celor 20 la sută reținutului lunar se efectuează numai cu condiția îndeplinirii producției planificate la principalele culturi, în cooperativa de producție deservită.

În perioadele cînd nu este de lucru în cîmp, cînd mecanicii, agricii și mecanicii de întreținere sînt salarizați în regle, acordarea integrală a salariului este condiționată de îndeplinirea sarcinilor de muncă, individuale sau colective, tratate de conducerea stațiunii pentru mecanizarea agriculturii.

Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor și Direcțiile generale județene pentru agricultură, industrie alimentară și ape, în colaborare cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție organizează un

CONCURS REPUBLICAN

pentru obținerea titlului de „FERMĂ FRUNTAȘĂ ÎN SPORIREA PRODUCȚIEI FURAJELOR DE VOLUM ȘI FOLOSIREA LOR RAȚIONALĂ” pe anul 1972

OBIECTIVELE CONCURSULUI:

Prin organizarea acestui concurs se urmărește îndeplinirea și depășirea planului de producție la culturile furajere și pajștile naturale, creșterea producțiilor medii pe unitatea de suprafață, îmbunătățirea structurii culturilor furajere, obținerea unor furaje cu valoare nutritivă ridicată, reducerea prețului de cost și realizarea unor producții mari de lapte, carne, lînă, pe animal.

CONDIȚII DE PARTICIPARE

La concurs pot participa toate fermele din C.A.P. și I.A.S. care au în sarcină producerea și folosirea furajelor de volum, precum și complexele zootehnice intercooperatiste care dispun de terenuri proprii pentru producerea furajelor.

Participarea se face pe bază de înscriere, la comisia județeană, prin Casa agronomului, pînă la data de 10 mai a.c. Înscrierea se face cu întreaga suprafață (arabil și pajști) repartizată fermei și planificată pentru producerea furajelor.

CRITERIILE DE CLASIFICARE SÎNT:

— producția globală realizată la cele 3 grupe principale de

furaje (masă verde, suculente, finuri), exprimată în unități nutritive și proteină digestibilă:

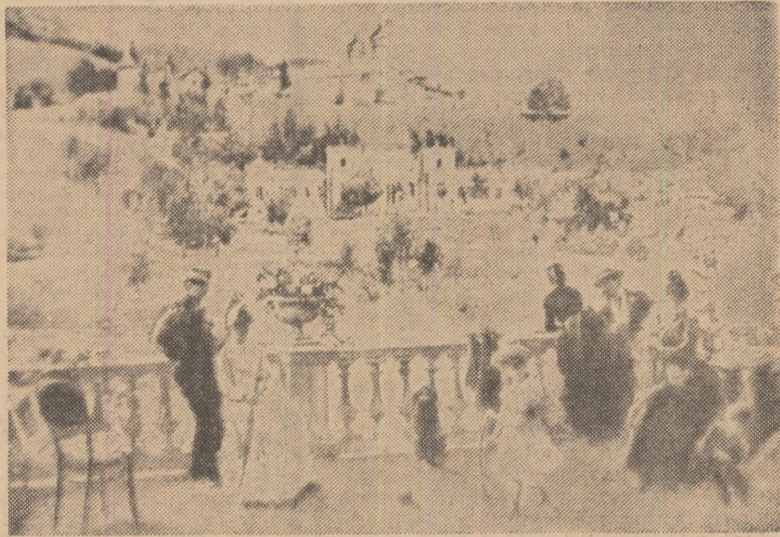
- producția medie la hectar, la principalele culturi furajere și la pajști;
- prețul de cost pe tonă de nutreț produs la principalele culturi furajere;
- producția medie realizată pe unitate la principalele produse animale — lapte, carne, lînă — în funcție de profilul unității.

PREMIU ȘI DISTINCȚII

Concursul este dotat cu următoarele premii și distincții:
Premiul I — 1 premiu a 15 000 lei;
Premiul II — 2 premii a câte 10 000 lei;
Premiul III — 3 premii a câte 7 000 lei;
Mențiuni speciale a câte 1 000 — 3 000 lei.
Unitățile cîștigătoare vor fi distinsse cu diploma de „Fermă fruntașă în sporierea producției furajelor de volum și folosirea lor rațională”.
Toate unitățile distinsse cu premii și mențiuni vor primi și câte un abonament anual la revista „AGRICULTURA”.

CALEIDOSCOPI

SINAIA

„PERLA VĂII PRAHOVEI“

Puține sint, în întreaga Europă, stațiunile climatice de factură internațională, care să întrunească atâtea calități cîte are Sinaia. O caracterizare, pe care i-o făcea presa acum șaptezeci de ani, ne dovedește că perla Văii Prahovei ocupă de mult locul de onoare care i se cuvine. Din anul 1901 orașul a evoluat simțitor. I s-au extins cartierele, i s-au clădit noi vile, noi hoteluri și localități publice puse la dispoziția vizitatorilor, iar pentru cei suferinzi au fost captate izvoare de ape minerale. Școlile, muzeele, bibliotecile și sălile de spectacole, ca și întreprinderile industriale înființate în anii pu-

terii populare, conferă localității, indiscutabil, titlul de oraș evoluat. Sinaia are astăzi 13 000 de locuitori permanenți și zeci de mii de vizitatori. Este socotită stațiune climaterică subalpină, deoarece are altitudinea de 800 de metri. Titlul de oraș i s-a dat după inaugurarea castelului Peleş — la 25 septembrie 1883. În 1995 spătarul Mihai Cantacuzino termina clădirea schitului de pe muntele Furnica, numindu-l Sinaia, după asemănarea cu Sinaia cea mare de pe muntele Horivu din Arabia. Imaginea pe care o reproducem: Sinaia, acum nouăzeci de ani, așa cum a văzut-o pictorul Theodor Aman.

Plantele sănătății URZICA

Urzica este o plantă foarte frecventă pe tot cuprinsul țării. Ea crește pe lângă garduri, ziduri, în tăieturi de pădure. Apare masiv în locurile unde s-a depozitat bălegar. Urzica se poate cultiva și ca plantă textilă. În scopuri farmaceutice se recoltează părțile aeriene sau numai frunzele și, cîteodată, rădăcinile și sămînța. Urzica este bogată în provitamina A, în vitaminele B₂ și K. Secreția perilor urticantă conține pe lângă acid formic și histamină, acetilcolină și substanțe rășinoase. Datorită acidului formic pe care-l conține, are efect în tratamentul reumatismului începător. Extractul de urzică se folosește în industria cosmetică și în dermatologie, pentru a stimula vindecarea rănilor, în tratamentul ulcerului varicos al gambelor. Extractul apos inhibă dezvoltarea agentului patogen al dizenteriei. Datorită conținutului în vitamina K, urzica are acțiune hemostatică. Frunzele de urzică intră în componența ceaiului antibronșitic și diuretic. Ele se recoltează începînd din luna martie și pînă în luna noiembrie. Medicina științifică recunoaște valoarea urzicii ca antihemoragie și ca

avînd rol în vindecarea bolilor organelor genitale femeiești. Medicina populară dă urzicii întrebunțări largi nu numai ca antihemoragie și în combaterea hemoroizilor, dar și ca diuretic, anticongestiv și regulator al funcțiilor stomacului. Mai are și acțiunea de curățire a singelui. Preparatele din urzică ajută ca expectorant în diferite boli de plămîni, la guturai cronice și chiar la malarie. Deseori medicamentele din rădăcina de urzică acționează mai puternic decît medicamentele din frunze, avînd, bineînțeles, aceleași proprietăți vindecătoare, însă în măsură mai mare. Pentru reînnoirea schimbului defectuos al elementelor din organism (la furuncule și mîncărimi) se recomandă, după experiența noastră, să se folosească intern decoctul de frunze de urzică sau extractul. Sucele proaspăt de urzică are efecte mai bune și cu el se poate înlocui decoctul în toate cazurile de mai sus în doză egală cu extractul sau infuzia. Rădăcina și sămînțele de urzică se folosesc contra limbricilor. Primăvara, din frunze tinere de urzică se face un borș foarte gustos și bogat în vitamine. Decoctul din frunze de urzică (15 g de frunze la 200 g apă în clocot) se folosește cîte o lingură de 3 ori pe zi. Decoctul din rădăcină și sămînța: cîte 2—3 linguri o dată.

Alexandru SAUCIUC
inginer agronom

DE LA LUMEA ADUNATE

O FLOARE CU ADEVĂRAT BRITANICĂ!

Vara trecută a fost ploioasă în Anglia chiar și după părerea englezilor. Floricultorul Artur King a fost nevoit să asigure, totuși, dezvoltarea normală a dalților din grădina sa, protejîndu-le împotriva ploii cu... umbrelele. Dar cum să-și procure atîtea umbrele? King a dat în ziar un anunț în care cerea să i se închirieze umbrele vechi. Umbrelele au început să sosească pe adresa sa Unul dintre binevoitori a trimis o dată cu umbrela și o gambetă veche. „Doresc prin aceasta — a declarat el în scrisoare — să contribuie la creșterea unor dalți cu adevărat britanice, căci o floare cultivată sub umbrelă și gambetă nu poate fi decît o floare cu adevărat britanică...”

PE CARE DIN CEI DOI SA-L CONSIDERI CÎȘTIGĂTOR?

Intr-adevăr, cu să-i atribui titlul de cîștigător — elefantului enorm, cu numele de Ciuto, care a dovedit că stăpînește la perfecție arta de a folosi schiurile acvatice sau lui Paule Legier care a reușit să parcurgă pe spinarea delfinului Klouis distanța străbătută pe apă de elefantul Ciuto? Arbitrii acestui gen de concurs cu totul ieșit din comun, desfășurat pe litoralul mediteranean (la Antibes), nu au stat mult gînduri și au atribuit titlul de cîștigător al locului I atît unuia cît și celuilalt dintre concurenți, luînd în considerare faptul că fiecare dintre ei face parte dintr-o categorie de greutate excepțională.

Mini-colecție de... superlative

● Cel mai bizar supeu a fost oferit de un savant englez unui grup de chimiști, reprezentanți ai celor mai mari firme de produse alimentare. Au fost servite patru feluri de mîncare conservată în cutii: felul întii — pateu pregătit în anul 1900, felul doi — friptură de miel friptă în anul 1849, felul trei — budincă gătită în 1822 și ca desert ciocolată datină din 1915. Se pare că nu a murit nimeni.

● Cea mai minusculă carte a fost editată la Padova în anul 1896, cuprinzînd scrisoarea adresată de Galileo în 1615 signorei Christina de Lorena. Cărticica are 10 x 15 milimetri.

● Cel mai „luminos” copac crește în Africa de nord. Este un arbore a cărui scoarță conține o cantitate mare de fosfor; el luminează atît de puternic, încît noaptea se poate citi la lumina iradiată de acest copac.

● Cea mai valoroasă carte cunoscută este atlasul geografic editat în Olanda în anul 1669, atlas care în prezent se află la Muzeul Britanic și are 1,15 x 1,75 metri.

● Cel mai de temut dușman al firosului rechin — spaima mărilor — nu este altul decît micul peștișor *Diodon maculatus*, care trăiește în apele mărilor Americii de Sud. Fiind înarmat cu un ac ascuțit, acest peștișor, o dată înghițit de rechin, caută să evadeze și îi străpunge pe acul pereții stomacului, provocîndu-i pe loc moartea

MAGAZIN SPORTIV

OFENSIVA, NEAPĂRAT OFENSIVĂ...

N-avem, firește, de ce ne bucura pentru că U.T.A. și Steaua au părăsit „Cupa U.E.F.A.” și respectiv „Cupa Cupelor”. Și totuși, paradoxal dar just, meciurile desfășurate în deplasare, la Londra și la München, ne-au satisfăcut, tocmai pentru că cele două reprezentante ale noastre au demonstrat „un plus” față de partidele disputate acasă, pe terenuri proprii. Un plus de dirigență și de ambiție, o forță de joc mai apropiată de ceea ce se cere azi în fotbalul mondial.

Poate să fie vorba și de anumite acumulări calitative, datorită antrenamentelor și jocurilor pentru campionatul intern. Dacă explicația aceasta e justă, nu cumva ar trebuie să se pună problema începerii returului campionatului cu o lună mai devreme, adică în februarie? Fiindcă iată, de cîteva ierni, februarie n-a prea venit cu zăpadă și geruri mari, ca altă dată. Ne gîndim că o mai îndelungată perioadă de pregătire ar fi conferit și U.T.A.-ei și Stelei un spor de putere de luptă, un potențial de penetrare și de rezistență care au lipsit în meciurile „tur”.

Dar această problemă rămîne deschisă, discutabilă. Deocamdată, în apropierea meciului cu reprezentativa de fotbal a Ungariei, ne interesează învîntămintele ce se pot trage din cele două înfîlțiri de mare anvergură amintite mai sus. Și arădani și bucureștenii au obținut prestigioase rezultate de egalitate la Londra și München. O deosebire însă există, U.T.A. a jucat nu numai defensiv, ci a mers curajos și la atac, înscriind un gol superb prin Domide și creînd, între altele, o altă fază la care crainicul radio-ului a exclamat entuziasmat „gol”! (deși n-a fost). La 2—0, multe s-ar fi putut întîmpla...

Vrem să subliniem prin acestea că marile echipe, cele ce țin să practice un fotbal eficient, nu se pot lipsi de ofensivă, mizînd totul doar pe apărare, cum a făcut, de exemplu, Steaua în partida cu Bayern München. A nu da indicații să se încerce poarta cu îndrăzneală, a te mulțumi cu...timiditatea, este azi o miopie din partea unui antrenor. Am privit pe micul ecran cu nedumerire cum jucători talentați și combativi ca Tătaru și Iordănescu se pierdeau în driblinguri și pase inutile în apropierea careului, în loc să șuteze decisiv la poartă. A trebuit să vină Negrea, în minutul 20 al primei reprize, ca să facă acest lucru.

Pe scurt, este nevoie să se insiste ferm la antrenamente asupra ofensivei. Să nu ocolim „amănuntul” — deloc neglijabil — că la ultimele două etape ale campionatului s-au înscris foarte puține goluri. Jucătorii se dovedesc timizi, caută să-și creeze numai ocazii ideale de gol, nu se „bat” prea mult pentru a înscrie.

Cine l-a urmărit pe „buldogul” Gerhardt Müller, a observat cît de mult este el prezent întotdeauna la 2—3 metri de poartă, cît de aprig se bate pentru a scoate din cea mai inofensivă situație, una de gol.

Nu numai lotul reprezentativ trebuie educat și îndrumat în acest spirit, ci toți jucătorii de fotbal din cele trei divizii — inclusiv cei din apărare. Căci, să nu uităm nici un moment: ofensiva, neapărat ofensiva e cea care cîștigă bătălia.

AI. IANCU

CINE A REDESCOPERIT LEGILE EREDITĂȚII?

Anul acesta, sub auspiciile UNESCO, va fi sărbătorită pe plan mondial împlinirea a 150 de ani de la nașterea lui Gregor Mendel, considerat întemeietorul geneticii, știința care studiază fenomenele legate de ereditate. Rezultatele experiențelor sale au fost publicate în 1865, în revista Societății naturalistilor din Brno, care avea o circulație foarte limitată, așa că cercetarea lui Mendel a rămas aproape necunoscută. Abia în 1900, trei botaniști: H. de Vries, C. Correns și E. Tschermak, experimentînd pe plante, independent unul de altul, demonstrează că la descendenții unor încrucișări, proporțiile indivizilor asemănători părinților sînt constante și pot fi prezentate sub o formă algebrică, a cărei generalizare permite să se prevadă cele ce se vor întîmpla pe o lungă perioadă. În același timp, de Vries recunoaște că Mendel făcuse deja această remarcabilă descoperire în 1865 dar, fiind puțin cunoscută de contemporani, a fost uitată.

Din această cauză, cei trei botaniști, mai sus amintiți, sînt astăzi considerați „redescoperitori ai legilor lui Mendel”. Aproape necunoscut în țară și total ignorat pe plan mondial, a fost medicul veterinar Constantin Vasilescu, profesor de zootehnie la Școala superioară de medicină veterinară din București, actuala Facultate, care trebuie considerat primul „redescoperitor” al legilor mendeliene. Încrucișînd un vier sîndacul cu o femelă normală și urmîrînd descendența, el a obținut aceleași rezultate statistice ca și Mendel și ceilalți cercetători care i-au succedat. Deși nu cunoaștem direct conținutul cercetărilor sale, există două dovezi contemporane incontestabile din care ele se pot deduce. Astfel, Augustin Vuocol, în teza sa pentru obținerea titlului de medic veterinar, susținută la 24 ianuarie 1891 și intitulată: Un cas de ereditate teratologică-sîndacul și a suide”, amintește că „Domnul Pr. Vasilescu posedă o mică statistică a des-

cendenților din o pereche care avea această anomalie; din această statistică reiese că, numărul produselor cu anomalii devine, din generațiune în generațiune, mai preponderent asupra numărului produsilor care se nasc fără aceste vicii de conformațiune”. Apoi, în revista Progres medical din Paris, nr. 24, din 13 iunie 1891, cu titlul: Transmiterea ereditară a unei malformațiuni”, găsim înscrisă o informație în care, printre altele, se arată că „d. Vasilescu, descoperind din întîmplare, în Valahia, un vier monodactil și dîndu-i o femelă ale cărei degete aveau conformația normală, a obținut produși monodactili, ai căror descendenți, cu una sau două excepții, prezintă caracterele anatomice ale acestei curioase rase de care este vorba”. În fața acestor mărturii peremtorii, la sărbătorirea nașterii lui Mendel, este drept, să fie făcută cunoscută și pe plan mondial, prioritatea acestui vrednic medic veterinar român, primul geneticist care a studiat ereditatea pe animale. De asemenea, este firesc ca în Istoria geneticii, Constantin Vasilescu să figureze imediat după Mendel și înaintea celor trei botaniști „redescoperitori ai legilor eredității”.

Dr. Constantin SIMIONESCU
profesor emerit

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 2-8 aprilie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55. Programul III: 17.00; 20.00; **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 14.00; 17.00; Programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00.

DUMINICĂ: Programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00 programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE
DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.20 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE.

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 11.05; 13.30; 15.15; 18.45; 19.30; programul II: 6.30; 14.05; 18.00; 19.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.08; 10.30; 13.15; 14.30; 16.00; 19.30; 0.03—6.00;

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 11.05; 12.30; 17.25; 20.40; 21.45; programul II: 6.45; 9.05; 11.30; 14.05; 17.05; 21.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.05; 10.30; 12.00; 15.30; 16.15; 16.45; 17.40; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00;

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.45; 9.35; 11.20; 14.05; 17.05; 21.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.30; 15.41; 16.15; 17.45; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00;

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.45; 9.35; 14.05; 17.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.30; 16.30; 17.45; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00;

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.31; 16.15; 20.40; 21.45; programul II: 6.45; 9.35; 14.05; 17.05; Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 15.25; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00;

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 16.30; programul II: 6.45; 9.35; 12.15; 14.05; 17.05; 22.15; 22.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.40; 15.30; 17.30; 21.51; 22.30; 23.00; 0.03—6.00;

SÎMBĂȚĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 20.45; programul II: 6.45; 9.18; 10.05; 17.05; 19.30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00;

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: PROGRAMUL I: 8.30 — Cravatele roșii; 10.00 — **VIATA SATULUI:** ● Sint possible, azi, producțiile anului 1975? Da, faptele vorbesc. În zone diferite, peste 20 000 kg de cartofi la hectar (cartoful din loturile experimentale, cu aceleași rezultate în producția mare) ● Ne interesează pe toți. Pregătiri pentru însămînțatul porumbului ● Sursă de venituri suplimentare. Creșterea oilor în gospodării individuale ● Pentru că noi cei mulți, ne-am unit... Cooperativa agricolă din comuna Ștefănești-Vilcea, la zece ani de la încheierea cooperativizării ● Muzică populară; 11.10 — Să înțelegem muzica; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară; 14.00 — Telesport. Baschet masculin DINAMO—STEAUA; 14.30—17.00 — **Fotbal:** STEAUA—JIUL PETROȘENI (reprezintă a II-a); DINAMO—RAPID. Transmisuni directe de la Stadionul 23 August; 17.00 — Cîntare Patriei; 18.15 — Campionatul mondial de hochei pe gheață — grupa B: ROMÂNIA—S.U.A.; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.00 — Reportajul săptămîinii: „Poarta primăverii”; 20.20 — Retrospectivă Walt Disney; 21.10 — „Cine a pierdut o umbrelă?” Emisiune distractivă; 22.50 — TELEJURNAL. **PROGRAMUL II:** 12.30 — Promenada duminicală; 15.00 — Închiderea emisiunii de prînz. 20.00 — Concert susținut de orchestra „Camera-ta”; 20.50 — Agendă; 21.00 — Săptămîna culturală bucureșteană; 21.15 — Seară de romane; 21.30 — Din lumea științei; 21.50 — Film serial: „Invadatorii” (reluare).

LUNI: PROGRAMUL I: 16.30 — 17.00 — Curs de limba rusă. Lecția a 9-a (reluare); 17.40 — La volan... emisiune pentru conducătorii auto; 18.00 — CĂMINUL... la Cluj; 18.45 — Scena; 19.10 — Noutăți cultural-artistice; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.00 — Reflector; 20.15 — Teatru foileton: „Mușatinii”. Seria a 9-a „Incoronarea”; 21.25 — Lumea de mîine; 21.50 — Steaua fără nume: „Floarea din grădină”; 22.40 — 24 DE ORE; 22.55 — Contraste în lumea capitalului. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Invitație la mini-baschet; 20.30 — Ghișeul; 20.50 — Romantic-Club; 22.30 — Cronica literară.

MARȚI: PROGRAMUL I: 9.00 — TELEX; 9.05 — Tele-școală; 10.00 — Curs de limba rusă. Lecția a 10-a; 10.30 — Ex-

Terra '72; 10.55 — Căminul (reluare); 11.40 — Film serial: „Patru tanchiști și un ciine” (IX) (reluare); 12.35 — TELEJURNAL; 16.30 — 17.00 — Curs de limba franceză. Lecția a 9-a (reluare); 17.30 — Enciclopedie pentru elevi; 18.00 — Muzică de promenadă; 18.10 — Documentar TV.; 18.30 — Intrebări și răspunsuri; 19.00 — Cîntec și joc la Poiana Lacului — Argeș; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL ● Ediție specială: **Lucrări agricole de primăvară;** 20.10 — Teatru liric TV. Opereta „Domnul Choufleuri”; 21.10 — Prim plan. Acad. Vasile Mirza; 21.40 — Tele-glob: Rapsodia ungară; 22.00 — Emisiune muzical-coregrafică; 22.30 — 24 DE ORE. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Telecinemateca pentru copii și tineret; 21.35 — Agendă; 21.45 — Luminile rampei; 22.15 — Telex tehnico-științific; 22.25 — Dicționar muzical-distractiv (reluare).

MIERCURI: PROGRAMUL I: 9.00 — TELEX; 9.05 — Secvențe din Promenada duminicală (reluare); 9.25 — Prim plan (reluare); 9.55 — Desen animat; 10.00 — Curs de limba franceză. Lecția a 10-a; 10.30 — Tele-cinemateca pentru copii și tineret (reluare); 12.05 — TELEJURNAL; 15.30 — Tele-școală; 16.30 — 17.00 — Curs de limba engleză. Lecția a 9-a (reluare); 17.35 — O viață pentru o idee: Pavlov (I); 18.05 — TIMP SI ANO-TIMP ÎN AGRICULTURĂ: ● Pe agenda agricultorilor: semănatul hibridilor de porumb. Plantarea legumelor timpurii ● Zootehnia — ce este, ce trebuie să fie? Îngrășarea mieilor. Reportaj din experiența unei cooperative agricole ● Ce este nou la editura „Ceres”; 18.35 — Vetre folclorice; 19.00 — Oameni și fapte; 19.15 — Tragerea Pronoexpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.00 — Avanspremieră; 20.05 — Tele-cinemateca: „Hamlet”; 22.40 — 24 DE ORE. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Cocoșul și culorile — desen animat pentru copii; 20.15 — Melodii distractive; 21.00 — Agendă; 21.10 — Cluburi sportive bucureștene; 21.30 — Arta plastică; 21.45 — Film serial: „Patru tanchiști și un ciine” (XXI).

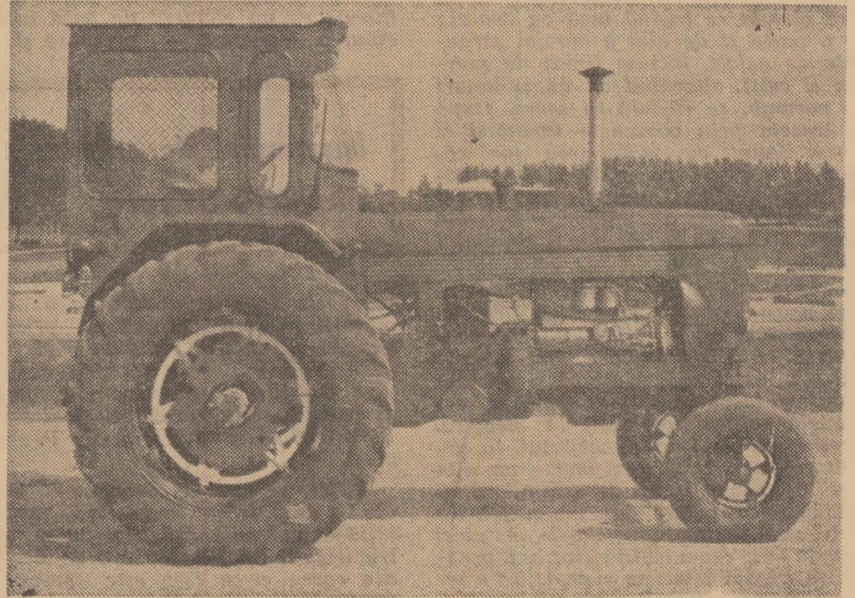
JOI: PROGRAMUL I: 9.00 — TELEX; 9.05 — Prietenii lui Aschiuță; 9.30 — Vetre folclorice (reluare); 10.00 — Curs de limba engleză. Lecția a 10-a; 10.30 — Din lumea științei și tehnicii; 11.00 — Teatru liric TV.: „Domnul Choufleuri” (reluare); 12.00 — TELEJURNAL; 15.30 — Matineu de vacanță: „Aventurile echipajului Val-Virtej”; 16.30 — 17.00 — Curs de limba germană. Lecția a 9-a (reluare); 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — **Fotbal:** FERENCVAROS BUDAPESTA—WOLVERHPTON — Londra (Semifinalele Cupei U.E.F.A. — repriza a doua); 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL ● Ediție specială: **Lucrări agricole de primăvară;** 20.10 — Avanspremieră; 20.15 — Tinerii despre ei înșiși; 21.15 — Pagini de umor; 22.05 — Seară de balet; 22.30 — 24 DE ORE. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Concert simfonic al Orchestrei radioteleviziunii; 21.00 — Desen animat; 21.10 — Agendă; 21.20 — Intermezzo muzical; 21.35 — Film serial: „Planeta giganților” (reluare) 22.25 — Cărți și idei.

VINERI: PROGRAMUL I: 9.00 — TELEX; 9.05 — Mai aveți o întrebare? (reluare); 10.00 — Curs de limba germană. Lecția a 10-a; 10.30 — Film serial: „Sebastien și secretul epavei”; 11.00 — Pagini de umor (reluare); 11.50 — Tinerii despre ei înșiși (reluare); 12.25 — TELEJURNAL; 15.00 — Matineu de vacanță: „Aventurile echipajului Val-Virtej”; 16.00 — 17.00 — Tele-școală; 17.30 — Momente din istoria muzicii ușoare; 17.50 — Arta plastică; 18.10 — SATUL CONTEMPORAN Traditie și modernism. Principii ale sistematizării rurale. Iși spun cuvîntul arhitecți, sociologi, economiști și țărani din cîteva sate sucevene; 18.35 — Stop-cadru; 19.10 — Tragerea Loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.00 — Ziua Mondială a Sănătății; 20.15 — Film artistic: „Dragă Brigitte”, cu James Stewart, Fabian, Brigitte Bardot; 21.55 — Ancheta TV.: Circulația în triplu sens (I); 22.30 — 24 DE ORE; 22.50 — Din țările socialiste. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Desen animat pentru copii; 20.15 — Biblioteca pentru toți: Ion Slavici; 21.00 — Viața economică a Capitalei; 21.20 — Scene celebre din opere; 21.45 — Agendă; 21.55 — Film documentar;

SÎMBĂȚĂ: PROGRAMUL I: 9.00 — TELEX; 9.05 — Biblioteca pentru toți: Vasile Alecsandri (III); 9.40 — De vorbă cu gospodinele; 9.55 — Tele-enciclopedia (reluare); 10.40 — Ancheta TV.: Circulația în triplu sens (reluare); 11.15 — Mindrele. Program de cîntece și dansuri populare; 11.55 — Emisiune de educație sanitară; 12.10 — TELEJURNAL; 15.25 — Matineu de vacanță: „Aventurile echipajului Val-Virtej”; 16.25 — **Fotbal:** ROMÂNIA—FRANȚA. Transmisune directă de la Stadionul „23 August”; 18.15 — Emisiune în limba germană; 19.00 — Ritm, tinerete, dans; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNAL; 20.00 — VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN UNELE ȚĂRI DIN AFRICA (I); 21.00 — Muzică populară; 21.15 — Film serial: „Invadatorii”; 22.05 — Emisiune de divertisment; 22.40 — TELEJURNAL; 22.50 — Săptămîna sportivă; 23.10 — Gala vedetelor; 23.50 — Romane. **PROGRAMUL II:** 16.30 — Cîntece și dansuri populare; 17.00 — Reportaj bucureștean; 17.20 — Pagini muzicale de mare popularitate; 17.40 — Agendă; 17.50 — Amintiri bucureștene.

Noutăți de la Centrala industrială de fabricații, reparații și montaj în agricultură

CABINĂ REZISTENTĂ LA RĂSTURNARE, CU CLIMATIZARE, PENTRU TRACTOARELE U-650 și U-651

Pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale tractoriștilor și pentru prevenirea accidentelor în caz de răsturnare a tractorului s-a realizat o cabină de rezistență, cu climatizare, pentru tractoarele din producție U-650 și U-651.

Cabina respectivă este formată din următoarele părți principale:

- ansamblul de rezistență
- carcasa de protecție
- instalația de climatizare

Ansamblul de rezistență este format din cadrul de rezistență și din două profile U de întărire a aripilor, care se fixează pe trompele semiaxelor roților din spate.

Acoperișul cabinei este realizat din tablă de oțel nervurată, articulată; el poate fi deschis în față, sub un unghi de 10°.

Partea din față este protejată de geamul parbriz fixat pe stâlpii laterali ai cadrului de rezistență.

Perceții laterali sînt formați din plăcile geamurilor laterale și din ramele geamurilor de aerisire cu deschidere în față.

Partea din spate este formată din ușa cabinei, două geamuri în partea stîngă și alte două geamuri în partea dreaptă.

În partea inferioară a cabinei se află o podea din tablă, acoperită cu covor de cauciuc.

Urcarea în cabină se face prin ușa din spate, pe o scară cu două trepte. Instalația de climatizare este formată dintr-un ventilator cu electromotor, un radiator încălzit tip SR-131 și din conductele de aducțiune a apei de încălzire din chiulasa motorului și de refluxare în radiator.

Caracteristici tehnice:

— Dimensiuni de gabarit:	
— înălțimea, mm	1700
— lungimea, mm	1500
— lățimea, mm	1900
— Masa totală, kg	525

Utilajul se execută de Uzina de fabricații, reparații și montaj în agricultură din Roșiori, județul Teleorman.

COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE! MEMBRI COOPERATORI! DEȚINĂTORI DE OVINE!

Vindeți pieile de miei și iezi imediat după sacrificare centrelor sau achizitorilor DCA, care vă plătesc prețuri avantajoase.

Printr-o jupuire corectă obțineți piei de calitate și deci mai valoroase, realizînd astfel venituri suplimentare în gospodărie.

AGRICULTURA PE GLOB

ORIZONTURI

OGLINZILE DE ARGINT

Dimineață budapestană senină, cu cer înalt, cu soare care poleiește în aur minunatele edificii ale bătrânei urbe. Părăsim orașul îndreptându-ne spre pustă, unde gazdele ne-au invitat pentru... o plimbare la țară. Ghebertul, cu dantelăria lui de calcar, a rămas undeva în urmă.

Pentru început, străbatem o zonă în care câmpia se îngână încă cu dealul; de o parte și de alta a curelei șerpuiende de asfalt, întinse livezi de pierșici și caiși, alternând cu vii și lanuri de porumb, se răsfață în soare. După ce trecem prin comunele Budaörs și Török Balint, cu înfățișarea lor cocheta, de adevărate orășele, însoțitorul nostru, Gh. Czinczok, inginer-șef al cooperativei de producție agricolă Sasad, ne îmbie la un popas pe malul unui lac.

— Aici, ne spune dînsul, cooperativa noastră și-a creat prima sursă de apă pentru irigații. Bazinul de acumulare, cu o capacitate de opt sute de mii de metri cubi de apă, permite deocamdată să se asigure ploaia artificială pentru vreo sută de hectare. Acesta este însă doar începutul. În următorii trei ani, vom mai crea alte două asemenea lacuri de acumulare, unul cu o capacitate de un milion de metri cubi de apă, iar celălalt de cinci sute de mii. Vrem ca în cîțiva ani, practic, să irigăm întreaga suprafață de teren a cooperativei. Extinderea irigației, folosind într-o bună măsură posibilitățile locale, constituie de fapt o pre-

ocupare constantă în ultima vreme pentru cele mai multe din unitățile agricole din țară, ea fiind una din laturile importante pe care le implică procesul de modernizare a agriculturii.

Intr-adevăr, această preocupare, pentru asigurarea unor surse de apă necesare irigațiilor, aveam s-o întâlnim și în alte locuri. De altfel, ea se înscrie ca un element de bază în orientarea generală — prezentă și de

Insemnări de călătorie din R.P. Ungară

perspectivă — de dezvoltare a agriculturii în țară vecină și prietenă. Despre câteva din rezultatele și prevederile de viitor în această privință ne-a vorbit tovarășul Szöcke Matyas, director în Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al R. P. Ungare.

Astfel, se cuvine consemnat faptul că, în anul trecut, suprafața agricolă utilă dotată cu instalații tehnice pentru irigații depășea 440 000 de hectare, din care circa 73% este amenajată pentru a fi irigată prin aspersiune, iar restul prin infiltrație și conducte îngropate. În ce privește perspectiva,

pentru perioada 1971—1975 este prevăzută dotarea cu instalații pentru irigații a altor peste 120 000 de hectare și crearea surselor de apă pentru alte întinse suprafețe. Cel mai mare proiect de investiții pentru următorii ani îl constituie construcția barajului Tisza II, la Kiskore, în vederea acumulării debitului de viitură în valea Tisei. Realizarea acestui obiectiv va permite extinderea irigațiilor pe circa 300 000 de hectare. Terminarea, pînă în 1975, a primului prag al barajului va însemna, practic, asigurarea condițiilor pentru irigarea a 60 000 de hectare, în această primă etapă.

— Se urmărește, totodată, releva tovarășul Szöcke, să se dea noilor surse de apă create o întrebuințare cât mai complexă. Dezvoltarea pisciculturii, creșterea palmipedelor, furnizarea de curent electric sînt doar câteva din utilizările care, alături de irigație, vor spori în viitor valoarea oglinzilor de argint ale lacurilor noastre de acumulare.

Cooperativa pe care o vizităm ne oferă, într-adevăr, un exemplu cât se poate de concludent în această privință. Pe luciul de apă al celor 30 de hectare sînt crescute anual o sută de mii de rațe, pe care unitatea le valorifică la greutatea de 2,5 kg. De asemenea, lacul a fost populat cu pește, cooperativa avînd posibilitatea să recolteze și să vîndă în fiecare an cîteva zeci de mii de kg de crap. În felul acesta, cu investiții puțin costisitoare, se asigură venituri de sute de mii de forinți.

Pompiliu VOICULESCU

Fauna bogată a Africii: O NOUĂ FUNCȚIONALITATE

Una dintre bogățiile și frumusețile Africii o constituie fauna sălbatică. În imaginea pe care oricine și-o făurește despre „continentul negru” intră, negreșit, animalele atît de felurite care populează nisipurile, savanele, junglele.

Izvor de cunoștințe științifice pentru cercetători, sursă de blănuri și piei — adeseori folosită cu abuz de vîntorii albi ahtiați după ciștiguri — animalele sălbatice ale Africii capătă o nouă funcționalitate în zona ecologicului și economicului. Astfel, s-a ajuns la concluzia utilizării faunei ierbivore în lupta anti-erozională, implantînd în regiunile în care pămîntul „se pierde”, coloniile de gazele și antilope, de pildă, în locul turmelor nomade de oi și capre, care elimină pur și simplu, covorul vegetal, lăsînd astfel cale liberă deșertului să înamteze.

La fel, hipopotamii, prin simpla lor prezență pe malurile unor ape, cu pasul lor greu care bătătorește bine pămîntul, opresc înaintarea junglei. În același timp, se consideră rentabilă creșterea organizată a crocodiilor în anumite zone mlăștinoase care trebuie menținute pentru considerente ecologice. În acest fel, mlăștinile devin surse de ciștiguri în devize, în măsura în care unele țări africane au introdus o nouă și judicioasă legislație a vîntoarei care, la rîndul ei, stimulează turismul.

În unele țări, turismul „bazat pe faună” — fie că e vorba despre vîntători ori despre curioși — a adus pînă la 50 de milioane de dolari anual. În plus, animalele sălbatice

asigură, cum este cazul într-un șir de state africane, pînă la 65% din proteinele consumate în mediul rural.

Cu podoabele ei de frumusețe adesea enigmatică, fauna sălbatică a Africii, cu noile sale valențe, aduce o nouă și convingătoare mărturie, de originalitate a acestui continent care luptă pentru propria sa devenire.

Sava DOREANU

O plantație de sisal în Tanzania.

Preocupări contemporane

TEHNICA ȘI ECONOMIA — ÎN FOLOSUL DEZVOLTĂRII ARMONIOASE A OMULUI

Întîlnindu-se, nu de mult, cu un grup de ziariști, dl. Pierre Terver, subdirector general al F.A.O., a făcut cunoscută inițiativa organizației de a crea o „bancă” de informații agricole — numele ei va fi „Agris” — al cărei „tezaur” de informații științifice și tehnice să fie pus, în permanență, la dispoziția tuturor țărilor interesate.

După cum se știe, F.A.O. și-a fixat ca un obiectiv esențial al activității sale promovarea cât mai largă a științei și tehnicii în agricultura țărilor în curs de dezvoltare, punînd în acest scop în mișcare, mijloace importante și felurite. „Agris” — deși nu ne sînt cunoscute organizarea și modul de funcționare — reprezintă, evident, unul dintre aceste mijloace. Ca orice „bancă”, fără îndoială, țările interesate se vor putea adresa pentru a obține o informație sau alta, necesară la un moment dat, într-un scop determinat.

Este însă interesant de remarcat că, deși mijloacele puse în acțiune sînt

valoroase și, cel puțin conceptual, eficiente, deși reprezentanții organizației susțin cu consecvență necesitatea intensificării eforturilor în domeniul cercetării științifice. F.A.O. nu consideră lupta împotriva foamei, a subnutriției, lupta împotriva subdezvoltării în general, ca o simplă chestiune tehnică. De altfel, însăși elaborarea așa-numitei strategii a luptei împotriva foamei, căreia îi dă expresie Planul Indicativ Mondial constituie o recunoaștere a acestui adevăr.

Mai mult încă, la amintita întîlnire cu ziariștii, dl. Pierre Terver sublinia că

factorii sociali și umani trebuie să îmbrace — expresia îi aparține — ansamblul activității viitoare a organizației. Exemplificînd, subdirectorul general al F.A.O. a atras atenția asupra unor probleme pe care „revoluția verde” riscă să le genereze mai cu seamă în sensul creșterii, în anumite cazuri, a inechității pe planul veniturilor, ceea ce ar crea noi contradicții de ordin social.

Experiența acumulată de guvernele țărilor membre și de organizația noastră — a relevat dl. Pierre Terver — arată că adevăratele obstacole pe care trebuie

să le învingă progresul depășesc tehnicul și economicul, situîndu-se în acea zonă esențială și greu de analizat care ține de studiul motivației umane.

Ceea ce e într-adevăr important este scopul însuși, adevăratul obiectiv al dezvoltării, cu alte cuvinte, omul. Noi nu urmărim progresul tehnic, progresul economic în sine. Noi căutăm căile de a folosi tehnica și economia în folosul dezvoltării armonioase a omului. Iată de ce, dacă vrem să înaintăm pe drumul dezvoltării, nu trebuie să ne mărginim la considerații pur tehnice și economice, ci să ținem seama și de factorii sociali și umani — a afirmat dl. Pierre Terver. Această afirmație capătă o greutate deosebită dacă adăugăm că cel care a făcut-o și-a consacrat un sfert de veac activității în serviciul Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură, pe scurt F.A.O.

A. COSTA

ACADEMIA DE ȘTIINȚE A CUBEI LA 10 ANI DE EXISTENȚĂ

Recent a avut loc la Havana festivitatea aniversării a 10 ani de la înființarea Academiei de Științe a Cubei. În discursul rostit cu acest prilej, Antonio Nunez Jimenez, președintele Academiei, a trecut în revistă elementele esențiale ale dezvoltării acestui așezămint științific.

Referindu-se la activitatea primei secții a Academiei de Științe a Cubei, Secția de Științe agricole, vorbitorul a prezentat instituțiile componente ale acesteia: Institutul de cercetări pentru trestia de zahăr, Institutul de soluri, cel de cercetări tropicale, de ameliorare a plantelor, de chimie a alimentelor, Departamentul de fiziologie vegetală, precum și Grupul pentru conservarea și ameliorarea solurilor.

Cercetarea agricolă se desfășoară însă într-un cadru mai larg care include și universitățile din Havana, Las Villas și Oriente, precum și Institutul Național pentru Reforma Agrară. Toate acestea, împreună cu Academia de Științe au abordat, numai în anul 1971, peste 1 160 de teme de cercetare. Cele 443 care au revenit Academiei, au avut ca obiect trestia de zahăr, orezul, tutunul, plantele cu tuberculi, legumele, cafeaua, cacao, citricele și alte fructe, ananasul, fibrele textile, protecția plantelor, irigațiile și drenajul etc.

Numeroase lucrări de cercetare au fost publicate în cele 7 numere apărute pînă acum ale „Revistei de Agricultură”, alături de diverse monografii.

Referindu-se la rolul pozitiv al relațiilor cu academiile din țările socialiste, Antonio Nunez Jimenez a relevat, între altele, acordul de colaborare existent între Academia de Științe a Cubei și Academia Republicii Socialiste România.

ELECTRONICA ȘI INGRĂȘĂMINTELE

Oamenii de știință din R.S.S. Gruziană sînt autorii unui algoritm pentru dozarea îngrășămintelor chimice. Computerul al cărui program are la bază acest algoritm, ajută la stabilirea dozelor și alegerea combinațiilor celor mai adecvate de îngrășăminte în funcție de cultura agricolă și de gradul de irigare a solului.

La laboratorul agrochimic din Gruzia se folosește metoda în flux pentru analiza solului. Metoda accelerează de 4 ori activitatea, conduce la apreciable economii bănești și permite o planificare mai precisă a producției de îngrășăminte.

RĂȘUNETUL... UMIDITĂȚII CEREALELOR

În Marea Britanie a fost creat un dispozitiv electric pentru măsurarea umidității cerealelor, dispozitiv care răspunde la „întrebările” agricultorului printr-un sunet mai ascuțit sau mai grav, după cum e cazul.

Aparatul este format dintr-un fel de menghină cu ajutorul căreia sînt zdrobite boabele din proba pentru determinare. Apoi, un curent electric debitat de un acumulator traversează spărturile, după care acționează un oscilator. Potrivit rezistenței electrice a spărturilor — care, după cum se știe, depinde de umiditate — oscilatorul emite sunete mai pițigăiate sau mai joase.

Gradul de umiditate este măsurat în funcție de o scară-etalon de 12 sunete corespunzătoare unor stări de umiditate precise.

Aparatul este portativ.

CINE E AMATOR DE BRÎNZETURI ?

O masă adevărată, în Franța, nu se încheie niciodată fără brînzeturii. E o tradiție de neclintit. Iată care este, fără îndoială, explicația majoră a faptului că această țară se situează pe primul loc, în Europa apuseană, în ceea ce privește consumul de brînză pe locuitor — 13,9 kg (în 1969).

Centrul Național al comerțului exterior francez, care a studiat această problemă în cadrul unor preocupări mai largi privind piața mondială a produselor lactate, semnaleză că primul loc în exportul de brînzeturii revine Olandei, în timp ce Franța ocupă cel de-al doilea loc.

LUCERNA PROTEJEAZĂ BUMBACUL

Cercetătorii de la Universitatea din California au constatat că lucerna poate... apăra bumbacul împotriva unor dăunători. De fapt, este vorba despre un mic șiretlic menit să... inducă în eroare ploșnițele bumbacului.

Intr-adevăr, dacă între loturile cultivate cu bumbac se plantează, în benzi late de 5—10 metri, lucernă, insectele amintite... neglijează bumbacul și-și îndreaptă atenția vorace către cea dintîi.

Procedul a fost aplicat la scară comercială și pare a avea sorți de extindere.

Se pune, însă, întrebarea: oare principiul acesta de protecție a plantelor nu ar putea fi aplicat și la alte culturi?